

PŘÍRUČKA
PRO
ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

PODLE ZÁKONA
Č. 185/2001 SB., O ODPADECH

Obsah:

- 1.0 Úvod
 - 1.1 Stručný přehled základních povinností s odkazy na právní předpisy
- 2.0 Definice pojmů
- 3.0 Pojem odpad, zbavování se odpadu, působnost zákona
- 4.0 Povinnosti při nakládání s odpady
 - 4.1 Zařazování odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
 - 4.1.1 Zařazování odpadů podle Katalogu odpadů
 - 4.1.2 Zařazování odpadů podle kategorií
 - 4.1.3 Hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
 - 4.2 Všeobecné povinnosti
 - 4.2.1 Obecné povinnosti
 - 4.2.2 Povinnosti původců odpadů
 - 4.2.2.1 Povinnosti a oprávnění obce, fyzických osob a původců odpadů při nakládání s komunálním odpadem, resp. odpadem podobným komunálnímu odpadu
 - 4.2.3 Balení a označování nebezpečných odpadů
 - 4.2.4 Souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů
 - 4.2.4.1 Zařízení, která nejsou určena k nakládání s odpady
 - 4.2.5 Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady
 - 4.2.6 Odpadový hospodář
 - 4.3 Shromažďování a skladování odpadů
 - 4.3.1 Shromažďování a soustředování odpadů
 - 4.3.1.1 Technické požadavky na shromažďovací prostředky odpadů
 - 4.3.1.2 Zvláštní požadavky
 - 4.3.2 Skladování odpadů
 - 4.4 Sběr a výkup odpadů
 - 4.5 Využívání odpadů
 - 4.6 Odstraňování odpadů
 - 4.6.1 Odstraňování odpadů jejich ukládáním na skládky - skládkování odpadů (§ 21 zákona)
 - 4.6.1.1 Technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu (§ 3 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.2 Způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti, seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládky, a další podmínky pro ukládání odpadů na skládky (§ 4 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.3 Obsah plánu úprav skládky (§ 5 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.4 Zvláštní požadavky na ukládání odpadů na skládky
 - 4.6.1.4.1 Technické požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky
 - 4.6.1.4.2 Technické požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky (§ 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.4.3 Technické požadavky na nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečných odpadů (§ 8 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.4.4 Technické požadavky na ukládání odpadů upravených stabilizací na skládky (§ 8 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.5 Technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu
 - 4.6.1.5.1 Obecné technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (§ 12 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.5.2 Další technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů k uzavírání a rekultivacím skládek (§ 13 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.5.3 Další technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu kromě uzavírání a rekultivace skládek (§ 14 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.6 Způsob prokazování přijatelnosti odpadu do zařízení (§ 15 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.2 Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů
 - 4.7 Převážení odpadů
 - 4.8 Obecné požadavky na zařízení k využívání a odstraňování, sběru a výkupu odpadů
 - 4.8.1 Postup provozovatele zařízení při přejímce odpadů do zařízení
 - 4.9 Poplatek za komunální odpad
 - 4.10 Zelený odpad (§ 10a zákona)
- 5.0 Povinnosti při nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními
 - 5.1 Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB (§ 26-27a zákona)
 - 5.2 Odpadní oleje
 - 5.3 Baterie a akumulátory
 - 5.4 Kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady
 - 5.4.1 Kaly z čistíren odpadních vod (§32-33 zákona)

- 5.4.2 Biologicky rozložitelné odpady (§ 33a-b zákona)
- 5.5 Odpady z azbestu
- 5.6 Autovraky
 - 5.6.1 Základní pojmy v oblasti autovraků
 - 5.6.2 Povinnosti při nakládání s autovraky
 - 5.6.3 Povinnosti výrobců a dovozců při využití odpadů z vybraných autovraků
 - 5.6.4 Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků
 - 5.6.5 Povinnosti zpracovatele autovraků
 - 5.6.6 Certifikace
 - 5.6.7 Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autogramů
- 5.7 Elektrická a elektronická zařízení (§ 37f až § 37o zákona)
 - 5.7.1 Skupiny elektrozařízení (příloha č. 7 zákona)
 - 5.7.2 Základní pojmy (§ 37g zákona)
 - 5.7.3 Základní povinnosti výrobců elektrozařízení (§ 37h zákona)
 - 5.7.4 Seznam výrobců elektrozařízení (§ 37i zákona)
 - 5.7.5 Uvádění elektrozařízení na trh (§ 37j zákona)
 - 5.7.6 Zpětný odběr elektrozařízení a oddělený sběr elektroodpadu (§ 37k zákona)
 - 5.7.7 Zpracování elektroodpadu (§ 37l zákona)
 - 5.7.7.1 Technické požadavky na skladování elektroodpadů (§ 9 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
 - 5.7.7.2 Technické požadavky na přednostní odstranění látek a součástí elektroodpadů a na zpracování elektroodpadů (§ 10 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
 - 5.7.7.3 Způsob vedení průběžné evidence a způsob ohlašování elektroodpadů (§ 11 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
 - 5.7.8 Využívání elektroodpadu (§ 37m zákona)
 - 5.7.9 Financování nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností (§ 37n zákona)
 - 5.7.10 Financování nakládání s elektroodpadem (§ 37o zákona)
 - 5.7.11 Financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů
 - 5.7.12 Pověřený zástupce
 - 5.7.13 Přeshraniční přeprava použitých elektrozařízení
- 5.8 Sedimenty vytěžené z koryt vodních toků a nádrží (§ 37t zákona)
- 5.9 Recyklace lodí (§ 37u-w zákona)
- 5.10 Odpad rtuti (§ 37x zákona)
- 6.0 Zpětný odběr některých výrobků
 - 6.1 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru
 - 6.2 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru pneumatik
- 7.0 Evidence a ohlašování odpadů a zařízení
 - 7.1 Evidence a ohlašování odpadů
 - 7.1.1 Evidence odpadů
 - 7.1.2 Ohlašování odpadů
 - 7.2 Rozsah a způsob ohlašování údajů o zařízení ke sběru a výkupu, využívání a odstraňování odpadů, zařízení podle § 14 odst. 2 zákona, malých zařízení podle § 33b odst. 1 zákona a činnosti dopravců odpadů
 - 7.3 Evidence a ohlašování zařízení a látek s obsahem PCB
 - 7.4 Evidence při přepravě nebezpečných odpadů
- 8.0 Plány odpadového hospodářství
 - 8.1 Plán odpadového hospodářství České republiky
 - 8.2 Plán odpadového hospodářství kraje
 - 8.3 Plán odpadového hospodářství obce
- 9.0 Ekonomické nástroje
 - 9.1 Poplatky za uložení odpadů
 - 9.2 Finanční rezerva pro rekultivace a asanace skládek
 - 9.3 Finanční zajištění první fáze provozu skládky
- 10.0 Přeshraniční přeprava odpadů
 - 10.1 Přeshraniční přeprava odpadů za účelem odstranění (§ 54 zákona)

- 10.2 Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů (§ 55 zákona)
- 10.3 Souhlas, zákazy a námitky (§ 56-56a zákona)
- 10.5 Povinnost vrácení odpadů (§ 58 zákona)
- 10.6 Zahájení přeshraniční přepravy odpadů (§ 59 zákona)
- 10.7 Přeshraniční přeprava odpadů do států, které nejsou členskými státy
- 10.8 Aktuální změny v přeshraniční přepravě odpadů
- 11.0 Sankce
 - 11.1 Pokuty fyzickým osobám oprávněným k podnikání a právnickým osobám
 - 11.2 Přestupky
- 12.0 Výkon veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství
 - 12.1 Ministerstvo ŽP
 - 12.2 Celní orgány
 - 12.3 Orgány ochrany veřejného zdraví
 - 12.4 Krajské úřady
 - 12.5 Úřady obcí s rozšířenou působností (bývalé okresní úřady)
 - 12.6 Obce
 - 12.7 Policie České republiky
 - 12.8 Kontrola v oblasti odpadového hospodářství a nakládání s odpady
 - 12.9 Inspekce
- 13.0 Platnost původních rozhodnutí (vydaných podle zákona č. 125/1997 Sb.)
- 14.0 Přejícná ustanovení novel
- 15.0 Plnění ohlašovací povinností prostřednictvím integrovaného systému (§ 82 zákona, § 18 zákona č. 25/2008 Sb.)
- 16.0 Seznam souvisejících právních předpisů

- Příloha č. 1 Označování nebezpečných odpadů (příloha č. 29 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
- Příloha č. 2 Vlastnosti odpadů, které je činí nebezpečnými (příloha III směrnice EU 2008/98/ES o odpadech)
- Příloha č. 3 Způsoby využívání odpadů (příloha č. 3 zákona)
- Příloha č. 4 Způsoby odstraňování odpadů (příloha č. 4 zákona)
- Příloha č. 5 *Zrušeno*
- Příloha č. 6 Katalog odpadů
- Příloha č. 7 *Zrušeno*
- Příloha č. 8 Obsah provozního řádu a provozního deníku zařízení (Příloha č. 1 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.) (pouze na CD)
- Příloha č. 9 Žádost o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady (pouze na CD)
- Příloha č. 10 *Zrušeno*
- Příloha č. 11 Obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu (Příloha č. 3 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.) (pouze na CD)
- Příloha č. 12 *Zrušeno*
- Příloha č. 13 *Zrušeno*
- Příloha č. 14 Hlášení o produkci a nakládání s odpady (Příloha č. 20 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
- Příloha č. 15 *Zrušeno*

Příloha č. 16	<i>Zrušeno</i>
Příloha č. 17	<i>Zrušeno</i>
Příloha č. 18	<i>Zrušeno</i>
Příloha č. 19	Evidenční list pro přepravu nebezpečných odpadů po území ČR (Příloha č. 26 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.) (pouze na CD)
Příloha č. 20	Seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládky všech skupin a používat jako technologický materiál nebo využívat na povrchu terénu a odpady, které lze na skládky ukládat jen za určitých podmínek (Příloha č. 5 vyhlášky č. 294/2005 Sb.) (pouze na CD)
Příloha č. 21	Podmínky, které musejí splňovat odpady ukládané na skládky (Příloha č. 4 vyhlášky č. 294/2005 Sb.) (pouze na CD)
Příloha č. 22	Vyluhovatelnost odpadů a třídy vyluhovatelnosti (Příloha č. 2 vyhlášky č. 294/2005 Sb.) (pouze na CD)
Příloha č. 23	Průběh kontroly (pouze na CD)
Příloha č. 24	Příklad žádosti o upuštění od odděleného shromažďování (pouze na CD)
Příloha č. 25	Dodatek I Basilejské úmluvy o kontrole a pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (pouze na CD)
Příloha č. 26	Seznam nebezpečných odpadů (pouze na CD)
Příloha č. 27	Metodický pokyn pro vedení evidencí a ohlašování podle zákona o odpadech (pouze na CD)
Příloha č. 28	Orientační přepočtová tabulka množství odpadů
Příloha č. 29	<i>Zrušeno</i>
Příloha č. 30	Přejímka odpadů do zařízení a dokladování kvality přejímaných odpadů (Příloha č. 1 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 31	Mísitelnost odpadů ukládaných na skládky (Příloha č. 3 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 32	Způsoby a postupy, které se považují za úpravu odpadů před jejich uložením na skládku (Příloha č. 6 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 33	Seznam odpadů a podmínky pro jejich přijetí na skládkách odpadů bez zkoušek (Příloha č. 8 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 34	Požadavky na obsah škodlivin v odpadech využívaných na povrchu terénu (Příloha č. 10 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 35	Podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (Příloha č. 11 vyhlášky č. 294/2005 Sb.) (pouze na CD)
Příloha č. 36	<i>Zrušeno</i>
Příloha č. 37	Hodnocení odpadů upravených stabilizací před jejich uložením na skládku (Příloha č. 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.) (pouze na CD)
Příloha č. 38	Seznam elektrozařízení spadajících do jednotlivých skupin stanovených v příloze č. 7 zákona a elektrozařízení vyjmutá ze skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 zákona (Příloha č. 1 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 39	<i>Zrušeno</i>
Příloha č. 40	Technické a provozní požadavky v oblasti skladování a zpracování elektroodpadů (Příloha č. 7 vyhlášky č. 352/2005 Sb.) (pouze na CD)
Příloha č. 41	Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vč. hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok (Příloha č. 8 vyhlášky č. 352/2005 Sb.) (pouze na CD)

1.0 Úvod

Problematicku odpadů upravuje zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (dále jen "zákon o odpadech" nebo "zákon", pozn. je-li dále v textu použit výraz "zákon o odpadech" nebo jen "zákon" bez bližšího určení, je vždy myšlen zákon č. 185/2001 Sb., v platném znění).

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pro nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany lidského zdraví a trvale udržitelného rozvoje (zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí) a při omezování nepříznivých dopadů využívání přírodních zdrojů a zlepšování účinnosti tohoto využívání,
- b) práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a
- c) působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství.

¹⁾ Předpisy evropských společenství:

- Směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji, ve znění směrnic 87/101/EHS, 91/692/EHS, 2000/76/ES a 2008/98/ES.
- Směrnice Rady 78/176/EHS ze dne 20. února 1978 o odpadech z průmyslu oxidu titaničitého, ve znění směrnic 82/883/EHS, 83/29/EHS, 91/692/EHS.
- Směrnice Rady 82/883/ES ze dne 3. prosince 1982 o postupech monitorování životního prostředí ovlivněného vypouštěním odpadů z průmyslu oxidu titaničitého a doзору nad ním, ve znění nařízení č. 807/2003.
- Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství, ve znění směrnice 91/692/EHS a nařízení č. 807/2003.
- Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem, ve znění směrnice 91/692/EHS a nařízení č. 807/2003.
- Směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech, ve znění směrnic 94/31/ES a 2008/98/ES a nařízení č. 166/2006.
- Směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenylů a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT).
- Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení č. 1882/2003 a č. 1137/2008.
- Směrnice 2000/53/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností, ve znění rozhodnutí Komise 2002/525/ES, 2005/63/ES, 2005/438/ES, 2005/673/ES, 2008/689/ES a směrnic 2008/33/ES a 2008/112/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů, ve znění nařízení č. 1137/2008.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, ve znění rozhodnutí Komise 2005/618/ES, 2005/717/ES, 2005/747/ES, 2006/310/ES, 2006/690/ES, 2006/691/ES, 2006/692/ES, 2008/385/ES a směrnice 2008/35/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, ve znění směrnic 2003/108/ES, 2008/34/ES a 2008/112/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech, ve znění směrnice 2008/98/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS, ve znění směrnic 2008/11/ES, 2008/12/ES a 2008/103/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic.

Pro aplikaci zákona o odpadech je zásadní správné pochopení pojmů odpad, zbavování se odpadu a dále důraz na působnost zákona. Těmto pojmům se podrobně věnuje kapitola 3.0.

Seznam souvisejících právních předpisů k zákonu o odpadech je uveden v kapitole 16.0.

Vedle zákona o odpadech působí i zákon č. 157/2009 Sb. o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů. Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje:

- a) pravidla pro nakládání s těžebními odpady,
- b) pravidla pro předcházení nepříznivým vlivům na životní prostředí, způsobeným nakládáním s těžebním odpadem, a z toho plynoucím rizikům ohrožení životů a lidského zdraví,
- c) pravidla pro omezení vlivů na vodu, ovzduší, půdu, rostliny, živočichy a krajinu, vyvolaných nakládáním s těžebními odpady,
- d) působnost orgánů veřejné správy v oblasti nakládání s těžebními odpady.

Zákon o těžebním odpadu se nevztahuje na:

- a) ukládání těžebních odpadů na skládky odpadů zřizované a provozované podle zákona o odpadech a na ukládání těžebních odpadů do podzemí (vyhláška č. 99/1992 Sb., o zřizování, provozu, zajištění a likvidaci zařízení pro ukládání odpadů v podzemních prostorech),
- b) těžební odpady vznikající při ložiskovém průzkumu, těžbě a úpravě nerostů v moři,
- c) vtačování vody obsahující látky, které vznikají při činnostech spojených s ložiskovým průzkumem a těžbou ropných látek nebo s těžbou nerostů nebo rašeliny, a vtačování vody pro technické účely do horninových struktur, ze kterých byly vytěženy ropné nebo jiné látky, nebo do horninových struktur, které jsou s ohledem na přírodní poměry trvale nevhodné pro jiné účely, jakož i na zpětné vtačování podzemní vody čerpané z dolů a lomů nebo čerpané v souvislosti s výstavbou nebo údržbou stavebních děl,
- d) těžební odpady vznikající při těžbě, úpravě a zpracování radioaktivních nerostů (zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření),
- e) odpad vznikající v souvislosti s ložiskovým průzkumem, těžbou, úpravou nebo skladováním nerostů nebo v souvislosti s těžbou, úpravou a skladováním rašeliny, který však nevzniká přímo při těchto činnostech,
- f) hmoty, které byly získávány při těžbě a úpravě nerostů podle zvláštního zákona, při vyhledávání nebo skladování nerostů nebo při těžbě, úpravě a skladování rašeliny a jsou podle plánu otvirky, přípravy a dobývání nebo plánu využití ložiska určeny pro sanační a rekultivační práce (nebo jsou jejich součástí) nebo pro zajištění nebo likvidaci důlních děl.

Pro účely zákona o těžebním odpadu se rozumí těžebním odpadem jakýkoliv odpad, kterého se provozovatel zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se ho zbavit, a který vzniká:

- při ložiskovém průzkumu, těžbě, úpravě nebo při skladování nerostů a který podle zákona o odpadech náleží mezi odpad z těžby nebo úpravy nerostů, nebo
- při těžbě, úpravě nebo skladování rašeliny.

V případě pochybností, zda se jedná o těžební odpad, rozhodne Český báňský úřad po projednání s dotčeným ústředním orgánem státní správy na návrh původce odpadu nebo z vlastního podnětu.

Více není v této příručce problematika těžebního odpadu řešena. Podrobnosti naleznete v zákoně č. 157/2009 Sb. a jeho prováděcích předpisech.

1.1 Stručný přehled základních povinností podle zákona o odpadech

povinnost	předpisy
Původce odpadu a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit podle Katalogu odpadů.	<u>§ 5, § 16 odst. 1 písm. a) ZoOd,</u> <u>§ 4-6 vyhl.č. 93/2016 Sb.</u>
Původce odpadu a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie.	<u>§ 6, § 16 odst. 1 písm. a) ZoOd,</u> <u>§ 7-8 vyhl.č. 93/2016 Sb.</u> <u>vyhl. č. 94/2016 Sb.</u>
Firma, která uvádí na trh výrobky, je povinna uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, na obalu, v návodu na použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotřebovaných částí výrobků. Firma, která vyrábí výrobky, je povinna tyto výrobky vyrábět tak, aby omezila vznik nevyužitelných odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů.	<u>§ 10 odst. 2-3 ZoOd</u>
V rámci odpadového hospodářství musí být dodržována hierarchie způsobů nakládání s odpady.	<u>§ 9a ZoOd</u>
Převzít odpad do svého vlastnictví může pouze oprávněná osoba. Každý je povinen zjistit, zda osoba, které předává odpad, je k jejich převzetí podle zákona o odpadech oprávněna.	<u>§ 12 odst. 3-4 ZoOd</u> vedlejší produkty: <u>333/2011 Nařízení EU</u> (kovové šroty), <u>1179/2012 Nařízení EU</u> (skleněné střeby), <u>715/2013 Nařízení EU</u> (měděný šrot); <u>vyhláška 130/2019 Sb.</u> (asfalty)
Ředění nebo míšení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku a míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady je zakázáno.	<u>§ 12 odst. 5-6 ZoOd</u>
Balit nebezpečné odpady podle zvláštních předpisů.	<u>§ 13 odst. 1 ZoOd</u> <u>§ 5 vyhl.č. 383/01 Sb.</u>
Původce odpadu a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečnými odpady, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly správně označeny.	<u>§ 13 odst. 2 ZoOd</u> <u>§ 5 vyhl.č. 383/01 Sb.</u>
Původce odpadu a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.	<u>§ 13 odst. 3 ZoOd,</u> <u>§ 5 vyhl. č. 383/2001 Sb.</u>
Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem.	<u>§ 14 odst. 1,</u> <u>§ 39 odst. 3-6 ZoOd,</u> <u>vyhl. č. 383/2001 Sb.</u>
V zařízeních, která nejsou určena k nakládání s odpady, je možné využívat pouze odpady, které splňují požadavky stanovené pro vstupní suroviny.	<u>§ 14 odst. 2, § 19 odst. 2,</u> <u>§ 39 odst. 3 ZoOd</u>
Původce odpadů a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s množstvím větším než 100 t NO za rok, a provozovatel první a druhé fáze provozu skládky jsou povinni zajišťovat odborné nakládání s odpady prostřednictvím odpadového hospodáře.	<u>§ 15 ZoOd</u>
Shromažďovat odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií.	<u>§ 16 odst. 1 písm. e),</u> <u>§ 16 odst. 2 ZoOd</u> <u>§ 5-7 vyhl.č. 383/01 Sb.</u>
Zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem.	<u>§ 16 odst. 1 písm. f) ZoOd</u>
Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech. Tuto evidenci archivovat po dobu nejméně 5 let.	<u>§ 16 odst. 1 písm. g),</u> <u>§ 39 odst. 1 ZoOd,</u> <u>§ 21 vyhl. č. 383/01 Sb.</u>
Původci odpadů a oprávněné osoby v případě, že produkují nebo nakládají s více než 100 kg nebezpečných odpadů za rok nebo s více než 100 tunami ostatních odpadů za rok, jsou povinni zasílat každoročně hlášení o produkci odpadů.	<u>§ 16 odst. 1 písm. g),</u> <u>§ 39 odst. 2-6 ZoOd,</u> <u>§ 22-23 vyhl.č.383/01 Sb.</u>
Zpracovat plán odpadového hospodářství, pokud obec produkuje ročně více než 10 t nebezpečného odpadu nebo více než 1000 t ostatního odpadu.	<u>§ 16 odst. 1 písm. i),</u> <u>§ 44 ZoOd</u>

povinnost	předpisy
Vykonávat kontrolu vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy a plánem odpadového hospodářství.	<u>§ 16 odst. 1 písm. j) ZoOd</u>
Platit poplatky za ukládání odpadů na skládky.	<u>§ 16 odst. 1 písm. l), § 45-48 ZoOd</u>
S nebezpečnými odpady může původce nakládat pouze na základě souhlasu příslušného orgánu státní správy.	<u>§ 16 odst. 3 ZoOd, § 2 vyhl. č. 383/2001 Sb.</u>
Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů je povinen plnit povinnosti stanovené v § 18 zákona o odpadech.	<u>§ 18, § 39 odst. 6 ZoOd, § 3-8 vyhl. č. 383/01 Sb.</u>
Provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen plnit povinnosti stanovené v § 19 zákona o odpadech.	<u>§ 19 ZoOd, § 3-7 vyhl. č. 383/01 Sb., vyhl. č. 294/2005 Sb.</u>
Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen plnit povinnosti stanovené v § 20-23 zákona o odpadech.	<u>§ 20-23 ZoOd, § 3-7 vyhl. č. 383/2001 Sb., vyhl. č. 294/2005 Sb.</u>
Firmy zúčastněné na přepravě odpadů jsou povinny plnit požadavky § 24 zákona o odpadech (zabezpečení přepravy podle ADR, uchovávat doklady, informovat řidiče a další).	<u>§ 24 ZoOd § 2 vyhl. 374/2008 Sb.</u>
Při přepravě nebezpečných odpadů jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list.	<u>§ 40 ZoOd, § 25 vyhl. č. 383/01 Sb.</u>
Vlastníci PCB, odpadů PCB, odpadů perzistentních organických znečišťujících látek, provozovatelé zařízení obsahujících PCB jsou povinni plnit povinnosti stanovené v § 27-27a zákona o odpadech.	<u>§ 26-27a, § 39 odst. 8 ZoOd, vyhl. č. 384/2001 Sb.</u>
Při nakládání s odpadními oleji plnit stanovené povinnosti (zejména správné skladování a odstraňování olejů).	<u>§ 28-29 ZoOd, § 13-15 vyhl. č. 383/2001 Sb.</u>
Povinnosti pro uvádění baterií a akumulátorů na trh, požadavky pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstraňování odpadních baterií a akumulátorů.	<u>§ 30-31r ZoOd, vyhláška č. 170/2010 Sb.</u>
Poslední prodejci baterií a akumulátorů jsou povinni plnit stanovené povinnosti.	<u>§ 30-31g ZoOd, vyhláška č. 170/2010 Sb.</u>
Aplikovat kaly z čistíren odpadních vod, septiků a podobných zařízení na půdu je možné pouze za určitých podmínek. Původce těchto kalů musí plnit stanovené podmínky.	<u>§ 32-33 ZoOd, vyhl. č. 437/2016 Sb.</u>
Provozovatel zařízení ke sběru, výkupu nebo využívání biologicky rozložitelných odpadů je povinen plnit požadavky stanovené v § 33b zákona o odpadech.	<u>§ 33a-33b ZoOd vyhl. č. 341/2008 Sb.</u>
Původce odpadů obsahujících azbest a oprávněná osoba, která nakládá s těmito odpady, jsou povinni zajistit, aby nedocházelo k unikání azbestu.	<u>§ 35 ZoOd, vyhl. č. 294/2005 Sb.</u>
Povinnosti při nakládání s autovraky stanovuje § 37. Povinnosti výrobců a akreditovaných zástupců při využití odpadů z vybraných autovraků stanovuje § 37a. Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků stanovuje § 37b. Povinnosti zpracovatele autovraků: § 37c.	<u>§ 36-37e ZoOd, vyhláška č. 352/2008 Sb.</u>
Povinnosti výrobcům, posledním prodejcům a distributorům elektrických a elektronických zařízení a zpracovatelům elektroodpadu stanovuje § 37f-37o zákona o odpadech.	<u>§ 37f-37s ZoOd, vyhl. č. 352/2005 Sb.</u>
Povinná osoba musí zajistit zpětný odběr použitých výrobků a další povinnosti v oblasti zpětného odběru.	<u>§ 38 ZoOd, vyhl. č. 237/2002 Sb., vyhl. 248/2015 Sb.</u>
Plnit stanovené povinnosti při přeshraniční přepravě odpadů.	<u>§ 53-60 ZoOd, vyhl. 374/2008 Sb., Nařízení EP a Rady (ES) č. 1013/2006</u>

*ZoOd – zákon o odpadech č. 185/2001 Sb.

2.0 Definice pojmů

(§ 4 zákona, prováděcí předpisy)

autovrak:	každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo, které bylo určeno k provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí (dále jen "vozidlo") a stalo se odpadem podle § 3 zákona (další pojmy z oblasti nakládání s autovraky jsou uvedeny v bodě 5.6.1)
baterie, akumulátory:	zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jedné či několika baterií nebo článků,
biologicky rozložitelný odpad:	jakýkoli aerobně nebo anaerobně rozložitelný odpad,
český oznamovatel:	původce odpadu v České republice, nebo nelze-li původce určit, osoba oprávněná ke sběru nebo výkupu odpadů, nebo nelze-li ani tuto osobu určit, vlastník odpadu nebo oprávněný držitel odpadu,
český příjemce:	osoba oprávněná k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů na území České republiky podle zákona odpadech,
dekontaminace:	veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a materiály obsahující PCB mohly být po prokázání nepřítomnosti PCB způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem znovu používány, recyklovány nebo odstraněny. Dekontaminací může být i náhrada PCB jinými vhodnými látkami neobsahujícími PCB,
distributor:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) ten, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení výrobku na trh,
dodávka odpadu:	každý náklad odpadu přijatý do zařízení najednou od jednoho dodavatele,
dovoz odpadů:	propuštění odpadů do režimu volného oběhu, tranzitu s výjimkou přímého tranzitu, dočasného použití, přepracování pod celním dohledem, uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku nebo umístění odpadů ve svobodném celním pásnu nebo svobodném celním skladu,
dovoz výrobku:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) propuštění výrobku ze země mimo Evropských společenství na území České republiky do celního režimu volného oběhu, uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem nebo dočasného použití,
druhou fáze provozu skládky:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) provozování zařízení k případnému využívání odpadů při uzavírání a rekultivaci skládky,
hodnocení přijatelnosti odpadů do zařízení:	proces, jehož prvním krokem je zpracování základního popisu odpadu původcem nebo oprávněnou osobou, druhým pravidelné ověřování kvality průběžně nebo opakovaně vznikajících odpadů původcem nebo oprávněnou osobou, která odpad převzala do vlastnictví, a třetím kontrola při převímce odpadu v zařízení,
inertní odpad:	(dle vyhl. č. 294/2005 Sb.) odpad, který nemá nebezpečné vlastnosti a u něhož za normálních klimatických podmínek nedochází k žádným významným fyzikálním, chemickým nebo biologickým změnám. Inertní odpad nehoří ani jinak chemicky či fyzikálně nereaguje, nepodléhá biologickému rozkladu ani nezpůsobuje rozklad jiných látek, s nimiž přichází do styku, a to způsobem ohrožujícím lidské zdraví a ohrožujícím nebo poškozujícím životní prostředí nebo vedoucím k překročení limitů znečišťování stanovených zvláštními právními předpisy (např. zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší). Směsné odpady se nepovažují za odpad inertní,
kapalný odpad:	odpad ve skupenství kapalném podle ČSN EN 12457-4 (83 8005) příloha B,
komunální odpad:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob a který je uveden jako komunální odpad v Katalogu odpadů, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání,
komunitní kompostování:	systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost,
konečný uživatel:	právníká nebo fyzická osoba užívající výrobek, na který se vztahuje povinnost zpětného odběru, před ukončením jeho životnosti, před jeho odevzdáním do místa zpětného odběru nebo odděleného sběru.
kritické ukazatele:	limitní hodnoty koncentrace škodlivin a biologických činitelů vybraných na základě znalosti technologie vzniku odpadu, jejichž stanovení je nutné a postačující pro pravidelné ověřování kvality odpadu při jeho opakovaných dodávkách do zařízení bez ohledu na to, zda jsou nebo nejsou pro příslušné zařízení touto vyhláškou požadovány,
materiálové využití odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) způsob využití odpadů zahrnující recyklaci a další způsoby využití odpadů jako materiálu k původnímu nebo jiným účelům, s výjimkou bezprostředního získání energie,
mechanicko-biologická úprava:	(dle vyhl. č. 294/2005 Sb.) úprava směsného komunálního odpadu nebo jiného podobného odpadu kategorie ostatní odpad spočívající v kombinaci fyzikálních a biologických postupů,

	nepodnikající fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu určeném; obec se současně stane vlastníkem tohoto odpadu,
recyklace odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) jakýkoliv způsob využití odpadů, kterým je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky pro původní nebo jiné účely jejich použití, včetně přepracování organických materiálů; recyklací odpadů není energetické využití a zpracování na výrobky, materiály nebo látky, které mají být použity jako palivo nebo zásypový materiál,
recyklát ze stavebního a demoličního odpadu:	(dle vyhl. č. 294/2005 Sb.) materiálový výstup ze zařízení k využívání a úpravě stavebních a demoličních odpadů kategorie ostatní odpad a odpadů podobných stavebním a demoličním odpadům, spočívající ve změně zrnitosti a jeho roztržení na velikostní frakce recyklovaného umělého kameniva v zařízeních k tomu určených,
regenerace odpadních olejů:	jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích,
rekultivace:	uvedení místa zpravidla dotčeného lidskou činností do souladu s okolím a obnovení funkčnosti povrchu terénu ve vztahu k jeho původnímu užívání nebo nově zamýšlenému užívání,
sběr odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) soustředování odpadů právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání od jiných osob včetně jejich předběžného třídění a předběžného skladování za účelem jejich přepravy do zařízení na zpracování odpadu,
sektor skládky:	místně vymezená část skládky, která slouží k ukládání odpadů srovnatelných svým původem, složením a vlastnostmi, a která svým technickým provedením zabezpečí oddělené ukládání těchto odpadů uvnitř jedné skládky a zabrání kontaktu, vzájemnému ovlivnění nebo smíchání odpadů uložených v jednotlivých sektorech skládky po celou dobu jejich uložení,
shromažďování odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) krátkodobé soustředování odpadů do shromažďovacích prostředků v místě jejich vzniku před dalším nakládáním s odpady,
skládka:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) zařízení zřízené v souladu se zvláštním právním předpisem (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu) a provozované ve třech na sebe bezprostředně navazujících fázích provozu, včetně zařízení provozovaného původcem odpadů za účelem odstraňování vlastních odpadů a zařízení určeného pro skladování odpadů s výjimkou skladování odpadů podle § 4 písmene h) zákona,
skládkovým plynem:	plyn, který se vyvíjí z odpadu uloženého na skládce biologickými i chemickými pochody,
skladování odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) přechodné soustředování odpadů v zařízení k tomu určeném po dobu nejvýše 3 let před jejich využitím nebo 1 roku před jejich odstraněním,
soustředování odpadů:	jejich shromažďování původcem, sběr a výkup k tomu oprávněnou osobou, skladování odpadů jejich původci i oprávněnými osobami, ale i jiné soustředování než skladování převzatých odpadů osobami oprávněnými k jejich využití nebo odstranění před jejich využitím nebo odstraněním.
spalování odpadních olejů:	pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší),
sediment:	materiál vytěžený z vodních nádrží, vodních ploch a koryt vodních toků vzniklý převážně erozí půdy, s výjimkou materiálu, který byl těžen jako říční materiál (§ 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách),
tranzit odpadů:	přímý tranzit od vstupního (pohraničního) celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu, u kterého odpady vystupují do zahraničí,
třetí fáze provozu skládky:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) provozování zařízení určeného k nakládání s odpady za účelem zajištění následné péče o skládku po jejím uzavření,
tříděný sběr	sběr, kdy je tok odpadů oddělen podle druhu, kategorie a charakteru odpadu s cílem usnadnit specifické zpracování,
ukládání odpadů na skládkách:	odstraňování odpadů způsoby uvedenými v příloze č. 4 pod kódy D1 a D5,
upotřebené baterie, akumulátory:	baterie nebo akumulátory, které nejsou opakovaně použitelné a jsou určeny k regeneraci nebo k odstranění,
úprava odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů (včetně jejich třídění) za účelem umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití, odstraňování nebo za účelem snížení jejich objemu, případně snížení jejich nebezpečných vlastností,
směsné komunální odpady:	odpady katalogových čísel 20 03 01, 20 03 02, 20 03 03 a 20 03 07,
uvedení výrobku do oběhu:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) každé úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice po jeho uvedení na trh,

uvedení výrobku na trh v České republice (dále jen "uvedení na trh"):	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) první úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice jeho výrobcem nebo osobou, která jej nabyla z jiné členské země Evropské unie. Za uvedení na trh se považuje též dovoz výrobku,
veřejná zeleň:	parky, lesoparky, sportoviště, dětská hřiště a veřejně přístupné travnaté plochy v intravilánu obce,
vodný výluh:	roztok, který byl připraven ze vzorku odpadu podle ČSN EN 12 457-4 (83 8005),
výkup odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) sběr odpadů v případě, kdy odpady jsou právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání kupovány za sjednanou cenu,
výluhová třída:	množina nejvýše přípustných hodnot koncentrací ukazatelů vybraných škodlivin v prvním vodném výluhu odpadu připraveném podle ČSN EN 12457-4 (83 8005),
využití odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) činnost, jejímž výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí materiály používané ke konkrétnímu účelu, a to i v zařízení určeném k využití odpadů podle § 14 odst. 2, nebo že je k tomuto konkrétnímu účelu upraven; v příloze č. 3 je uveden příkladný výčet způsobů využití odpadů,
využíváním odpadů na povrchu terénu:	rekultivace povrchu terénu, vyrovnávání terénních nerovností a jiné úpravy terénu, vytváření uzavíracích vrstev skládky, rekultivace uzavřených skládek, rekultivace odkališť, zavážení vytěžených lomů; využíváním odpadů na povrchu terénu není aplikace na zemědělskou půdu,
vývoz odpadů:	přeprava odpadů z České republiky do zahraničí v režimu vývozu nebo v režimu pasivního zušlechťovacího styku,
zahraniční oznamovatel:	osoba určená předpisy státu vývozu. Pokud nebyla určena, vlastník odpadu nebo oprávněný držitel odpadu,
zahraniční příjemce:	osoba ve státě dovozu, které jsou odpady zaslány k odstranění nebo využití,
základní popis odpadu:	převodní dokumentace odpadu vypracovaná původcem odpadu nebo oprávněnou osobou v rozsahu stanoveném v bodě 2 přílohy č. 30 na základě všech dostupných informací o odpadu, za jehož úplnost a pravdivost odpovídá původce nebo oprávněná osoba, která základní popis odpadu předává s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení,
zařízení bez PCB:	zařízení, které bylo úspěšně dekontaminováno a zařízení, u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB dle § 27 odst. 8 písm. c) zákona,
zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci:	zařízení obsahující PCB s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů
zařízení obsahující PCB:	každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,
zařízení, která mohou obsahovat PCB:	olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplonosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,
zařízení:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby,
zařízení:	(dle vyhl. č. 294/2005 Sb.) skládky, lomy, odkaliště a další místa na povrchu terénu, kde jsou odpady využívány k zasypávání, rekultivacím a jiným povrchovým úpravám,
zelený kompost:	substrát vzniklý kompostováním rostlinných zbytků,
zpracování odpadů:	(dle § 4 z.č. 185/2001 Sb.) využití nebo odstranění odpadů zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním odpadů,

3.0 Pojem odpad, zbavování se odpadu, působnost zákona

(§ 2 a 3 zákona)

Pojem odpad - § 3 zákona:

Opad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit.

Ke zbavování se odpadu dochází vždy, kdy osoba předá odpad k využití nebo k odstranění ve smyslu zákona o odpadech nebo předá-li ji osobě oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů bez ohledu na to, zda se jedná o bezúplatný nebo úplatný převod. Ke zbavování se odpadu dochází i tehdy, odstraní-li odpad osoba sama.

Pokud vlastník v řízení o odstranění pochybností neprokáže opak, úmysl zbavit se movité věci se předpokládá, pokud její původní účelové určení zaniklo.

V pochybnostech, zda se movitá věc považuje za odpad, rozhoduje krajský úřad na žádost vlastníka této movité věci nebo z moci úřední.

Osoba má povinnost zbavit se movité věci, jestliže ji nepoužívá k původnímu účelu a věc ohrožuje životní prostředí nebo byla vyřazena na základě zvláštního právního předpisu (například zákon č. 258/2000 Sb., zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele).

Movitá věc, která vznikla při výrobě, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této věci, se nestává odpadem, ale je vedlejším produktem, pokud

- a) vzniká jako nedílná součást výroby,
- b) její další využití je zajištěno,
- c) její další využití je možné bez dalšího zpracování způsobem jiným, než je běžná výrobní praxe, a
- d) její další využití je v souladu se zvláštními právními předpisy (například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách) a nepovede k nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

Některé druhy odpadu přestávají být odpadem, jestliže poté, co byl odpad předmětem některého ze způsobů využití, splňuje tyto podmínky:

- a) věc se běžně využívá ke konkrétním účelům,
- b) pro věc existuje trh nebo poptávka,
- c) věc splňuje technické požadavky pro konkrétní účely stanovené zvláštními právními předpisy nebo normami použitelnými na výrobky,
- d) využití věci je v souladu se zvláštními právními předpisy (například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách) a nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví a
- e) věc splňuje další kritéria, pokud jsou pro určitý typ odpadu stanoveny přímo použitelným předpisem Evropské unie (například nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.).

Pro konkrétní způsoby použití vedlejších produktů a výrobků z odpadů musí být splněna kritéria pro využití odpadů, pokud jsou stanovena.

MŽP ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu může stanovit vyhláškou kritéria upřesňující, kdy movitá věc může být považována za vedlejší produkt a nikoli odpad a kdy odpad přestává být odpadem.

Působnost zákona - § 2 zákona:

Zákon se vztahuje na nakládání se všemi odpady, s výjimkou

- a) odpadních vod (§ 38 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách) v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy (zákon č. 254/2001 Sb., zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu),
- b) radioaktivních odpadů (zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření),
- c) mrtvých těl zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem vymýcení nákazy zvířat odstraňovaných v souladu se zvláštním právním předpisem (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu), Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči),
- d) exkrementů, nejedná-li se o vedlejší produkty živočišného původu, slámy a jiných přírodních látek pocházejících ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nevykazují žádnou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelného předpisu Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů (Nařízení komise (EU) č. 1357/2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech) (příloha č. 2 publikace) a které se využívají v zemědělství a lesnictví v souladu se zvláštním právním předpisem (zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech) nebo k výrobě energie prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví,
- e) nezachycených emisí látek znečišťujících ovzduší, oxidu uhličitého zachyceného za účelem jeho ukládání do přírodních horninových struktur a uloženého v těchto strukturách v souladu se zákonem č. 85/2012 Sb. nebo oxidu uhličitého zachyceného za účelem výzkumu, vývoje nebo zkoušení nových výrobků a postupů a uloženého v úložišti s kapacitou nižší než 100 kiloton,
- f) vyřazených výbušnin a vyřazeného střeliva (zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu),
- g) sedimentů přemísťovaných v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest, předcházení povodním, zmírnění účinku povodní a období sucha nebo rekultivace půdy, je-li prokázáno, že nevykazují žádnou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelného předpisu Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů (Nařízení komise (EU) č. 1357/2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech) (příloha č. 2 publikace).

Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, vztahuje se tento zákon na nakládání

- a) s těžebním odpadem (zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem),
- b) s nepoužitelnými léčivými a návykovými látkami (zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech),
- c) s vedlejšími produkty živočišného původu (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu), Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči).

Zákon o odpadech se nevztahuje na nakládání s nekontaminovanou zemínou a jiným přírodním materiálem vytěženým během stavební činnosti, pokud je zajištěno, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen.

4.0 Povinnosti při nakládání s odpady

4.1 Zařazování odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

4.1.1 Zařazování odpadů podle Katalogu odpadů

(§ 5 zákona, § 4-6 vyhlášky č. 93/2016 Sb.)

Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit podle Katalogu odpadů, vydaném MŽP vyhláškou č. 93/2016 Sb. Katalog odpadů je též uveden v příloze č. 6.

V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů, zařadí odpad MŽP na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Postup při zařazování (§ 4-6 vyhl. 93/2016 Sb.)

Odpady se zařazují pod šestimístní katalogová čísla druhů odpadů uvedená v Katalogu odpadů, v nichž první dvojčíslí označuje skupinu odpadů, druhé dvojčíslí podskupinu odpadů a třetí dvojčíslí druh odpadu.

Při zařazování se postupuje následujícím způsobem:

1. Podle odvětví, oboru nebo technologického procesu, v němž odpad vzniká, se nejdříve vyhledá odpovídající skupina, uvnitř skupiny potom podskupina odpadu. V dané podskupině se vyhledá název druhu odpadu s příslušným katalogovým číslem; při tom se volí co nejurčitější označení odpadu.
2. Pokud pro určitý odpad nelze v Katalogu odpadů nalézt odpovídající katalogové číslo odpadu ve skupinách 01 až 12 a 17 až 20, hledá se katalogové číslo pro daný odpad ve skupinách 13, 14 a 15 Katalogu odpadů.
3. Pokud se nenalezne žádné vhodné katalogové číslo ani ve skupinách 13, 14 a 15, hledá se katalogové číslo pro daný odpad ve skupině 16.
4. Pokud se nenalezne žádné vhodné katalogové číslo ani ve skupině 16, přidělí se danému odpadu katalogové číslo končící dvojčíslím 99 ze skupiny odpadů vyhledané postupem podle bodu 1. V názvu odpadu se uvede technický nebo běžně užívaný název. Pokud původce nebo oprávněná osoba zařadí pod jedno katalogové číslo končící na dvojčíslí 99 více druhů odpadů, které se tudíž budou pro účely evidence odlišovat pouze názvem odpadu, nikoliv katalogovým číslem, musí být i tyto odpady v souladu s § 16 odst. 1 písm. e) a § 18 odst. 1 písm. h) zákona o odpadech soustředěny utříděně.
5. V případě, že se odpad skládá z více složek, které jsou v Katalogu odpadů uvedeny pod samostatnými katalogovými čísly, má přednost přiřazení k takovému druhu odpadu, který je z hlediska škodlivých účinků na člověka a na životní prostředí nejvíce nebezpečný.
6. Odpady z autovraků se zařazují pod katalogová čísla v podskupině 16 01. Pokud pro odpad z autovraku není v podskupině 16 01 katalogové číslo uvedeno, postupuje se způsobem stanoveným v bodě 1, 2 a 4.
7. Do skupiny 20 se zařadí odpady pouze v tom případě, jedná-li se o odpady komunální nebo o odpady charakteru komunálního odpadu vznikající při nevýrobní činnosti právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání.

Odděleně sbíraný obalový odpad, včetně jeho směsí, se i v případě, že byl vytríděn z komunálního odpadu, zařazuje do podskupiny 15 01.

Původce odpadů, který produkuje odpad podobný komunálnímu odpadu, vytřídí z tohoto odpadu jeho nebezpečné a využitelné složky, které zařadí do podskupiny odpadů 20 01, případně do podskupiny 15 01, a zbylou směs nevyužitelných druhů odpadů kategorie ostatní odpad zařadí pro účely využití nebo odstranění pod katalogové číslo samostatného druhu odpadu 20 03 01 Směsný komunální odpad.

Původce odpadu odpad, který předává do systému pro nakládání s komunálními odpady zavedeného obcí v souladu s § 17 odst. 4 zákona o odpadech, utřídí a zařadí podle Katalogu odpadů v souladu se systémem stanoveným obcí.

Provozovatel zařízení ke sběru autovraků zařadí přijatý autovrak pod katalogové číslo 16 01 04*. Zpracovatel autovraků může autovrak zařazený pod katalogové číslo 16 01 04* po odnětí nebezpečných částí autovraku a odčerpání jeho provozních náplní zařadit pod katalogové číslo 16 01 06.

4.1.2 Zařazování odpadů podle kategorií (§ 6 zákona, § 7-8 vyhlášky č. 93/2016 Sb.)

Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie nebezpečný, pokud

- a) vykazuje alespoň jednu z nebezpečných vlastností uvedených v příloze III směrnice EU o odpadech (příloha č. 2 příručky),
- b) je uveden v Katalogu odpadů jako nebezpečný odpad, nebo
- c) je smíšen nebo znečištěn některým z odpadů uvedených v Katalogu odpadů jako nebezpečný.

V případě, že se původce odpadů nebo oprávněná osoba domnívají, že odpad výše uvedený v písm. b) nebo c) nebo nebezpečný odpad po úpravě nemá žádnou z nebezpečných vlastností a mají v úmyslu s ním nakládat jako s odpadem kategorie ostatní, jsou povinni požádat pověřenou osobu podle § 7 odst. 1 zákona o hodnocení nebezpečných vlastností. V případě, že má Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce" nebo "ČIŽP") důvodnou pochybnost, že původce odpadu nebo oprávněná osoba odpad správně zařadili, může původci odpadu nebo oprávněné osobě rozhodnutím uložit povinnost požádat pověřenou osobu podle § 7 odst. 1 o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu.

Směsný komunální odpad se **nezařazuje do kategorie nebezpečný** a původce a oprávněná osoba **nejsou povinni s ním nakládat jako s nebezpečným**, i když splňuje podmínky uvedené v prvním odstavci.

Nebezpečné odpady jsou označeny v Katalogu odpadů symbolem "*". Pokud jsou v Katalogu odpadů jednomu druhu odpadu přiřazena dvě katalogová čísla odpadu, z nichž jedno je označeno jako nebezpečný odpad a druhé nikoliv, odpad se zařazuje pod katalogové číslo podle toho, zda se jedná o nebezpečný odpad či nikoliv.

Pro účely evidence se odpady zařazené podle Katalogu odpadů jako odpady nebezpečné označují "N", odpady zařazené jako odpady ostatní se označují "O" a odpady, kterým byla kategorie nebezpečný odpad přiřazena podle písm. a) a c) a nemají v Katalogu odpadů katalogové číslo označené symbolem "*", se označují jako "O/N". Odpady zařazené podle Katalogu odpadů jako nebezpečné a zařazené do kategorie ostatní na základě osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů se označují jako "N/O".

Autovrak, ze kterého byly způsobem stanoveným vyhláškou č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky, demontovány všechny nebezpečné části a odčerpány všechny provozní náplně, lze zařadit do kategorie ostatní odpad bez provedení hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

4.1.3 Hodnocení nebezpečných vlastností odpadů (§ 7-9 zákona, vyhláška č. 94/2016 Sb.)

Nebezpečné vlastnosti odpadů pod označením kódem HP 1 až HP 3, HP 12, HP 14 a HP 15 hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená MŽP, ostatní nebezpečné vlastnosti hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená MZd (dále jen "pověřená osoba").

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše však na dobu 5 let. Součástí pověření je poskytnutí přihlašovacích údajů pověřené osoby do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Doba platnosti pověření se prodlužuje o dalších 5 let, pokud žadatel absolvoval školení podle odstavce 6 písm. c) a předložil MŽP a MZd osvědčení o absolvování školení.

Vzhledem k tomu, že problematika pověřených osob (způsobilost, školení apod.) se přímo netýká původců odpadů, není tato oblast dále popisována, podrobnosti jsou uvedeny ve vyhlášce č. 94/2016 Sb.

Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (§ 9 zákona)

Nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí jedna nebo více pověřených osob na základě žádosti původce nebo oprávněné osoby. Žádost se podává prostřednictvím ISPOP (od 1.1.2016). Zjistí-li pověřená osoba nebo osoby, že odpad žádnou nebezpečnou vlastnost nemá, vydá žadateli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (dále jen „osvědčení“). V opačném případě pověřená osoba nebo osoby sdělí s odůvodněním žadateli, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností (dále jen „sdělení“). Osvědčení a sdělení se vydávají prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a zároveň v listinné podobě. V případě, že nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí více pověřených osob, vydávají osvědčení nebo sdělení společně. Z osvědčení musí být zřejmé, která pověřená osoba odpovídá za hodnocení konkrétní nebezpečné vlastnosti.

V osvědčení vymezí pověřená osoba vždy druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, vyhodnocení nebezpečných vlastností odpadu a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení. Tato doba nesmí být delší než 4 roky. Osvědčení pozbývá platnosti okamžitě, když u původce nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupní suroviny, která ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti.

4.2 Všeobecné povinnosti

4.2.1 Obecné povinnosti

(§ 9a, 10, 12 zákona)

- Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným zákonem o odpadech a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí.
- Nakládání s nebezpečnými odpady se řídí též zvláštními právními předpisy (například zákon č. 254/2001, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, zákon č. 258/2000 Sb.) platnými pro výrobky, látky a přípravky se stejnými nebezpečnými vlastnostmi.
- Pokud dále není stanoveno jinak, lze s odpady nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady určena. Při tomto nakládání s odpady nesmí být ohroženo lidské zdraví ani ohrožováno nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené zvláštními právními předpisy (například zákon č. 201/2012 Sb., zákon č. 254/2001 Sb.).
- K převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného druhu odpadu, nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle bodu 4.2.4.1, nebo provozovatelem zařízení pro zpracování biologicky rozložitelných odpadů podle [§ 33b odst. 1 písm. b)], nebo obec.

To neplatí pro předávání nezbytného množství vzorků odpadů k rozborům, zkouškám, analýzám pro účely stanovení skutečných vlastností a splnění požadavků pro převzetí odpadů do zařízení, pro účely vědy a výzkumu nebo jiné účely, které nejsou nakládáním s odpady.

Každý je **povinen zjistit**, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle zákona o odpadech oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, **nesmí jí být odpad předán**.

- Ředění nebo míšení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku je zakázáno.
- Míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály je zakázáno. Přípustné je pouze ve výjimečných případech, a to se souhlasem krajského úřadu příslušného podle místa nakládání s odpady. Krajský úřad tento souhlas udělí pouze tehdy, pokud míšením nebezpečných odpadů nedojde k ohrožení zdraví lidí nebo životního prostředí, je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami (§ 2 písm. e) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci) a je prováděno zařízením k využívání nebo odstraňování odpadů provozovaným na základě souhlasu podle § 14 odst. 1 zákona nebo zařízením podle § 14 odst. 2 zákona. Pokud již došlo ke smíšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály, musí být provedeno jejich roztřídění, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidí. Tato povinnost se nevztahuje na míšení nebezpečných odpadů, pro které je vydán souhlas krajského úřadu.

Předcházení vzniku odpadů (§ 10 zákona):

Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti.

Odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu se zákonem o odpadech a se souvisejícími právními předpisy.

Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvádí na trh výrobky, je povinna uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, na obalu, v návodu na použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotřebovaných částí výrobků.

Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která vyrábí výrobky, je povinna tyto výrobky vyrábět tak, aby omezila vznik nevyužitelných odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů.

Hierarchie způsobů nakládání s odpady (§ 9a zákona):

V rámci odpadového hospodářství musí být dodržována tato hierarchie způsobů nakládání s odpady:

- a) předcházení vzniku odpadů,
- b) příprava k opětovnému použití,
- c) recyklace odpadů,
- d) jiné využití odpadů, například energetické využití,
- e) odstranění odpadů.

Od hierarchie způsobů nakládání s odpady je možno se odchýlit v případě odpadů, u nichž je to podle posouzení celkových dopadů životního cyklu zahrnujícího vznik odpadu a nakládání s ním vhodné s ohledem na nejlepší celkový výsledek z hlediska ochrany životního prostředí. Při uplatňování hierarchie se zohlední

- a) celý životní cyklus výrobků a materiálů, zejména s ohledem na snižování vlivu nakládání s odpady na životní prostředí a lidské zdraví,
- b) technická proveditelnost a hospodářská udržitelnost,
- c) ochrana zdrojů surovin, životního prostředí, lidského zdraví a hospodářské a sociální dopady.

4.2.2 Povinnosti původců odpadů (§ 16 zákona)

Původce odpadů je povinen:

- a) odpady zařazovat podle druhů a kategorií (bod 4.1.1 a 4.1.2),
- b) zajistit přednostní využití odpadů (bod 4.2.1),
- c) odpady, které sám nemůže využít nebo odstranit v souladu se zákonem o odpadech a prováděcími právními předpisy, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí,
- d) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů (bod 4.1.3) a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- e) shromažďovat odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií (bod 4.3). Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené shromažďování nutné, může od něj původce se **souhlasem** místně příslušného orgánu státní správy upustit (před novelou č. 188/2004 Sb. řešil tento souhlas krajský úřad). Příklad žádosti o udělení souhlasu k upuštění od třídění je uveden v příloze č. 24,
- f) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- g) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu stanovené údaje včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí vymezených v bodě 5.1. Tuto evidenci archivovat po dobu nejméně 5 let (bod 7.0),

- h) vykonávat kontrolu vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy,
- i) ustanovit odpadového hospodáře, splňují-li podmínky pro jeho ustanovení (bod 4.2.6.),
- j) platit poplatky za ukládání odpadů na skládky (bod 9.0),

S nebezpečnými odpady může původce nakládat pouze na základě souhlasu (bod 4.2.5). Shromažďování a přeprava nebezpečných odpadů nepodléhají souhlasu.

Původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich využití nebo odstranění, pokud toto zajišťuje sám jako oprávněná osoba, nebo do doby jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí. Za dopravu odpadů odpovídá dopravce. Na každou oprávněnou osobu, která převezme do svého vlastnictví odpady od původce, přecházejí výše uvedené povinnosti původce, s výjimkou povinností uvedených pod písmenem i).

4.2.2.1 Povinnosti a oprávnění obce, fyzických osob a původců odpadů při nakládání s komunálním odpadem, resp. odpadem podobným komunálnímu odpadu (§ 17 zákona)

Obce:

Na obce se rovněž vztahují povinnosti původců (bod 4.2.2).

Obec ve své samostatné působnosti stanoví obecně závaznou vyhláškou obce systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím katastrálním území. Obecně závaznou vyhláškou může stanovit také systém nakládání se stavebními odpady produkovanými na jejím katastrálním území nepodnikajícími fyzickými osobami.

Obec je povinna zajistit místa pro odkládání veškerého komunálního odpadu produkovaného fyzickými nepodnikajícími osobami na jejím katastrálním území. Obec je povinna zajistit místa pro oddělené soustředění složek komunálního odpadu, minimálně nebezpečných odpadů, papíru, plastů, skla, kovů a biologicky rozložitelných odpadů. Podrobnosti rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředění složek komunálních odpadů stanovuje vyhláška č. 321/2014 Sb.

Obec může vybírat úhradu za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy. Smlouva musí být uzavřena písemně a musí obsahovat výši úhrady. Vybírá-li obec tuto úhradu, nemůže stanovit poplatek za komunální odpad podle § 17a ani místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zákona o místních poplatcích.

Fyzické osoby a původci:

Fyzické osoby a původci odpadů zapojení do systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů zavedeného obcí jsou povinni v souladu s obecně závaznou vyhláškou obce komunální odpad a odpad podobný komunálnímu odpadu třídit a odkládat odděleně na místa k tomu obcí určená, pokud s odpadem nenakládají nebo se jej nezývají jiným způsobem stanoveným tímto zákonem.

Původci - právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání (§ 5-6 vyhl. 93/2016 Sb.)

Do skupiny 20 se zařadí odpady pouze v tom případě, jedná-li se o odpady komunální nebo o odpady charakteru komunálního odpadu vznikající při nevýrobní činnosti právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání.

Odděleně sbíraný obalový odpad, včetně jeho směsí, se i v případě, že byl vytríděn z komunálního odpadu, zařazuje do podskupiny 15 01.

§ 17 odst. zákona: Původci, kteří produkují odpad podobný komunálnímu odpadu, mohou na základě smlouvy s obcí využít systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů zavedeného obcí. Smlouva musí být písemná a musí obsahovat vždy výši sjednané ceny za tuto službu.

Původce odpadů, který produkuje odpad podobný komunálnímu odpadu, vytrídí z tohoto odpadu jeho nebezpečné a využitelné složky, které zařadí do podskupiny odpadů 20 01, případně do podskupiny 15 01, a zbylou směs nevyužitelných druhů odpadů kategorie ostatní odpad zařadí pro účely využití nebo odstranění pod katalogové číslo samostatného druhu odpadu 20 03 01 Směsný komunální odpad.

Původce odpadu odpad, který předává do systému pro nakládání s komunálními odpady zavedeného obcí v souladu s § 17 odst. 4 zákona o odpadech, utřídí a zařadí podle Katalogu odpadů v souladu se systémem stanoveným obcí.

4.2.3 Balení a označování nebezpečných odpadů, identifikační list NO (§ 13 zákona, § 5 vyhlášky 383/2001 Sb.)

Balení nebezpečných odpadů se řídí přiměřeně zvláštními právními předpisy (Nařízení EU č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí - nařízení CLP, ADR, RID). To znamená, že balení nebezpečných odpadů musí přiměřeně vyhovovat zejména následujícím požadavkům (z nařízení CLP):

- obal musí být navržen a vytvořen tak, aby jeho obsah nemohl uniknout,
- materiály, z nichž jsou vytvořeny obal a uzávěry, nesmějí být náchylné k poškození způsobenému obsahem nebo k tvorbě nebezpečných sloučenin s obsahem,
- obal a uzávěry musí být ve všech místech silné a pevné, aby bylo zajištěno, že se neuvolní a bezpečně odolají napětím a deformacím při běžném zacházení,
- obal vybavený vyměnitelnými uzávěry musí být navržen tak, aby mohl být opakovaně uzavírán bez úniku obsahu,
- obal nesmí mít tvar ani provedení, které může přitahovat děti nebo vzbuzovat jejich zvědavost anebo uvádět osoby v omyl, ani nesmí mít podobnou úpravu nebo provedení jako obal pro potraviny, krmiva, léčivé přípravky nebo kosmetické prostředky, která by mohla uvést osoby v omyl.

Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečnými odpady, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly označeny písemně způsobem a v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 383/2001 Sb. a dále grafickým symbolem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (nařízení CLP) v rozsahu stanoveném zmíněnou vyhláškou. Nebezpečný odpad s nebezpečnou vlastností HP 9 (infekční odpad) se označí grafickým symbolem podle vyhlášky (nařízení CLP nezná vlastnost "infekční").

Shromažďovací prostředky a místa pro soustředování nebezpečného odpadu (shromažďování, sběr, sklady, obaly, jímky a nádrže) musí být označeny

- názvem odpadu,
- jeho katalogovým číslem,
- kódem a názvem nebezpečné vlastnosti,
- nápisem "nebezpečný odpadů",
- výstražným grafickým symbolem a
- popřípadě jménem a příjmením osoby odpovědné za obsluhu a údržbu shromažďovacího prostředku.

Podrobněji je způsob a rozsah označování nebezpečných odpadů je uveden v příloze č. 1 příručky (příloha č. 29 vyhlášky č. 383/2001 Sb.).

Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečným odpadem, jsou dále povinni zpracovat **identifikační list nebezpečného odpadu** (příloha č. 11) a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.

Nové identifikační listy i označení nebezpečných odpadů jsou k dispozici ve webové aplikaci na www.envigroup.cz (*přístup k aplikaci je součástí aktualizacího servisu, kontaktujte nás*)

4.2.4 Souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů (§ 14 zákona)

Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem (dále jen "souhlas k provozování zařízení"). Jednotlivé fáze provozu skládky mohou být provozovány pouze na základě souhlasu s provozním řádem příslušné fáze provozu skládky. V řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí musí krajský úřad posoudit všechna zařízení, která s těmito činnostmi souvisejí.

Souhlas k provozování skládek nebezpečných odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše na 4 roky. Dobu platnosti souhlasu krajský úřad prodlouží na základě žádosti provozovatele skládky nebezpečných odpadů vždy nejvýše na další 4 roky, pokud jsou splněny podmínky a plněny povinnosti při provozování skládky stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 294/2005 Sb.).

V zařízeních, která nejsou podle zákona určena k nakládání s odpady, je možné využívat pouze odpady za podmínek popsanych v bodě 4.2.4.1.

Před zahájením činností spojených s odstraňováním odpadů na skládce provede krajský úřad místní šetření, aby ověřil, že skládka splňuje podmínky stanovené v jím vydaném souhlasu.

Pokud další provozovatel zařízení požádá krajský úřad o nový souhlas k provozování zařízení nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne převodu nebo přechodu užívacího práva k zařízení, dosavadní souhlas k provozování zařízení platí i pro dalšího provozovatele, dokud o žádosti dalšího provozovatele nebude pravomocně rozhodnuto.

Kolaudační souhlas, vydaný podle stavebního zákona pro stavby určené k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů nelze vydat bez rozhodnutí, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení.

Účastníkem řízení o vydání souhlasu k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů a s jeho provozním řádem je obec, na jejímž území má být zařízení provozováno.

Žádost o souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů:

(vyhláška č. 383/2001 Sb.)

Žádost musí obsahovat:

- a) obchodní firmu nebo název, právní formu a sídlo, je-li žadatel právnickou osobou nebo jméno a příjmení, obchodní firmu a sídlo, je-li žadatel fyzickou osobou,
- b) identifikační číslo žadatele,
- c) označení a adresu provozovny, kde je nebo bude využívání, odstraňování, sběr nebo výkup odpadů provozován, adresu sídla žadatele, jde-li o mobilní zařízení, včetně doložení právního vztahu žadatele k předmětné provozovně, zeměpisné souřadnice provozovny ve formátu uvedeném v příloze č. 22 vyhlášky,
- d) jméno, příjmení a místo trvalého pobytu fyzické osoby oprávněné jednat jménem žadatele,
- e) kopii podnikatelského oprávnění (např. živnostenský list) nebo kopii výpisu z obchodního rejstříku nebo kopii zřizovací listiny žadatele,
- f) jméno, příjmení odpadového hospodáře a doklady o jeho odborné způsobilosti, pokud žadatel má povinnost určit odpadového hospodáře (bod 4.2.6),
- g) název, účel a technický popis zařízení včetně všech zařízení souvisejících, popis technologického postupu nakládání s odpadem v zařízení, způsoby nakládání s odpadem podle příloh č. 3 a 4 zákona,
- h) seznam druhů odpadů podle Katalogu odpadů, vstupujících a vystupujících ze zařízení, a pokud jsou v zařízení vyráběny výrobky, též popis výrobků vystupujících ze zařízení,
- i) způsoby nakládání s odpady v zařízení podle přílohy č. 20 vyhlášky tabulky č. 1,
- j) roční projektovanou kapacitu zařízení a další kapacity odpovídající danému typu zařízení související s jeho provozem podle tabulky č. 1 kapacit zařízení obsažené v příloze č. 22 vyhlášky,
- k) popis přístupových tras k zařízení ve vztahu k jednotlivým druhům dopravy odpadů do zařízení, nejde-li o mobilní zařízení,
- l) způsob skladování odpadů v zařízení,
- m) návrh sledování (monitoringu) vlivu provozu zařízení na okolní životní prostředí a zdraví lidí odpovídající typu zařízení a druhům odpadů,
- n) plán odborného vzdělávání pracovníků zařízení,
- o) pokud je souhlas k provozování zařízení vydáván k již existujícímu zařízení, doklad o souladu zařízení se zvláštními právními předpisy (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)), nejde-li o mobilní zařízení,
- p) identifikační číslo zařízení, pokud je souhlas k provozování zařízení vydáván k již existujícímu zařízení; v případě mobilních zařízení identifikační číslo zařízení přidělené krajským úřadem příslušným podle sídla,
- q) návrh provozního řádu v listinné a elektronické podobě a návrh na zavedení provozního deníku, jejichž obsah pro různé typy zařízení je uveden v příloze č. 1 vyhlášky a zvláštních právních předpisech (vyhláška č. 352/2005 Sb., o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady, vyhláška č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s autovraky),
- r) opatření pro ukončení provozu zařízení k nakládání s odpady a způsob jeho zabezpečení, který zajistí, že zařízení nebude po ukončení provozu ohrožovat zdraví lidí a životní prostředí,
- s) vyjádření orgánu ochrany veřejného zdraví k provoznímu řádu podle § 75 písm. d) zákona.

Žádost o udělení souhlasu k provozování skládky odpadů obsahuje mimo výše uvedené náležitosti dále:

- celkovou projektovanou kapacitu skládky v metrech krychlových podle tabulky č. 1 kapacit zařízení obsažené v příloze č. 22 vyhlášky,
- projektovou dokumentaci,
- hydrogeologický a inženýrsko-geologický popis a geotechnické podmínky místa skládky,
- návrh plánu na uzavření skládky a následnou péči o skládku.

Pokud jsou některé z uvedených náležitostí žádosti o udělení souhlasu k provozování zařízení obsahem provozního řádu nebo projektové dokumentace skládky zařízení, mohou být v žádosti obsaženy formou odkazu na příslušná ustanovení provozního řádu nebo projektové dokumentace skládky. Další podrobnosti určuje vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.

Souhlas k provozování zařízení se nevydává, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

4.2.4.1 Zařízení, která nejsou určena k nakládání s odpady (§ 14 odst. 2)

V zařízeních, která nejsou podle zákona o odpadech určena k nakládání s odpady, je možné využívat pouze odpady, které splňují požadavky stanovené pro vstupní suroviny, a při nakládání s těmito odpady nesmějí být porušeny zvláštní právní předpisy, v souladu s nimiž je zařízení provozováno, a právní předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí (například zákon č. 254/2001 Sb., zákon č. 201/2012 Sb., zákon č. 258/2000 Sb.). K provozování takovýchto zařízení **není požadován souhlas** k provozování zařízení podle bodu 4.2.4.

Na provozovatele těchto zařízení se vztahují následující povinnosti:

- vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje včetně evidencí a ohlašování zařízení a látek s obsahem PCB. Tuto evidenci archivovat po dobu nejméně 5 let (bod 7.0),
- umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady.

4.2.5 Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady (§ 16 odst. 3 zákona)

Nakládat s nebezpečnými odpady je možné pouze na základě souhlasu příslušného orgánu státní správy, pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 14 (bod 4.2.4). Shromažďování a přeprava nebezpečných odpadů nepodléhají souhlasu.

Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady v množství do 100 tun ročně udělují obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady v množství nad 100 tun ročně uděluje krajský úřad.

Žádost o souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady

Žádost obsahuje:

- obchodní firmu nebo název, právní formu a sídlo, je-li žadatel právnickou osobou nebo jméno a příjmení, obchodní firmu a sídlo, je-li žadatel fyzickou osobou,
- identifikační číslo žadatele,
- jméno, příjmení a místo trvalého pobytu fyzické osoby oprávněné jednat jménem žadatele,
- kopii podnikatelského oprávnění (např. živnostenský list) nebo kopii výpisu z obchodního rejstříku nebo kopii zřizovací listiny žadatele,
- jméno a příjmení odpadového hospodáře a doklady o jeho odborné způsobilosti, pokud žadatel má povinnost určit odpadového hospodáře (bod 4.2.6),

- seznam nebezpečných odpadů podle Katalogu odpadů, se kterými bude nakládáno, odhad jejich množství za rok a místa a způsoby nakládání s nimi.

Příklad žádosti o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady je uveden v příloze č. 9.

Souhlas k provozování zařízení se nevydává, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

4.2.6 Odpadový hospodář (§ 15 zákona)

Původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatel první a druhé fáze provozu skládky jsou povinni zajišťovat odborné nakládání s odpady prostřednictvím odborně způsobilé osoby (odpadový hospodář).

Splňuje-li uvedené podmínky i jednotlivá samostatná provozovna, je původce nebo oprávněná osoba povinna určit odpadového hospodáře i pro tuto samostatnou provozovnu. Povinnost určit odpadového hospodáře se nevztahuje na dopravce, i když splňují uvedené podmínky.

Povinnost ustanovit odpadového hospodáře se vztahuje též na původce a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech, a to i zcela nebo zčásti před 1.1.2002. Původci a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech před 1.1.2002, jsou povinni ustanovit odpadového hospodáře do 31.3.2002.

Pokud původce nebo oprávněná osoba splňují uvedené podmínky, je ustanovení odpadového hospodáře předpokladem pro udělení souhlasů k provozování zařízení (bod 4.2.4) nebo k nakládání s nebezpečnými odpady podle bodu (bod 4.2.5).

Odpadový hospodář odpovídá původci nebo oprávněné osobě, která jej svým odpadovým hospodářem určila, za zajištění odborného nakládání s odpady. Odpadový hospodář zastupuje původce nebo oprávněnou osobu při jednání s orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství, zejména při výkonu jejich kontrolní činnosti.

Pokud dojde k ukončení činnosti odpadového hospodáře u původce nebo oprávněné osoby a podmínky pro jeho ustanovení nadále trvají, je původce nebo oprávněná osoba povinna ustanovit nového odpadového hospodáře nejpozději do 30 dnů od ukončení činnosti předchozího odpadového hospodáře.

Kvalifikace odpadového hospodáře

Odpadovým hospodářem může být určena pouze fyzická osoba, která má dokončené vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech, nebo střední vzdělání ukončené maturitou a nejméně 5 let praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech.

4.3 Shromažďování, soustředování a skladování odpadů

Požadavky na shromažďování, soustředování a skladování odpadů stanovuje vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady v § 5 až 7.

Požadavky stanovené v bodě 4.3.1 se vztahují i na shromažďování odpadů původcem, který není provozovatelem zařízení (tj. na všechny původce odpadů!).

4.3.1 Shromažďování a soustředování odpadů (§ 5 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Jako shromažďovací prostředky nebezpečných odpadů mohou sloužit zejména speciální nádoby, kontejnery, obaly, jímky a nádrže, které splňují stanovené požadavky:

- požadavky stanovené zákonem o odpadech na balení nebezpečných odpadů (bod 4.2.3),
- požadavky stanovené zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami),
- následující technické požadavky na shromažďovací prostředky odpadů (§ 5 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Požadavky stanovené v § 5 vyhlášky č. 383/2001 Sb. se nevztahují na shromažďování sedimentů určených k využití na povrchu terénu nebo zemědělském půdním fondu. Sedimenty mohou být shromažďovány pouze na pozemcích koryta vodního toku, vodní nádrže nebo vodní plochy, nebo na pozemcích s těmito pozemky bezprostředně sousedících, po dobu nejvýše 1 roku.

4.3.1.1 Technické požadavky na shromažďovací prostředky odpadů:

- odlišení shromažďovacích prostředků odpadů (tvarově, barevně nebo popisem) od prostředků nepoužívaných pro nakládání s odpady, nebo používaných pro jiné druhy odpadů,
- zajištění ochrany odpadů před povětrnostními vlivy, pokud jsou shromažďovací prostředky určeny pro použití mimo chráněné prostory a nejsou-li určeny pouze pro odpady inertní,
- odolnost proti chemickým vlivům odpadů, pro které jsou určeny,
- v případě, že shromažďovací prostředky slouží i jako přepravní obaly, musí splňovat požadavky zvláštních právních předpisů upravujících přepravu nebezpečných věcí a zboží (například zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ADR, RID),
- shromažďovací prostředky pro komunální odpad musí odpovídat příslušným technickým normám,
- svým provedením samy o sobě nebo v kombinaci s technickým provedením a vybavením místa, v němž jsou umístěny, zabezpečují ochranu okolí před druhotnou prašností, zejména u pevných odpadů vzniklých při spalování nebezpečných odpadů ve spalovnách odpadů a odpadů s obsahem azbestu,
- zabezpečují, že odpad do nich umístěný je chráněn před nežádoucím znehodnocením, zneužitím, odcizením, smícháním s jinými druhy odpadů nebo únikem ohrožujícím zdraví lidí nebo životní prostředí,
- umožní svým provedením bezpečnost při obsluze a čištění a dezinfekci po svém vyprázdnění, zejména u odpadů ze zdravotnických zařízení.

Při volbě shromažďovacího místa nebo umístění shromažďovacího prostředku musí být zohledněny otázky bezpečnosti při jeho obsluze, požární bezpečnosti, jeho dostupnosti a možnosti obsluhy mechanizačními a dopravními prostředky.

V blízkosti shromažďovacího prostředku nebezpečného odpadu nebo shromažďovacího místa nebezpečného odpadu nebo na nich musí být umístěn identifikační list shromažďovaného odpadu (příloha č. 11).

Shromažďovací prostředek může být vyprázdněn pouze do přepravního obalu určeného pro nakládání se shromažďovaným druhem odpadu nebo může sám být přepravním obalem nebo může být umístěn nebo vyprázdněn do skladu jako skladovací prostředek nebo umístěn či vyprázdněn do zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nebo do zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů. Po vyprázdnění musí umožňovat čištění a desinfekci.

4.3.1.2 Zvláštní požadavky

(§ 5 odst. 7 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Na shromažďování nebezpečných odpadů, které mají:

- nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze č. 2 příručky (Nařízení komise (EU) č. 1357/2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech),
- popřípadě stejné nebezpečné vlastnosti jako mají chemické látky nebo přípravky, na které se vztahuje zvláštní právní předpis (zákon č. 350/2011 Sb. o chemických látkách a směsích, zákon 224/2015 Sb. o prevenci závažných havárií),

se také vztahují obdobné technické požadavky jako na shromažďování těchto chemických látek a přípravků podle zvláštních právních předpisů (zákon č. 350/2011 Sb. o chemických látkách a směsích, zákon 224/2015 Sb. o prevenci závažných havárií).

Zákon č. 350/2011 Sb. již nestanovuje žádné požadavky na skladování nebezpečných chemických látek a směsí. Z této oblasti ale lze aplikovat požadavky zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (§ 44a - viz kapitola 7.0 části A příručky) a dále požadavky nařízení REACH a CLP.

Zákon č. 224/2015 Sb., nestanovuje přímo žádné požadavky na skladování či shromažďování nebezpečných látek a směsí, pouze ukládá povinnosti související s prevencí závažných havárií (bližší druhá část příručky A: Prevence závažných havárií podle zákona č. 224/2015 Sb.).

4.3.2 Skladování odpadů

(§ 7 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Jako sklady odpadů mohou sloužit volné plochy, přístřešky, budovy, podzemní a nadzemní nádrže apod., které splňují stanovené požadavky a které byly zřízeny k tomuto účelu v souladu se stavebním zákonem.

Sklady, jejich části a skladovací prostředky odpadů musí splňovat:

- požadavky stanovené zákonem o odpadech na balení nebezpečných odpadů (bod 4.2.3),
- požadavky stanovené zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami),
- následující základní technické požadavky (§ 7 vyhlášky č. 383/2001 Sb.).

Technické požadavky kladené na sklady odpadů:

- musí být vzájemně oddělené a utěsněné tak, aby bylo zabráněno míšení jednotlivých druhů odpadů a zabráněno jejich úniku do okolního prostředí,
- svým provedením a organizací provozu musí zabezpečit, že nedojde k ohrožení zdraví člověka a poškození žádné ze složek životního prostředí podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami),

- sklady nebezpečných odpadů musí splňovat stejné technické a bezpečnostní požadavky jako sklady látek, přípravků a výrobků stejných nebezpečných vlastností,
- musí umožnit snadnou a bezpečnou manipulaci s odpady ve vnějších a vnitřních prostorech,
- s výjimkou míst, na nichž jsou skladovány odpady, které splňují limity pro využití na povrchu terénu, musí místa, na nichž jsou odpady skladovány v přímém kontaktu s terénem nebo podlahou bez využití skladovacích prostředků, svým technickým zabezpečením odpovídat těsnění příslušných skupin skládek určených k odstraňování skladovaných odpadů.

Sklad nebezpečných odpadů musí být vybaven identifikačními listy nebezpečných odpadů v nich skladovaných (příloha č. 11).

Sklady, ve kterých jsou skladovány odpady určené k odstranění po dobu delší než 1 rok, a sklady, ve kterých jsou skladovány odpady určené k využití po dobu delší než 3 roky, musí svým technickým zabezpečením odpovídat ve vztahu ke skladovaným odpadům příslušné skupině skládek. Takové skladování se považuje za dlouhodobé.

Podmínky uvedené v bodě 4.3.1.2 se plně vztahují i na skladování nebezpečných odpadů.

Sklad odpadů s výjimkou skladu sedimentů určených k využití na povrchu terénu nebo na zemědělském půdním fondu musí být provozován podle provozního řádu, jehož obsah je shodný s obsahem provozního řádu zařízení pro nakládání s odpady skupiny A, uvedeného v příloze č. 8.

4.4 Sběr a výkup odpadů

(§ 18 zákona, § 8 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů je povinen

- zařazovat odpady podle druhů a kategorií,
- zajistit přednostní využití odpadů,
- ustanovit odpadového hospodáře, splňují-li podmínky pro jeho ustanovení (bod 4.2.6.),
- sebrané nebo vykoupené odpady převádět do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí,
- provozovat zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- zveřejňovat druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů a podmínky jejich sběru nebo výkupu a odebírat nebo vykupovat zveřejněné druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů za stanovených podmínek,
- ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů, pro které bylo vydáno osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností (bod 4.1.3) a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- sbírané nebo vykupované odpady soustřeďovat utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,
- zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí. Tuto evidenci archivovat po dobu nejméně 5 let (bod 7.0),

Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené soustředování odpadů nutné, může od něj provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů se souhlasem příslušného krajského úřadu upustit (bod 4.2.2. písmeno e).

Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů provádějící sběr nebo výkup odpadů stanovených prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 383/2001 Sb.) - viz dále - je povinen při odběru nebo výkupu těchto odpadů identifikovat osoby, od kterých má v úmyslu odpady odebrat nebo vykoupit, identifikovat odebírané nebo vykupované odpady, vést evidenci o těchto skutečnostech, a to včetně data a hodiny odebrání nebo vykoupení odpadů. K plnění této povinnosti je provozovatel oprávněn vyžadovat k nahlédnutí průkazy totožnosti těchto osob. Při nakládání s osobními údaji fyzických osob postupuje provozovatel podle zvláštního zákona (zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů).

Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí vykupovat odpady stanovené prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 383/2001 Sb.), s výjimkou autovraků, od fyzických osob.

Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí za vykoupený nebo odebraný odpad stanovený prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 383/2001 Sb.) poskytovat úplatu v hotovosti (pouze převodem peněžních prostředků prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb formou poštovního poukazu).

Identifikací osob se pro účely zákona o odpadech rozumí zjištění obchodní firmy nebo názvu právnické osoby, adresy jejího sídla, identifikačního čísla osoby nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí a identifikace fyzické osoby jednající jménem této právnické osoby při odběru nebo výkupu odpadů.

Identifikací odebíraných nebo vykupovaných odpadů se pro účely zákona o odpadech rozumí zjištění názvu druhu a množství odebraného nebo vykoupeného odpadu podle Katalogu odpadů. Pokud dochází ke sběru nebo výkupu odpadu, který má povahu strojního zařízení nebo obecně prospěšného zařízení (§ 182 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon), uměleckého díla či pietních a bohoslužebných předmětů nebo jejich částí, je provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povinen uvést u jednotlivých odebraných nebo vykoupených předmětů jejich stručný popis, umožňující dodatečnou identifikaci, a doplnit jej uvedením písmen, číslic, popřípadě dalších symbolů, na těchto předmětech se nacházejících.

Výše uvedené identifikační údaje je provozovatel povinen evidovat a uchovávat po dobu 5 let od odebrání nebo vykoupení odpadů.

Bez ověření údajů (identifikace osob a identifikace odebíraných nebo vykupovaných odpadů) provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí odpad odebrat nebo vykoupit.

Odebraná nebo vykoupená strojní zařízení, obecně prospěšná zařízení (§ 182 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon), umělecká díla či pietní a bohoslužebné předměty nebo jejich části nesmí provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů po dobu 48 hodin od jejich odebrání nebo vykoupení rozebírat, jinak pozměňovat nebo postupovat dalším osobám.

Bližší úprava prováděcím předpisem (§ 8 vyhlášky č. 383/2001 Sb.):

Zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů musí splňovat kromě obecných požadavků na zařízení uvedených v bodě 4.8 i stejné technické požadavky jako zařízení ke shromažďování nebo skladování odpadů uvedené v bodě 4.3.

Jako odpady, při jejichž odběru nebo výkupu je provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povinen identifikovat osoby, od kterých má v úmyslu odpady odebrat nebo vykoupit, identifikovat odebírané nebo vykupované odpady a vést o těchto skutečnostech evidenci, se vymezují tyto druhy odpadů podle Katalogu odpadů:

Kód druhu odpadu a Název druhu odpadu

02 01 10	Kovové odpady	17 04 02	Hliník
15 01 04	Kovové obaly	17 04 03	Olovo
16 01 04*	Autovraky	17 04 04	Zinek
1601 06	Autovraky zbavené kapalin a jiných nebezpečných součástí	17 04 05	Železo a ocel
16 01 17	Železné kovy	17 04 06	Cín
16 01 18	Neželezné kovy	17 04 07	Směsné kovy
1608 01	Upotřebené katalyzátory obsahující zlato, stříbro, rhenium, rhodium, paladium, iridium nebo platinu (kromě odpadu uvedeného pod číslem 16 08 07)	1704 11	Kabely neuvedené pod 17 04 10
17 04 01	Měď, bronz, mosaz	20 01 40	Kovy

Identifikací fyzických osob se rozumí zjištění jména, příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu nebo pobytu a čísla občanského průkazu nebo jiného průkazu totožnosti každé z osob, od které byly odpady odebrány nebo vykoupeny.

U autovraků a jejich podstatných částí se evidence podle § 18 odst. 3 zákona nahrazuje evidencí v informačním systému pro sledování toku vybraných autovraků podle § 37b odst. 2 zákona.

Odpady, jež provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí vykupovat od fyzických osob, se vymezují jako odpady, mající povahu

- uměleckého díla nebo jeho části,
- pietního nebo bohoslužebného předmětu nebo jeho části,
- průmyslového strojního zařízení nebo jeho části,
- obecně prospěšného zařízení nebo jeho části, zejména zařízení pro hromadnou dopravu, dopravního značení, součástí nebo příslušenství veřejného prostranství a pozemních komunikací a energetické, vodárenské nebo kanalizační zařízení, nebo
- části vybraného výrobku, vybraného odpadu a vybraného zařízení podle § 25 odst. 1 písm. c), g) a h) zákona (tj. baterie a akumulátory, autovraky, elektrická a elektronická zařízení), s výjimkou kompletní autobaterie, která se v tomto případě nepovažuje za součást autovraku.

Odpady, za jejichž výkup nebo odběr nesmí poskytovat úplatu v hotovosti (§ 18 odst. 5 zákona), jsou uvedeny v § 8 odst. 2 a 5 vyhlášky č. 383/2001 Sb.

4.5 Využívání odpadů

(§ 19 zákona)

Provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen

- ustanovit odpadového hospodáře, splňují-li podmínky pro jeho ustanovení (bod 4.2.6.),
- zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž využívání je oprávněn,
- provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí. Tuto evidenci archivovat po dobu nejméně 5 let (bod 7.0),*
- ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů, pro které bylo vydáno osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností (bod 4.1.3) a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

Technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (například k terénním úpravám, rekultivacím) stanovuje vyhláška č. 294/2005 Sb.

* týká se i provozovatelů zařízení podle § 14 odst. 2 zákona – bod 4.2.4.1

4.6 Odstraňování odpadů

(§ 20-23 zákona)

Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen:

- ustanovit odpadového hospodáře, splňují-li podmínky pro jeho ustanovení (bod 4.2.6.),
- zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž využívání je oprávněn,
- provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí. Tuto evidenci archivovat po dobu nejméně 5 let (bod 7.0),
- odstranit odpady v mimořádných případech na základě rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal. Náhradu těchto nákladů je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba za odpad odpovědná,
- ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů, pro které bylo vydáno osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností (bod 4.1.3) a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

4.6.1 Odstraňování odpadů jejich ukládáním na skládky - skládkování odpadů (§ 21 zákona)

Provozovatel skládky odpadů je mimo výše uvedeného povinen:

- před zahájením provozu skládky prokázat, že nemá dluhy vůči místně příslušnému finančnímu úřadu a vůči místně příslušnému celnímu úřadu a že zřídil zvláštní účet podle § 50 zákona; při provozování skládky vytvářet a vést finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu (bod 9.2),
- finančně zajistit první fázi provozu skládky nebo její části podle § 48a zákona,
- zabezpečit po ukončení provozu skládky její asanaci, rekultivaci a následnou péči a zamezit negativnímu vlivu skládky na životní prostředí. Tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a prostředků finanční rezervy po dobu nejméně 30 let,
- vybírat poplatky za uložení odpadů na skládku, odvádět je příjemci poplatku a informovat příjemce poplatku o dlužných poplatcích,
- archivovat evidenci uložených odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku,
- zajistit, aby odpadový hospodář každoročně prokazatelně proškolil všechny zaměstnance provozovatele skládky o řádném provozu zařízení a o bezpečném nakládání s odpady tak, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí.

Umístění a technické provedení skládky odpadů musí zajistit ochranu životního prostředí po celou dobu provozu skládky i po jeho ukončení. Podmínky pro rekultivaci skládky a následné využití skládkového prostoru musí být v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací (zákon č. 183/2006 Sb.).

Odpady lze ukládat pouze na skládky, které svým technickým provedením splňují požadavky pro ukládání těchto odpadů. Rozhodujícím hlediskem pro ukládání odpadů na skládky je jejich složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu.

Na skládky je zakázáno ukládat odpady stanovené prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 294/2005 Sb.) – bod 4.6.1.2, odpady, které mohou mít při jejich smíšení negativní vliv na životní prostředí, a neupravené odpady, s výjimkou odpadů stanovených prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 294/2005 Sb.), a odpadů, u nichž ani úpravou nelze dosáhnout snížení jejich objemu nebo snížení nebo odstranění jejich nebezpečných vlastností.

Vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu stanovuje:

- a) seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládku, případně které lze ukládat na skládku pouze za určitých podmínek,
- b) technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu,
- c) způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti,
- d) seznam odpadů, které je možné využívat jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky, a požadavky na jejich využívání,
- e) výčet recyklovatelných a využitelných odpadů, které je od roku 2024 zakázáno ukládat na skládku.

Jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky je možné využívat pouze odpady stanovené prováděcím předpisem (vyhláška 294/2005 Sb.), které svými technickými parametry tomuto účelu odpovídají.

Na skládky je od roku 2024 zakázáno ukládat směsný komunální odpad a recyklovatelné a využitelné odpady stanovené prováděcím předpisem (vyhláška 294/2005 Sb.).

4.6.1.1 Technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu (§ 3 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

Technické požadavky na skládky odpadů včetně podmínek pro jejich umístění, technické zabezpečení provozu skládek, těsnění, monitorování a podmínek jejich uzavření a rekultivace se pokládají za splněné, odpovídají-li technickým normám ČSN 83 8030 Skládkování odpadů - Základní podmínky pro navrhování a výstavbu skládek, ČSN 83 8032 Skládkování odpadů - Těsnění skládek, ČSN 83 8033 Skládkování odpadů - Nakládání s průsakovými vodami ze skládek, ČSN 83 8034 Skládkování odpadů - odplynění skládek, ČSN 83 8035 Skládkování odpadů - Uzavírání a rekultivace skládek a ČSN 83 8036 Skládkování odpadů - Monitorování skládek.

Skládky se dělí podle technického zabezpečení na skupiny:

- a) skupina S - inertní odpad - určená pro inertní odpady. Pro účely evidence a ohlašování odpadů a zařízení se skládky této skupiny označují S-IO,
- b) skupina S - ostatní odpad - určená pro odpady kategorie ostatní odpad. Pro účely evidence a ohlašování odpadů a zařízení se tyto skládky označují S-OO. Tato skupina se dále dělí na podskupiny:
 - 1. S-OO1 - skládky nebo sektory skládek určené pro ukládání odpadů kategorie ostatní odpad s nízkým obsahem organických biologicky rozložitelných látek, stanoveným v bodě 6 písm. c) přílohy č. 21, a odpadů z azbestu za podmínek stanovených v bodě 4.6.1.4.2,
 - 2. S-OO2 - skládky nebo sektory skládek určené pro ukládání odpadů kategorie ostatní odpad s nízkým obsahem organických biologicky rozložitelných látek, stanoveným v bodě 7 písm. c) přílohy č. 21, nereaktivních nebezpečných odpadů a odpadů z azbestu za podmínek stanovených v bodě 4.6.1.4.2,
 - 3. S-OO3 - skládky nebo sektory skládek určené pro ukládání odpadů kategorie ostatní odpad včetně odpadů s podstatným obsahem organických biologicky rozložitelných látek, odpadů, které nelze hodnotit na základě jejich vodného výluhu, a odpadů z azbestu za podmínek stanovených v bodě 4.6.1.4.2. Na tyto skládky nebo sektory nesmějí být ukládány odpady na bázi sádry,
- c) skupina S-nebezpečný odpad - určená pro nebezpečné odpady. Pro účely evidence a ohlašování odpadů a zařízení se skládky této skupiny označují S-NO.

Odpady lze na skládky jednotlivých skupin přijímat pouze podle druhu a kategorie odpadů (příloha vyhlášky č. 93/2016 Sb., Katalog odpadů), podle jejich skutečných vlastností (například vyhláška č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů), podle třídy vyluhovatelnosti odpadů vodou podle přílohy č. 22, na základě jejich vzájemné mísitelnosti podle přílohy č. 31, podle obsahu škodlivin v sušině a při dodržení dalších podrobností uvedených v přílohách č. 21 a 20.

Celkové množství vznikajících průsakových vod po uložení inertních odpadů na skládku a obsah znečišťujících látek v těchto odpadech stejně jako ekotoxicita průsakových vod musí být zanedbatelné a nesmí poškozovat jakost povrchových nebo podzemních vod (zákon č. 254/2001 Sb.). Koncentrace škodlivin v sušině a ve výluhu tohoto odpadu nesmí překročit žádný z ukazatelů stanovených pro skládky skupiny S inertní odpad v přílohách č. 22 (příloha č. 2 vyhlášky 294/2005 Sb.) a č. 21 (příloha č. 4 vyhlášky 294/2005 Sb.).

Na skládky odpadů se odpady ukládají tak, aby nemohlo dojít k nežádoucí vzájemné reakci za vzniku škodlivých látek, narušení těsnosti, k nežádoucím deformacím nebo k narušení stability a konstrukce skládky. Každá ze skládek může mít zřízeny sektory určené pro oddělené ukládání odpadů, srovnatelných svým složením a vlastnostmi, uvnitř jedné skládky, pokud technické provedení jednotlivých sektorů zabrání smíchání a sloučení odpadů do nich ukládaných po celou dobu jejich uložení.

Údaje o odpadu nutné pro jeho posouzení pro účely přijetí odpadu na skládku nebo do jiných zařízení (skládky, povrchové doly, lomy, odkaliště a další místa na povrchu terénu, kde jsou odpady využívány k zasypávání, rekultivacím a jiným povrchovým úpravám) se uvádějí v základním popisu odpadu, jehož obsah je stanoven v bodě 2 přílohy č. 30.

Skládky podskupiny S-OO2 se od 1. dubna 2012 považují za skládky podskupiny S-OO1 (přechodné ustanovení v čl. II vyhl. 294/2005 Sb. ve znění vyhl. 61/2010 Sb.).

4.6.1.2 Způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti, seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládky, a další podmínky pro ukládání odpadů na skládky (§ 4 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

Analytické rozborů, ekotoxikologické a mikrobiologické testy odpadů pro účely zpracování základního popisu odpadu a hodnocení jeho přijatelnosti do zařízení lze provádět pouze v laboratořích a dalších odborných pracovištích, akreditovaných podle technické normy ČSN EN ISO/IEC 17025. Způsobnost odborných pracovišť se vztahuje pouze na metody jmenovitě uvedené v příloze osvědčení o akreditaci pracoviště. Tato podmínka se nevztahuje na metody stanovení kritických ukazatelů neuvedených v přílohách č. 21, 22 a 34.

Odběr vzorků odpadů pro účely zpracování základního popisu odpadu a sledování kritických ukazatelů může provádět pouze kvalifikovaná osoba, která není vlastníkem odpadu. V průběhu vzorkování musí být důsledně zajištěna jakost a řízení kvality vzorkování.

Odpady se na jednotlivé skupiny skládek (bod 4.6.1.1) ukládají podle kritérií stanovených pro tyto skupiny v příloze č. 21.

Seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládky všech skupin, nebo se na skládky ukládají jen za určitých podmínek, je uveden v příloze č. 20.

Na skládky je možné ukládat pouze upravené odpady. Tato podmínka se nevztahuje na odpady inertní, pro které je úprava technicky neproveditelná, a odpady, u nichž nelze ani úpravou dosáhnout snížení jejich objemu nebo snížení nebo odstranění jejich nebezpečných vlastností. Způsoby a postupy úpravy odpadů, které se považují za úpravu odpadů před jejich uložením na skládku, jsou uvedeny v příloze č. 32.

Odpady s nízkým obsahem biologicky rozložitelných látek kategorie ostatní odpad s nižší třídou vyluhovatelnosti mohou být přijímány na skládky odpovídající vyšší třídě vyluhovatelnosti. Odpady zařazené do vyšší třídy vyluhovatelnosti nesmějí být přijímány na skládky odpovídající nižší třídě vyluhovatelnosti.

Na skládky skupiny S – ostatní odpad lze nebezpečné odpady ukládat pouze tehdy, když

- a) jsou upraveny stabilizací a jejich vodný výluh nepřekročí nejvýše přípustné hodnoty výluhové třídy II, nebo
- b) jsou umístěny v uzavřených kontejnerech nebo nádobách, jejichž technické provedení musí doplňovat inženýrské bariéry skládky na úroveň požadavků skládky skupiny S – nebezpečný odpad, nebo
- c) splňují podmínky stanovené v bodě 4.6.1.4.2 (§ 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.), v případě, že jde o odpad z azbestu.

V souladu s plánem odpadového hospodářství kraje a provozním řádem skládky je možné odpady uvedené v příloze č. 33, nevhodné k jejich materiálovému využití, za podmínek uvedených v příloze č. 33, ukládat na skládky všech skupin bez zkoušek.

4.6.1.3 Obsah plánu úprav skládky (§ 5 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

(zrušen vyhláškou č. 387/2016 Sb. k 1.1.2017)

4.6.1.4 Zvláštní požadavky na ukládání odpadů na skládky

4.6.1.4.1 Technické požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky (§ 6 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

Jako technologický materiál na zajištění skládky nesmějí být použity odpady stanovené v části A přílohy č. 20. Odpady stanovené v části B přílohy č. 20 lze použít k tomuto účelu pouze za podmínek v této části přílohy stanovených a v souladu s provozním řádem skládky.

Odpad ukládaný na skládku jako technologický materiál na zajištění skládky včetně odpadů využívaných při uzavírání a rekultivaci skládky k vytváření vyrovnávací vrstvy pod uzavírací těsnicí vrstvou skládky, jak jsou definovány technickou normou ČSN 83 8035 Skládkování odpadů – Uzavírání a rekultivace skládek, musí splňovat všechny podmínky stanovené v příloze č. 21 pro příslušnou skupinu skládky a odpovídat požadavkům projektové dokumentace skládky.

4.6.1.4.2 Technické požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky (§ 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

Odpady z azbestu mohou být ukládány pouze na skládkách kategorie S-OO a S-NO při splnění následujících požadavků:

- a) budou dodrženy obecné požadavky (příloha č. 21) a požadavky zvláštních právních předpisů (§ 40 a 41 zákona č. 258/2000 Sb., § 19 a 21 nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, § 5 vyhlášky č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli),
- b) odpad přijímaný na skládku skupiny S-OO do vyhrazených sektorů nesmí obsahovat jiné nebezpečné látky než azbest, jehož vlákna jsou vázána pojivem, nebo odpad z azbestu zabalený v utěsněných obalech (§ 21 nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci),
- c) plocha pro ukládání odpadů musí být denně před jejím hutněním překryta vhodným materiálem, a pokud odpad není zabalený, musí být pravidelně zkrápěna,
- d) na skládce se nesmí provádět žádné vrtné, výkopové a jiné práce, které by mohly vést k uvolnění vláken azbestu,
- e) musí být přijata vhodná opatření, aby se zabránilo jakémukoliv kontaktu lidí s odpadem obsahujícím azbest po dobu provozu i po uzavření skládky.

Na provozovatele skládky, na kterou je ukládán odpad z azbestu, se vztahují dále podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (§ 41 zákona č. 258/2000 Sb.).

Dokumentace s plánkem umístění odpadu z azbestu na skládce je součástí evidence uložených odpadů, archivované v souladu s § 21 odst. 1 písm. d) zákona.

4.6.1.4.3 Technické požadavky na nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečných odpadů (§ 8 vyhlášky 294/2005 Sb.)

Popílky ze spaloven nebezpečných odpadů lze ukládat pouze v odděleném sektoru skládky po jejich předchozí úpravě některým z postupů uvedených v příloze č. 32.

4.6.1.4.4 Technické požadavky na ukládání odpadů upravených stabilizací na skládky (§ 8 vyhlášky 294/2005 Sb.)

Nebezpečné odpady, upravené stabilizací, která zamezí možnost jejich reakce s jinými ukládanými odpady a s prostředím skládky a jejich vodný výluh nepřekročí nejvýše přípustné hodnoty výluhové třídy II, mohou být ukládány na skládkách skupiny S – ostatní odpad až po ukončení technologického procesu stabilizace a dosažení nejvýše přípustných hodnot výluhu odpadu stanovené výluhové třídy.

Způsob hodnocení odpadů upravených stabilizací před jejich uložením na skládku je stanoven v příloze č. 37.

4.6.1.5 Technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu

4.6.1.5.1 Obecné technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (§ 12 vyhlášky 294/2005 Sb.)

Na povrchu terénu nelze využívat odpady nebezpečné, odpady kategorie ostatní odpad, které vznikly úpravou nebezpečných odpadů s výjimkou případů odstranění nebezpečných složek v odpadu, směsné komunální odpady, odpady uvedené v příloze č. 5 vyhlášky (příloha č. 20 části B publikace – na CD) a výstupy z úpravy směsných komunálních odpadů. Na povrchu terénu dále nelze využívat stavební a demoliční odpady s výjimkou zeminy, jalové horniny, hlušiny, sedimentů, recyklátu ze stavebního a demoličního odpadu a vybouraných betonových nebo železobetonových bloků využívaných jako náhrada za lomový kámen k účelům, pro které není technicky možné využít recyklát ze stavebního a demoličního odpadu. Zákaz využívání stavebních a demoličních odpadů podle tohoto odstavce se nevztahuje na jejich využívání při uzavírání skládek k vytváření uzavírací těsnicí vrstvy skládky.

S výjimkou odpadů využívaných k rekultivaci skládek podle § 13 odst. 1 vyhlášky nesmí obsahy škodlivin v sušině odpadů a výsledky ekotoxikologických testů odpadů využívaných na povrchu terénu překročit limitní hodnoty ukazatelů stanovených v příloze č. 10. (příloha č. 34 příručky). Ve vztahu k předpokládanému budoucímu využití místa, v němž se zařízení k využívání odpadů nachází, a v souladu s ustanovením § 75 písm. b) zákona mohou být stanoveny i další ukazatele, neuvedené v příloze č. 34, pokud je jejich sledování, včetně stanovení limitních hodnot, nezbytné z hlediska ochrany zdraví lidí a ochrany životního prostředí. Toto ustanovení se nevztahuje na výstupy ze zařízení k využívání biologicky rozložitelných odpadů, pro které jsou způsob a kritéria hodnocení a zařazování do skupin podle způsobů využití stanoveny vyhl. č. 341/2008 Sb.

Údaje o odpadu, nutné pro posouzení jeho přijatelnosti do zařízení k využívání na povrchu terénu, se uvádějí v základním popisu odpadu, jehož obsah je uveden v bodě 2 přílohy č. 30.

Využívání odpadů na povrchu terénu musí být v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů (např. zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší) na ochranu zdraví a životního prostředí a s ustanovením § 75 písm. b) zákona ve vztahu k předpokládanému místu využití odpadu na povrchu terénu.

4.6.1.5.2 Další technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů k uzavírání a rekultivacím skládek (§ 13 vyhlášky 294/2005 Sb.)

Odpady využívané při uzavírání skládek k vytváření uzavírací těsnicí vrstvy skládky musí splňovat všechny podmínky stanovené pro danou skupinu skládek v příloze č. 21 a jejich vodný výluh nesmí u skládek ostatního ani nebezpečného odpadu v žádném z ukazatelů překročit limitní hodnoty výluhové třídy číslo II b uvedené v tabulce přílohy č. 2.

Odpady využívané při uzavírání skládek pro uzavírací ochranné vrstvy kryjící uzavírací těsnicí vrstvu skládky a odpady využívané do svrchní rekultivační vrstvy musí splňovat podmínky stanovené v bodě 1 přílohy č. 35.

Sedimenty využívané při uzavírání skládek k vytváření uzavírací ochranné vrstvy kryjící uzavírací těsnicí vrstvu skládky a odpady využívané do svrchní rekultivační vrstvy skládky musí splňovat podmínky stanovené v bodě 6 přílohy č. 11 vyhlášky (příloha č. 35 příručky – na CD).

4.6.1.5.3 Další technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu kromě uzavírání a rekultivace skládek (§ 14 vyhlášky 294/2005 Sb.)

Odpady využívané k zavážení vytěžených lomů, za účelem jejich rekultivace, musí dále splňovat podmínky stanovené v bodě 2 přílohy č. 35.

Odpady využívané k terénním úpravám, rekultivacím a jiným úpravám povrchu lidskou činností postižených pozemků, s výjimkou rekultivace skládek, musí splňovat podmínky stanovené v bodě 3 přílohy č. 11.

Sedimenty využívané k zavážení vytěžených lomů, za účelem jejich rekultivace, k terénním úpravám, rekultivacím a jiným úpravám povrchu lidskou činností postižených pozemků musí splňovat podmínky stanovené v bodě 6 přílohy č. 11 (příloha č. 35 příručky – na CD).

4.6.1.6 Způsob prokazování přijatelnosti odpadu do zařízení (§ 15 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

Způsob prokazování splnění kritérií pro přijetí odpadů do zařízení a postup provozovatele zařízení při převzetí odpadů do zařízení je stanoven v příloze č. 30.

Odpady, které mohou být přijímány od nepodnikajících fyzických osob na skládky bez zkoušek, je-li jejich seznam součástí schváleného provozního řádu zařízení, jsou uvedeny v příloze č. 33.

Analytické metody, ekotoxikologické a mikrobiologické testy pro stanovení ukazatelů přijatelnosti odpadů do zařízení jsou uvedeny v příloze č. 12 vyhlášky č. 294/2005 Sb., s výjimkou metod pro stanovení kritických ukazatelů, které nejsou stanoveny v přílohách č. 2, 4 a 10 vyhlášky (přílohy č. 22, 21 a 34 příručky).

Přijatelnost odpadů na skládky se prokazuje splněním podmínek a kritérií stanovených pro jednotlivé skupiny skládek (bod 4.6.1.1.) a v příloze č. 21.

4.6.2 Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů

(§ 22-23 zákona, § 9 vyhlášky č. 383/2001 Sb., § 8 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

Odpady lze spalovat, jen jsou-li splněny podmínky stanovené právními předpisy o ochraně ovzduší a o hospodaření energií (zákon č. 201/2012 Sb. – viz příručka část D Ochrana ovzduší, zákon č. 406/2000 Sb.).

Spalování odpadu ve spalovně komunálních odpadů, která dosahuje vysokého stupně energetické účinnosti, se považuje za využívání odpadů způsobem uvedeným pod kódem R1 v příloze č. 3. Výše požadované energetické účinnosti a vzorec pro její výpočet je uveden v příloze č. 12 k zákonu.

Spalovny odpadů, u nichž nejsou splněny tyto podmínky spalování, jsou zařízeními k odstraňování odpadů.

Přeprava a soustředování suchých prachových zbytků po spalování musí být prováděny tak, aby bylo zamezeno znečištění okolí druhotnou prašností a byly dodrženy požadavky zvláštních právních předpisů (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší). Technické požadavky na nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečných odpadů určuje vyhláška č. 294/2005 Sb. – bod 4.6.1.4.3.

Kvalitativní požadavky na odpadní oleje určené ke spalování jsou stanoveny zvláštními právními předpisy (zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší - příručka část D Ochrana ovzduší, bod 8.0).

4.7 Přeprava odpadů

(§ 24 zákona, § 2 vyhlášky č. 374/2008 Sb.)

Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání zúčastněné na přepravě odpadů jsou povinny:

- a) zabezpečit přepravu odpadů v souladu s požadavky stanovenými ve zvláštních právních předpisech (například zákon č. 111/1994 Sb., Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR, vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb., Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží RID),
- b) uchovávat doklady související s přepravou odpadů po dobu 3 let ode dne zahájení přepravy,
- c) označit přepravní prostředek přepravující odpad způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 374/2008 Sb.) – viz dále,
- d) při přepravě nebezpečných odpadů vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady v rozsahu stanoveném zákonem o odpadech (bod 7.4).

Dopravce je povinen informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpady, vybavit řidiče doklady podle druhu přepravovaného odpadu a účelu přepravy a zajistit, aby těmito doklady byly přepravované odpady vybaveny po celou dobu přepravy.

Označení motorových vozidel přepravujících odpad (§ 2 vyhlášky č. 374/2008 Sb.):

Motorová vozidla přepravující odpad po veřejně přístupných pozemních komunikacích musí být označena dvěma pravoúhlými reflexními bílými výstražnými tabulkami o šířce 40 cm a výšce minimálně 30 cm s černým nápisem „A“ o výšce písmene 20 cm a tloušťce 2 cm. Reflexní vlastnosti výstražných tabulek musí splňovat požadavky homologačního předpisu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o značení těžkých a dlouhých vozidel a jejich přípojných vozidel a během přepravy musí být viditelně umístěny

vpředu a vzadu na vozidle kolmo k jeho podélné ose. U jízdních souprav musí být zadní tabulka připevněna na zadní straně přípojného vozidla.

Výstražné tabulky musí být k vozidlu připevněny tak, aby při provozu vozidla nemohlo dojít k jejich samovolnému uvolnění, přičemž nesmí zakrývat ostatní povinné značení vozidla, osvětlení a tabulky registrační značky.

Označení se nevztahuje na vozidla M1 a N1 (zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích).

4.8 Obecné požadavky na zařízení k využívání a odstraňování, sběru a výkupu odpadů

(§ 4 vyhl. 383/2001 Sb.)

Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů (zařízení) musí splňovat požadavky stanovené zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší) a musí být provozováno a vybaveno tak, aby nedocházelo ke znečišťování přístupových cest a jeho okolí využívanými, odstraňovanými, sbíranými nebo vykupovanými odpady.

Při provozu zařízení musí být vždy přítomen pracovník určený provozovatelem k jeho obsluze.

Každé zařízení musí být vybaveno:

- doprovodnými zařízeními (zejména manipulačními a skladovacími prostory, technickými prostředky umožňujícími příjem odpadů), zařízení pro zjišťování hmotnosti přijímaného odpadu,
- monitorovacím systémem předpokládaných dopadů provozu zařízení na jednotlivé složky ŽP včetně pracovního prostředí odpovídajícím typu zařízení a druhům odpadů, se kterými je v něm nakládáno,
- technickým vybavením a/nebo organizačním opatřením zabraňujícím přístupu nepovolaných osob a využívání nebo odstraňování odpadu v rozporu s provozním řádem a právními předpisy,
- informační tabulí čitelnou z volně přístupného prostranství před zařízením, na níž jsou uvedeny následující informace:
 - název zařízení,
 - identifikační číslo zařízení,
 - druhy odpadů nebo skupiny a podskupiny odpadů podle Katalogu odpadů, které mohou být v zařízení využívány, odstraňovány, sbírány nebo vykupovány,
 - obchodní firma nebo název, právní forma a sídlo, je-li provozovatel právnickou osobou; jméno a příjmení, obchodní firma, bydliště a místo podnikání, je-li provozovatel fyzickou osobou, včetně jména, příjmení a telefonního spojení osoby oprávněné jednat jménem provozovatele,
 - správní úřad, který vydal souhlas k provozování zařízení a s jeho provozním řádem, včetně telefonního spojení,
 - provozní doba zařízení.

Nevztahuje se na zařízení na využití odpadu na povrchu terénu a na zařízení na využití sedimentů na zemědělském půdním fondu, do kterého jsou přijímány výhradně sedimenty vytěžené z vodních koryt a nádrží.

Při přejímce odpadů do zařízení postupuje provozovatel zařízení a dodavatel odpadů způsobem uvedeným v bodě 4.8.1 (příloha č. 2 vyhlášky 383/2001 Sb.).

4.8.1 Postup provozovatele zařízení a dodavatele odpadů při převímce odpadů do zařízení (příloha č. 2 vyhl. 383/2001 Sb.)

Převímka odpadů do zařízení a předávání informací o vlastnostech převímaných odpadů

1. Provozovatel zařízení zabezpečí při převímce odpadu následující činnosti:
 - a) vizuální kontrolu každé dodávky odpadu,
 - b) namátkovou kontrolu odpadu k ověření shody odpadu s informacemi poskytnutými dodavatelem odpadu,
 - c) zaznamenání kódu druhu odpadu, kategorii, hmotnosti odpadu, data dodávky, totožnosti dodavatele odpadu, včetně identifikačního čísla zařízení u oprávněných osob a v případě komunálního odpadu totožnost firmy, která provádí jeho shromažďování nebo svoz, včetně identifikačního čísla zařízení, při dodávkách nebezpečného odpadu i údaje o nebezpečných vlastnostech,
 - d) zaznamenání údajů o vlastnostech odpadu nezbytné pro zjištění, zda je možné v příslušném zařízení s daným odpadem nakládat, včetně protokolů o zkouškách a k nim příslušné protokoly o odběru vzorků, pokud to vyplývá ze souhlasu k provozování zařízení nebo z jeho provozního řádu, a jejich uchování po dobu 5 let,
 - e) vydání písemného potvrzení o každé dodávce odpadu přijatého do zařízení, včetně identifikačního čísla tohoto zařízení.
2. Dodavatel odpadu poskytne osobě oprávněné k provozování příslušného zařízení k nakládání s odpady v případě jednorázové nebo první z řady dodávek následující písemné informace:
 - a) IČO, bylo-li přiděleno, obchodní firmu/název/jméno a příjmení dodavatele odpadu, identifikační číslo zařízení, pokud je dodavatelem oprávněná osoba, identifikační číslo provozovny, pokud je dodavatelem původce odpadu, název, adresu a identifikační číslo základní územní jednotky (dále jen „IČZUJ“) provozovny. V případě vzniku odpadu mimo provozovnu se uvede kód ORP/SOP z číselníků správních obvodů vydaných Českým statistickým úřadem podle místa vzniku odpadu a stručné označení činnosti, při které odpad vznikl, adresa a IČZUJ podle místa vzniku odpadu; v tomto případě se identifikační číslo provozovny a název provozovny neuvádí,
 - b) kód odpadu, kategorie a při dodávkách nebezpečného odpadu také údaje o jeho nebezpečných vlastnostech,
 - c) další údaje o vlastnostech odpadu nezbytné pro zjištění, zda je možné v příslušném zařízení s daným odpadem nakládat, včetně protokolů o zkouškách a k nim příslušné protokoly o odběru vzorků, pokud to vyplývá ze souhlasu k provozování zařízení nebo z jeho provozního řádu.

4.9 Poplatek za komunální odpad

(§ 17a zákona)

Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit (bod 4.2.2.1, § 17 odst. 2 zákona) a vybírat poplatek za komunální odpad ("poplatek") vznikající na jejím území. Poplatek nelze stanovit současně s místním poplatkem za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona (§ 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích).

Poplatníkem je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad. Plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad. Jde-li o budovu, ve které vzniklo společenství vlastníků jednotek podle zvláštního zákona, je plátcem toto společenství. Plátce poplatek rozúčtuje na jednotlivé poplatníky.

Správu poplatku vykonává obec, která ho ve svém územním obvodu zavedla.

Neuhradí-li poplatník plátcí poplatek včas nebo ve správné výši, oznámí plátce tuto skutečnost obci, která na základě toho vyměří poplatek platebním výměrem.

Maximální výše poplatku se stanoví podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vyplývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem rozvržených na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů připadajících na jednotlivé nemovitosti nebo podle počtu uživatelů bytů a s ohledem na úroveň třídění tohoto odpadu. V poplatku mohou být promítnuty i náklady spojené s pronájmem nádob určených k odkládání odpadu. Poplatek je příjmem obce.

4.10 Zelený odpad (§ 10a zákona)

Pojmy:

- komunitní kompostování:** systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost,
- zelený kompost:** substrát vzniklý kompostováním rostlinných zbytků,
- veřejná zelen:** parky, lesoparky, sportoviště, dětská hřiště a veřejně přístupné travnaté plochy v intravilánu obce.

Obec může ve své samostatné působnosti, jako opatření pro předcházení vzniku odpadů, stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce. Jiné využití zeleného kompostu, než je uvedeno, je možné pouze za splnění podmínek stanovených zvláštními právními předpisy (například zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), vyhláška č. 474/2000 Sb., o stanovení požadavků na hnojiva).

Úprava a kompostování zelených zbytků musí být provozovány tak, aby nedošlo k narušení složek životního prostředí nad míru stanovenou zvláštními právními předpisy. Kompostovací proces musí být řízen tak, aby byl zajištěn aerobní mikrobiální rozklad organické hmoty bez vzniku zápachu a emisí metanu.

5.0 Povinnosti při nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními

Vybrané výrobky, vybrané odpady a vybrané zařízeními jsou:

- odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB,
- odpadní oleje,
- baterie a akumulátory,
- kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady,
- odpady z výroby oxidu titaničitého (*není dále řešeno – viz § 34 zákona*),
- odpady azbestu,
- autovraky,
- elektrická a elektronická zařízení.

5.1 Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB

(§ 26-27a zákona)

Definice pojmů (§ 26 zákona):

PCB: polychlorované bifenylly, polychlorované terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan, veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg,

zařízení obsahující PCB: každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,

zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci: zařízení obsahující PCB s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů,

lehce kontaminované zařízení: zařízení podle písmene c), které obsahuje, nebo u něhož lze na základě dostupných údajů důvodně předpokládat, že provozní kapaliny obsahují 50 – 500 mg/kg PCB,

zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhající evidenci: olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotnosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,

zařízení bez PCB: zařízení, které bylo úspěšně dekontaminováno a zařízení, u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB dle § 27 odst. 10 písm. c) zákona,

dekontaminace: veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a materiály obsahující PCB mohly být po prokázání nepřítomnosti PCB způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem znovu používány, recyklovány nebo odstraněny. Dekontaminací může být i náhrada PCB jinými vhodnými látkami neobsahujícími PCB,

odstraňování PCB: způsoby odstraňování odpadů uvedené pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15 přílohy č. 4.

Povinnosti při nakládání s PCB (§ 27 zákona)

Vlastníci PCB a odpadů PCB jsou povinni je odstranit a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci jsou povinni tato zařízení dekontaminovat nebo odstranit v souladu s tímto zákonem v nejkratší možné době, nejpozději však do konce roku 2010, pokud neprokáží, že zařízení neobsahuje PCB. Transformátory, jejichž provozní kapalina obsahuje 50 - 500 mg/kg PCB a lehce kontaminovaná zařízení (podle § 26 písm. d) zákona) mohou jejich vlastníci, popřípadě provozovatelé dekontaminovat nebo odstranit až na konci jejich životnosti. Získávání PCB z jiných látek za účelem jejich opětovného použití je zakázáno. Odstraňování PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB je možné pouze v zařízeních k tomu určených.

Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci, s výjimkou lehce kontaminovaných zařízení, jsou povinni označovat tato zařízení, včetně objektů, kde jsou tato zařízení umístěna, způsobem

stanoveným vyhláškou č. 384/2001 Sb. Provozovatelé dekontaminovaných zařízení jsou povinni označovat tato zařízení způsobem stanoveným vyhláškou č. 384/2001 Sb. Zařízení lehce kontaminovaná a vstup do objektů, v nichž jsou umístěna, lze označovat pouze uvedením údaje "kontaminované PCB < 500mg/kg".

Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci nesmějí tato zařízení doplňovat PCB. Do doby vyřazení z provozu mohou tato zařízení pouze udržovat tak, aby PCB, které jsou v nich obsaženy, vyhovovaly technickým normám, aby zařízení byla v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jejich náplně.

Zařízení obsahující PCB, které nepodléhá evidenci a které je součástí jiného zařízení, které je vyřazováno z provozu, musí být z něj, pokud je to proveditelné, vyjmuto a odstraněno v souladu se zákonem o odpadech a prováděcím právním předpisem (vyhláškou č. 384/2001 Sb.).

Pokud vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení, která mohou obsahovat PCB [§ 26 písm. e) zákona], do 31. prosince 2009 způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (vyhláškou č. 384/2001 Sb.) MŽP neprokáží, že jejich zařízení neobsahuje PCB, považují se tato zařízení za zařízení obsahující PCB. Tato povinnost se nevztahuje na vlastníky nebo provozovatele lehce kontaminovaných zařízení.

Vlastníci PCB, odpadů PCB a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB jsou povinni do 31. března 2009 vypracovat a zaslat ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB nebo plán dekontaminace odpadů PCB nebo zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010. Tyto plány musí být splněny nejpozději do 31. prosince 2010; tato povinnost se nevztahuje na vlastníky nebo provozovatele lehce kontaminovaných zařízení. Odůvodněný předpoklad nižšího obsahu PCB u lehce kontaminovaných zařízení prokazuje vlastník nebo provozovatel zařízení, na vyžádání kontrolního orgánu, na základě výsledků analýz vzorků dosud odebraných poměrem 1 : 500, jedné analýzy s výsledkem 50 - 500 mg/kg PCB k pětistům analýzám s výsledkem nižším než 50 mg/kg PCB.

Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které jsou vlastníky, popřípadě provozovateli zařízení obsahujících PCB, která nepodléhají evidenci, jsou povinny vypracovat seznamy těchto zařízení, stanovit časové lhůty pro vyřazení těchto zařízení z užívání a pro jejich odstranění, předat vyhotovené seznamy do 31. prosince 2008 ministerstvu a postupovat podle nich.

Podrobnosti o nakládání s PCB (podmínky pro dekontaminaci, technické požadavky na nakládání s PCB a technické požadavky na zařízení obsahující PCB včetně opatření na ochranu zdraví lidí a životního prostředí, rozhodčí metody pro stanovení celkové koncentrace PCB v látkách, které je obsahují, podrobnosti způsobu prokazování nepřítomnosti PCB, způsob označování zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a způsob označování dekontaminovaných zařízení, náležitosti seznamů zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, a podrobnosti o sběru a odstranění těchto zařízení) stanoví vyhláškou MŽP (v současné době jde o vyhlášku č. 384/2001 Sb.)

Odpady perzistentních organických znečišťujících látek:

(§ 27a zákona)

Odpadem perzistentních organických znečišťujících látek se rozumí odpad obsahující alespoň jednu z látek uvedených v příloze IV přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (viz dále).

Nakládání s odpady perzistentních organických znečišťujících látek upravuje přímo použitelný předpis Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2019/1021 o perzistentních organických znečišťujících látkách).

MŽP je příslušným orgánem podle čl. 15 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách a krajský úřad je příslušným správním úřadem pro řízení o udělení souhlasu nebo výjimky podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách.

5.2 Odpadní oleje

(§ 28-29 zákona, § 13-15 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Definice pojmů:

odpadní oleje: jakékoliv minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje,

přepřerování odpadních olejů: činnosti zaměřené k tomu, aby umožnily využívání odpadních olejů, tj. jejich regeneraci nebo spalování,

regenerace odpadních olejů: jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích,

spalování odpadních olejů: pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 201/2012 Sb., o ovzduší).

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, jsou povinni:

- zajistit přednostně regeneraci odpadních olejů,
- zajistit spalování odpadních olejů v souladu s požadavky uvedenými v bodě 4.6, pokud regenerace není možná,
- zajistit skladování nebo odstranění odpadních olejů v souladu s požadavky zákona o odpadech a dalších právních předpisů, pokud regenerace ani spalování není možné z technických důvodů,
- zajistit, aby během nakládání s odpadními oleji nebyly tyto oleje vzájemně míchány nebo smíchány s látkami obsahujícími PCB, s nebezpečnými odpady ani jinými cizorodými látkami.

Za odpadní oleje se považují následující druhy odpadů:

12 01 06	12 01 07	12 01 10	12 01 19	13 01 09	13 01 10
13 01 11	13 01 12	13 01 13	13 02 04	13 02 05	13 02 06
13 02 07	13 02 08	13 03 06	13 03 07	13 03 08	13 03 09
13 03 10	13 04 01	13 04 03	13 05 06	20 01 26	

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, třídí a odděleně shromažďují nebo soustřeďují odpadní oleje podle jednotlivých druhů podle Katalogu odpadů.

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, musí zajistit, aby odpadní oleje nebyly vzájemně míchány nebo smíchány zejména s níže uvedenými látkami:

- látky obsahující polychlorované bifenylly a terfenylly (PCB) či jiné chlorované uhlovodíky a látky,
- emulze ropných látek s obsahem vody anebo jiné emulze,
- obsahy olejových nebo benzinových odlučovačů,
- prostředky pro čištění zejména obsahující detergenty a emulgátory,
- antikorozní prostředky,
- pohonné hmoty (benzin, nafta, směsné palivo),
- alkoholy, ředidla, nitroředidla, aceton apod.,
- rostlinné oleje,
- zbytky parafinů, gačů a ceresinů a z nich vyráběné prostředky,
- zbytky z lakování a odlakování,
- kyselina z akumulátorů a jiné kyselé látky,
- brzdové kapaliny,
- nemrznoucí kapaliny,
- vody,
- tuhé odpady,
- látky obsahující těžké kovy,
- alkalické látky.

Zařízení ke sběru nebo výkupu odpadních olejů a jeho provozní řád musí splňovat požadavky kladené na zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů a dále musí být vybaveno:

- nádržemi pro oddělený příjem jednotlivých druhů odpadních olejů vybavenými indikačním systémem proti přeplnění. Nádrže musí být odděleny,
- zařízením pro příjem a výdej odpadních olejů, včetně mechanické filtrace.

Kvalitativní požadavky, které musí splňovat odpadní oleje určené pro regeneraci, jsou stanoveny v ČSN 656690. Kvalitativní požadavky na odpadní oleje určené ke spalování jsou stanoveny zvláštními právními předpisy (zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší - příručka část D Ochrana ovzduší).

Bližší podrobnosti stanovují § 13-15 vyhlášky č. 383/2001 Sb.

5.3 Baterie a akumulátory

(§ 30 – 31r zákona)

Definice pojmů - pro účely této kapitoly se rozumí:

- baterií nebo akumulátorem – zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jednoho nebo více primárních článků neschopných opětovného nabití nebo z jednoho nebo více sekundárních článků schopných opětovného nabití; baterie nebo akumulátory se dále dělí do skupin přenosných baterií nebo akumulátorů, průmyslových baterií nebo akumulátorů a automobilových baterií nebo akumulátorů,
- výrobcem – právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které bez ohledu na způsob prodeje uvedou poprvé na trh v České republice v rámci své obchodní činnosti baterie nebo akumulátory, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených,
- posledním prodejcem – právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které dodávají v rámci své obchodní činnosti konečnému uživateli baterie nebo akumulátory, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených,
- zpětným odběrem – odebírání použitých přenosných baterií nebo akumulátorů nebo automobilových baterií nebo akumulátorů od konečných uživatelů bez nároku na úplatu na místě k tomu výrobcem určeném,
- odděleným sběrem – odebírání odpadních baterií nebo akumulátorů, s výjimkou přenosných baterií nebo akumulátorů, od konečných uživatelů za účelem jejich zpracování,
- konečným uživatelem – právnická nebo fyzická osoba užívající baterii nebo akumulátor před ukončením jejich životnosti, před jejich odevzdáním do místa zpětného odběru nebo odděleného sběru.

Třetí díl zákona stanovuje povinnosti výrobcům, distributorům, posledním prodejcem a provozovatelům systémů baterií nebo akumulátorů (dále jen "bat/aku") a zpracovatelům bat/aku, které se staly odpadem, a stanoví požadavky pro uvádění bat/aku na trh a požadavky pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstraňování odpadních bat/aku.

Jedná se o povinnosti v oblasti podmínek pro uvádění bat/aku na trh nebo do oběhu, označování, informační povinnosti o zpětném odběru a odděleném sběru, seznamu výrobců bat/aku, roční zprávy, požadavků na zpětný odběr použitých bat/aku, požadavků na oddělený sběr odpadních průmyslových bat/aku, zpracování a materiálového využití odpadních bat/aku, způsobu plnění povinností výrobců bat/aku, provozování systému a dalších.

Prodejci baterií a akumulátorů

Výrobce elektrozařízení nebo jiných výrobků, které vyžadují zabudování baterií nebo akumulátorů, je povinen připojit návod, jak může baterie nebo akumulátory bezpečně vyjmout konečný uživatel nebo kvalifikovaný profesionál nezávislý na výrobcí, včetně informace o typu zabudovaných baterií nebo akumulátorů. Výrobce, distributor a poslední prodejce jsou povinni zajistit, aby byl tento návod předáván společně s výrobkem.

Poslední prodejce je povinen odebírat přenosné bat/aku od konečného uživatele přímo v prodejním místě po celou provozní dobu, bez nároku na úplatu za tento odběr, bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové bat/aku, pokud se jedná o prodejní místo posledního prodejce, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 10 k zákonu o odpadech a přenosné bat/aku jsou nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu. Místo zpětného odběru u posledního prodejce je povinen na výzvu prodejce zřídít výrobce.

Znamená to, že každý poslední prodejce, který má baterie a monočlánky ve své nabídce nebo prodává zboží na baterie, musí fungovat zároveň jako místo zpětného odběru. Nově se tak budou moci baterie a monočlánky

běžně odevzdávat ve všech prodejnách elektro, foto-video, hodin, počítačové a telekomunikační techniky. V ostatních prodejnách v případě, že jejich rozloha je větší než 200 m². Výjimkou jsou jen hotely, restaurace, drogerie a čerpací stanice. Všechna odběrní místa budou muset být viditelně označena a všichni prodejci budou muset zákazníky o nejbližším sběrném místě informovat.

Přenosné bat/aku musí být z míst zpětného odběru předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo k materiálovému využití odpadních bat/aku podle § 31j zákona. Přenosná bat/aku se stávají odpadem jejich předáním oprávněné osobě.

Problematika baterií a akumulátorů je podrobněji řešena v § 30 až 31r zákona o odpadech a dále ve vyhlášce č. 170/2010 Sb. o bateriích a akumulátorech.

5.4 Kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady

5.4.1 Kaly z čistíren odpadních vod (§32-33 zákona)

Kalem se rozumí (platí od 1.3.2016):

1. kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností, a to i v případě, že čistírny odpadních vod zpracovávají také biologicky rozložitelné odpady na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování zařízení pro nakládání s odpady a s jeho provozním řádem, nebo biologicky rozložitelné odpady spadající do působnosti nařízení o vedlejších produktech živočišného původu (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě),
2. kal ze septiků sloužících k čištění odpadních vod z domácností před jejich vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních,
3. kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících odpadní vody a materiály, které svými vlastnostmi odpovídají odpadním vodám a materiálům podle bodu 1, zejména odpadní vody a materiály, které mají původ v potravinářském průmyslu a zemědělství,

Upraveným kalem (platí od 1.3.2016) kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, dlouhodobému skladování nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací na základě ověření účinnosti technologie úpravy kalů v souladu s požadavky stanovenými prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 437/2016 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě).

Použitím kalu je zpracování kalu do půdy. **Programem použití kalů** je dokumentace zpracovaná v rozsahu stanoveném vyhláškou (vyhláška č. 437/2016 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě).

(platí od 1.3.2016) Právnícká osoba a fyzická osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin a v souladu s programem použití kalů tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.

(platí od 1.3.2016) Pokud provozovatel čistírny odpadních vod neprovádí úpravu kalů sám, je povinen předat kaly přímo nebo prostřednictvím dopravce odpadů provozovateli zařízení na úpravu kalů. Provozovatel čistírny

odpadních vod nebo provozovatel zařízení na úpravu kalů, který provedl úpravu kalů, je povinen stanovit program použití kalů. Osoba, která provedla úpravu kalů, je povinna předat upravené kaly osobě užívající půdu uvedené v programu použití kalů nebo provozovateli zařízení ke sběru a skladování kalů provozovaném na základě souhlasu podle § 14 odst. 1, a to přímo nebo prostřednictvím dopravce odpadů. Provozovatel zařízení ke sběru a skladování kalů je povinen předat upravené kaly osobě užívající půdu uvedené v programu použití kalů, a to přímo nebo prostřednictvím dopravce odpadů. Upravené kaly nesmí být míšeny s jinými upravenými kaly ani s jinými odpady. Příklad programu je uveden na doprovodném CD.

Použití kalů je zakázáno

- na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny,
- na lesních porostních půdách běžně využívaných klasickou lesní pěstební činností,
- v pásmu ochrany vodních zdrojů, na zamokřených a zaplavovaných půdách,
- na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,
- v intenzivních plodících ovocných výsadbách,
- na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování a v roce předcházejícím,
- v průběhu vegetace při pěstování píce, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,
- jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených v prováděcím právním předpisu,
- na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,
- na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu, a veřejně přístupných prostranstvích,
- jestliže kaly nespĺňují mikrobiologická kritéria daná prováděcím právním předpisem. Použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázání hygienizaci kalů.

Podrobnosti o používání kalů jsou uvedeny ve vyhlášce č. 437/2016 Sb.

5.4.2 Biologicky rozložitelné odpady (§ 33a-b zákona)

Pojmy:

biologicky rozložitelný odpad: jakýkoli odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,

biologickým odpadem: biologicky rozložitelný odpad ze zahrad a veřejné zeleně, potravinářský a kuchyňský odpad z domácností, restaurací, stravovacích nebo maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu,

zařízení pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů: zařízení pro aerobní nebo anaerobní rozklad biologicky rozložitelných odpadů.

Povinnosti pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů:

Provozovatel zařízení ke sběru, výkupu nebo využívání biologicky rozložitelných odpadů je povinen:

- a) provozovat toto zařízení se souhlasem k provozování zařízení a s jeho provozním řádem podle § 14 odst. 1 zákona, s výjimkou zařízení, které zpracovává využitelné biologicky rozložitelné odpady pro jednu zakládku v množství nepřekračujícím 10 tun těchto odpadů za rok (dále jen „malé zařízení“). Roční množství biologicky rozložitelného odpadu zpracované malým zařízením nesmí přesáhnout 150 tun,
- b) provozovat malé zařízení na základě kladného vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 79 odst. 4 písm. e) zákona a v souladu se zvláštními právními předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí, v souladu s nimiž je zařízení zřízeno a provozováno,

- c) upravené biologicky rozložitelné odpady hodnotit a zařazovat postupy a metodami stanovenými vyhláškou č. 341/2008 Sb. a v souladu s ním je označit a vybavit návodem k použití,
- d) upravené biologicky rozložitelné odpady, které nelze zařadit do žádné ze skupin stanovených vyhláškou č. 341/2008 Sb., a zbytkový odpad po úpravě biologicky rozložitelného odpadu, který již není odpadem podléhajícím biologickému rozkladu, předat k využití nebo odstranění oprávněné osobě podle § 12 odst. 3 zákona.

Zařazení biologicky rozložitelného odpadu podle jeho skutečných vlastností, složení a způsobu materiálového využití do některé ze skupin stanovených vyhláškou č. 341/2008 Sb., jeho označení a vybavení návodem k použití je jeho konečným materiálovým využitím podle § 4 písm. m) zákona.

Vyhláška č. 341/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady stanovuje:

- a) seznam biologicky rozložitelných odpadů,
- b) způsoby biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů,
- c) technické požadavky na vybavení a provoz zařízení biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů v závislosti na množství a druhu v něm upravovaných biologicky rozložitelných odpadů,
- d) technologické požadavky na úpravu biologicky rozložitelných odpadů,
- e) obsah provozního řádu zařízení,
- f) požadavky na kvalitu odpadů vstupujících do technologie materiálového využívání biologicky rozložitelných odpadů,
- g) způsob a kritéria hodnocení a zařazování upravených biologicky rozložitelných odpadů do skupin podle způsobů jejich materiálového využití,
- h) limitní hodnoty koncentrací cizorodých látek a indikátorových organismů ve výstupech ze zařízení pro biologické zpracování odpadů, metody stanovení koncentrací cizorodých látek,
- i) četnost a metody vzorkování, označování skupin podle způsobu jejich biologického zpracování a kritéria hodnocení upraveného biologicky rozložitelného odpadu jako dále již biologicky nerozložitelného odpadu.

5.5 Odpady z azbestu

(§ 35 zákona)

Původce odpadů obsahujících azbest a oprávněná osoba, která nakládá s odpady obsahujícími azbest, jsou povinni zajistit, aby při tomto nakládání nebyla z odpadů do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozlití kapalin obsahujících azbestová vlákna.

Odpady obsahující azbestová vlákna nebo azbestový prach lze ukládat pouze na skládky k tomu určené. Odpady musí být upraveny, zabaleny, případně po uložení na skládku okamžitě zakryty. Provozovatel skládky je povinen zajistit, aby se částice azbestu nemohly uvolňovat do ovzduší.

Požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky stanovuje vyhláška č. 294/2005 Sb. – viz bod 4.6.1.4.

5.6 Autovraky

(§ 36-37e zákona, vyhláška č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky)

Vyhláška č. 352/2008 Sb. upravuje:

- a) obsah provozního řádu zařízení ke sběru autovraků a zařízení ke zpracování autovraků,
- b) technické požadavky na nakládání s autovraky,
- c) podmínky pro skladování autovraků,

- d) náležitosti potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků,
- e) způsob vedení průběžné evidence odpadů vzniklých v zařízení ke sběru a zpracování autovraků,
- f) informační systém sledování toků vybraných autovraků,
- g) rozsah a způsob vedení průběžné evidence převzatých autovraků,
- h) způsob ohlašování počtu a stavu převzatých autovraků a způsobu jejich zpracování,
- i) ohlašování produkce odpadů vzniklých zpracováním autovraků a způsob nakládání s těmito odpady,
- j) způsob ohlašování produkce jiných odpadů vzniklých v zařízení ke sběru / zpracování autovraků.

5.6.1 Základní pojmy v oblasti autovraků

(§ 36 zákona)

autovrak:	každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo, které bylo určeno k provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí (dále jen "vozidlo") a stalo se odpadem podle § 3 zákona,
vybraný autovrak:	každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo vymezené zvláštním právním předpisem (Příloha A zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb.) jako vozidlo kategorie M1 nebo N1 anebo tříkolové motorové vozidlo (Příloha č. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.) s výjimkou motorové tříkolky /31b/ (dále jen "vybrané vozidlo"), které se stalo odpadem podle § 3 zákona,
výrobce:	konečný výrobce vozidla, který jej uvedl v České republice na trh, popřípadě jeho právní nástupce,
opětovné použití:	použití částí autovraků bez jejich přepracování ke stejnému účelu, pro který byly původně určeny,
zpracování:	operace prováděné po převzetí autovraku za účelem odstranění nebezpečných složek autovraku, demontáž, rozřezání, drcení (šrédrování), příprava na odstranění nebo využití odpadu z drcení a provádění všech dalších operací potřebných pro využití nebo odstranění autovraku a jeho částí,
zpracovatelem autovraku:	právnícká nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která provádí jednu či více operací <i>zpracování</i> na základě souhlasu podle § 14 odst. 1 zákona,
podstatnou částí autovraku:	karosérie autovraku vybavená identifikačním číslem vozidla, včetně dveří, blatníků a kapot, hnací a převodový mechanismus s příslušenstvím, nápravy s koly, motor vybavený identifikačním číslem, pokud bylo uvedeno v osvědčení o registraci vozidla, elektroinstalace, včetně ovládacích a bezpečnostních prvků, řídicí jednotky a dalších přístrojů, katalyzátor dle homologace.

5.6.2 Povinnosti při nakládání s autovraky

(§ 37 zákona)

Každý, kdo se zbavuje autovraku, je povinen autovrak předat pouze osobám, které jsou provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků.

Vlastník vozidla před jeho předáním je povinen umístit vozidlo na místo, kde nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí ani nenaruší estetický vzhled obce či přírody nebo krajiny (§ 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny).

Vozidlo umístěné v rozporu s předchozím odstavcem (dále jen "opuštěné vozidlo"), přemístí obecní úřad bezodkladně na náklady jeho vlastníka na vybrané parkoviště. Informaci o umístění opuštěného vozidla na vybrané parkoviště zveřejní obecní úřad na své úřední desce. O umístění vozidla písemně informuje jeho vlastníka, pokud je ho možné identifikovat.

Pokud vlastník nepřevezme vozidlo z vybraného parkoviště po marném uplynutí lhůty 2 měsíců od informování vlastníka a v případě nemožnosti jeho identifikace od zveřejnění informace, má se za to, že vozidlo je autovrak. Obecní úřad naloží jako s autovrakem.

Náklady spojené s tímto postupem je povinen uhradit obci poslední vlastník opuštěného vozidla uvedený v registru motorových vozidel.

V případech, kdy je opuštěné vozidlo umístěno na pozemní komunikaci, se postupuje v souladu se zvláštním právním předpisem (§ 2, 19 a 40 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích).

Osoby oprávněné ke sběru, výkupu, zpracování, využívání a odstraňování autovraků jsou povinny:

- a) zavést systém sběru vybraných autovraků a jejich částí s přiměřenou hustotou sběrných míst (to se nevztahuje na tříkolová motorová vozidla a na vozidla zvláštního určení - Příloha č. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.),
- b) nakládat s vybranými autovraky a jejich částmi tak, aby bylo dosaženo, že
 1. nejpozději od 1. ledna 2006 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 80 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok, s výjimkou vybraných vozidel vyrobených před 1. lednem 1980, pro které je míra opětovného použití a využití stanovena na 75 % a míra opětovného použití a materiálového využití na 70 %,
 2. nejpozději do 1. ledna 2015 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 95 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok,
- c) ke splnění povinností stanovených pod písmeny a) a b) uzavřít písemnou smlouvu s akreditovanými zástupci a výrobci vybraných vozidel a kopii této smlouvy zaslat nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření ministerstvu.

Technické požadavky na nakládání s autovraky stanovuje vyhláška č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky.

5.6.3 Povinnosti výrobců a akreditovaných zástupců při využití odpadu z vybraných autovraků (§ 37a zákona)

Akreditovaní zástupci (§ 2 odst. 10 zákona č. 56/2001 Sb.) a výrobci jsou povinni:

- a) poskytovat zpracovatelům vybraných autovraků a jejich částí všechny informace, které jsou nutné k věcně správnému a ekologicky šetrnému zpracování vybraného autovraku, jeho jednotlivých částí a materiálů, a informace o umístění všech nebezpečných látek ve vozidlech, a to ve formě příruček nebo na technickém nosiči dat v rozsahu potřebném pro zpracovatelská zařízení ve lhůtě do šesti měsíců po uvedení vozidla na trh,
- b) zveřejnit a zpřístupnit formou propagačních materiálů při uvádění nového vozidla na trh potenciálním kupcům vozidel informace o projektech vozidel a jejich součástech s ohledem na možnost jejich využití a recyklace, informace o zpracování vybraných autovraků způsobem šetrným k životnímu prostředí, zejména o odčerpání všech kapalin a postupech pro demontáž, o vývoji a optimalizaci způsobů

opětovného použití, recyklace a využití vybraných autovraků a jejich součástí a o pokroku dosaženém v oblasti využití a recyklace s cílem snížit množství odpadu k odstranění a zvýšit míru jeho využití a recyklace,

- c) zajistit na vlastní náklady sběr, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků a jejich částí s účinností ke dni účinnosti tohoto zákona pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v ČR ode dne 1. 7. 2002 a dnem 1. 1. 2007 pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v ČR před dnem 1. 7. 2002,
- d) zajistit splnění požadavků stanovených v § 37 odst. 7 písm. b) zákona (nevztahuje se na vozidla zvláštního určení – příloha č. 1 k vyhlášce č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti).

Výrobci součástí používaných ve vozidlech jsou povinni poskytovat zpracovatelům vybraných autovraků na jejich vyžádání přiměřené informace pro demontáž, skladování a zkoušky součástí, které lze opětovně použít; obchodní tajemství a průmyslové vlastnictví těchto výrobců tím není dotčeno.

Každý výrobce a akreditovaný zástupce je povinen odebírat vybrané autovraky vlastní značky a jejich části poprvé uvedené na trh v ČR po 1. červenci 2002 a od 1. 1. 2007 i vybraná vozidla a jejich části uvedené na trh v ČR před 1. 7. 2002, jsou-li tato vybraná vozidla a jejich části odevzdány do sběrného místa stanoveného výrobcem nebo akreditovaným zástupcem.

Výrobce a akreditovaný zástupce jsou povinni

- a) ke splnění stanovených povinností zajistit přiměřeně dostupnou síť sběrných míst vybraných autovraků a jejich částí,
- b) zpracovávat roční zprávu pro vlastní značku o plnění cílů stanovených v § 37 odst. 7 písm. b) zákona za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu zaslat ministerstvu do 31. března (změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0).

Ke splnění vybraných stanovených povinností uzavře výrobce nebo akreditovaný zástupce písemnou smlouvu s osobou oprávněnou ke sběru, výkupu, zpracování, případně využívání a odstraňování vybraných autovraků, pokud jí není sám.

5.6.4 Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků (§ 37b zákona)

Provozovatel zařízení ke sběru autovraků je povinen:

- a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 (bod 4.2.4) a § 18 zákona (bod 4.4),
- b) převzít v souladu s provozním řádem veškeré autovraky nebo jejich části a převzít veškeré použité části vyjmuté při opravách vozidel,
- c) bezúplatně převzít vybrané autovraky z vozidel poprvé uvedených na trh po dni 1. července 2002, pokud obsahují podstatné části a neobsahují odpad nemající původ ve vybraném vozidle; pro vybrané autovraky z vozidel uvedených na trh před dnem 1. července 2002 platí tato povinnost ode dne 1. ledna 2007,
- d) při převzetí autovraku bezplatně vystavit potvrzení o převzetí, jestliže byla odevzdána alespoň karosérie s označením identifikačního čísla VIN a motor s označením identifikačního čísla, pokud bylo uvedeno v osvědčení o registraci vozidla; náležitosti potvrzení o převzetí stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 352/2008 Sb.),
- e) zajistit předání autovraku ke zpracování výhradně zpracovateli autovraků, pokud jím sám není,
- f) skladovat autovraky v souladu s podmínkami stanovenými prováděcím předpisem (vyhl. č. 352/2008 Sb.),

- g) vést evidenci o převzatých autovracích a o autovracích odeslaných ke zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0),
- h) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem (*pozn.: platí od 1.1.2007*),
- i) identifikovat podle § 18 osoby zákona (bod 4.4), od nichž přebírá autovraky nebo jejich podstatné části, a převzaté autovraky nebo jejich podstatné části, a vést o těchto skutečnostech evidenci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem (§ 8 vyhlášky č. 383/2001 Sb.). Tuto evidenci je povinen mít na provozovně, kde se uvedené předměty nacházejí,
- j) pořizovat fotodokumentaci stavu přijímaných autovraků.

Vyhláška č. 352/2008 Sb. stanovuje náležitosti potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků, podmínky pro skladování autovraků a rozsah a způsob vedení evidence převzatých autovraků včetně informačního systému sledování toků vybraných autovraků.

5.6.5 Povinnosti zpracovatele autovraků (§ 37c zákona)

Zpracovatel autovraků je povinen:

- a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 (bod 4.2.4) a § 19 zákona (bod 4.5),
- b) před zahájením zpracovatelských operací autovraku zajistit odčerpání a oddělené shromažďování provozních kapalin,
- c) demontovat prováděcím předpisem stanovené části autovraků před jejich dalším zpracováním tak, aby se omezily negativní dopady na životní prostředí,
- d) zničit identifikační číslo vybraného autovraku (VIN) způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho opětovné použití,
- e) vyjmout a oddělit z autovraků části a materiály obsahující olovo, rtuť, kadmium a šestimocný chrom určené prováděcím právním předpisem a využít nebo odstranit je samostatně,
- f) skladovat a rozebírat autovraky tak, aby bylo možno části opětovně použít nebo materiálově využít,
- g) materiály a části autovraků v maximální míře opětovně použít, využít, popřípadě odstranit nebo za tím účelem předat jiné osobě,
- h) vést evidenci o převzatých autovracích a o způsobech jejich zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0),
- i) s materiály a částmi vybraných autovraků nakládat v souladu s § 37 odst. 7 písm. b) zákona (bod 5.6.2. písm. b),
- j) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem. Pokud sám není posledním zpracovatelem vybraných autovraků, je povinen spolu s odpadem z vybraných autovraků předat každému následujícímu zpracovateli údaje o dílčím zpracování v souladu s prováděcím právním předpisem (*platí od 1.1.2007*).

Zpracovatel může nabídnout a části autovraků výrobcí, akreditovanému zástupci, popřípadě jinému kvalifikovanému zájemci k opětovnému použití. Za kvalifikovaného zájemce se považuje právnická nebo

fyzická osoba oprávněná k podnikání v oboru opravy a servisu motorových vozidel podle zvláštního právního předpisu (například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2012 Sb.).

5.6.6 Certifikace (§ 37d zákona)

Zrušeno (novelou č. 7/2005 Sb.)

5.6.7 Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků (§ 37e zákona)

Žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních vozidel podle jiného právního předpisu (§ 4 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích) je povinen zaplatit poplatek na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků. Poplatek se platí při první registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 v České republice. Pokud je již vozidlo v České republice registrováno, platí se poplatek při první přeregistraci vozidla.

Od poplatku jsou osvobozeni žadatelé těžce tělesně postižení, kteří jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP-P, dále žadatelé, u nichž k přeregistraci dochází v důsledku nabytí a vypořádání dědictví nebo v důsledku zániku společného jmění manželů. Poplatek se platí též při přeregistraci použitého vozidla následující po registraci nebo přeregistraci, při kterých byl žadatel od poplatku osvobozen.

Poplatek je stanoven podle plnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s právními předpisy Evropských společenství (Například směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/12/ES ze dne 23. března 1994 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice /70/220/EHS; směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/69/ES ze dne 13. října 1998 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice /70/220/EHS; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla) ve výši

- a) 3 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 2,
- b) 5 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 1,
- c) 10 000 Kč v případě nesplnění mezních hodnot emisí podle písmene a) nebo b).

Poplatek se neplatí u vozidel, která splňují minimálně mezní hodnoty emisí EURO 3, a dále v případě historických vozidel podle jiného právního předpisu (§ 2 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb.) a vozidel zapsaných v registru silničních vozidel, pro která je vydán platný doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost podle jiného právního předpisu (§ 79c odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb.).

Stupeň plnění příslušné emisní úrovně se pro účely stanovení poplatku prokazuje zápisem v osvědčení o registraci vozidla. Pokud není v osvědčení o registraci vozidla zápis proveden, platí se poplatek ve výši podle písm. c).

Poplatek platí žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních motorových vozidel na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností provádějící registraci vystaví po zaplacení žadateli doklad osvědčující, že poplatek byl zaplacen. Na dokladu musí být uvedeno identifikační číslo vozidla (VIN) nebo číslo karosérie, případně podvozku.

Poplatky jsou příjmem SFŽP. Vybrané poplatky převádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce ode dne jejich vybrání SFŽP.

5.7 Elektrická a elektronická zařízení (§ 37f až § 37o zákona, vyhláška č. 352/2005 Sb.)

Ustanovení osmé části zákona (Elektrická a elektronická zařízení) v souladu s právem Evropských společenství (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ)) stanovuje povinnosti výrobců, posledních prodejců, distributorů a konečných uživatelů elektrických a elektronických zařízení, zpracovatelů elektrických a elektronických zařízení, která se stala odpadem, a pověřených zástupců výrobců.

Od 15. srpna 2018 se 8. díl zákona vztahuje na všechna elektrozařízení. Do 14. srpna 2018 se zákon vztahuje na elektrozařízení náležející do těchto skupin (příloha č. 7 části I zákona):

1. Velké domácí spotřebiče
2. Malé domácí spotřebiče
3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
4. Spotřebitelská zařízení a solární panely
5. Osvětlovací zařízení
6. Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty
8. Lékařské přístroje (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
9. Přístroje pro monitorování a kontrolu
10. Výdejní automaty

Od 15. srpna 2018 se každé elektrozařízení zařadí do jedné z těchto skupin (příloha č. 7 části II zákona):

1. Zařízení pro tepelnou výměnu
2. Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm²
3. Světelné zdroje
4. Velká zařízení, jejichž kterýkoli vnější rozměr přesahuje 50 cm, kromě zařízení náležejících do skupin 1, 2 a 3, zahrnující kromě jiného: domácí spotřebiče, zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení, spotřební elektroniku, svítidla, zařízení reprodukcí zvuk či obraz, hudební zařízení, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sporty, zdravotnické prostředky, přístroje pro monitorování a kontrolu, výdejní automaty, zařízení pro výrobu elektrického proudu
5. Malá zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm, kromě zařízení náležejících do skupin 1, 2, 3 a 6, zahrnující kromě jiného: domácí spotřebiče, spotřební elektroniku, svítidla, zařízení reprodukcí zvuk či obraz, hudební zařízení, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sporty, zdravotnické prostředky, přístroje pro monitorování a kontrolu, výdejní automaty, zařízení pro výrobu elektrického proudu
6. Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm

Osmý díl zákona se nevztahuje na

- zařízení nezbytná pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, včetně zbraní, střeliva a vojenského materiálu určených výlučně k vojenským účelům,
- zařízení navržená a nainstalovaná jako část jiného zařízení, které nespadá do oblasti působnosti tohoto dílu zákona, jestliže mohou plnit svou funkci pouze jako součást tohoto zařízení,
- přímo žhavené žárovky.

Od 15. srpna 2018 se osmý díl zákona dále nevztahuje na

- zařízení určená pro vyslání do vesmíru,
- velká stacionární průmyslová soustrojí,
- velké pevné instalace, s výjimkou jakéhokoli zařízení, které není specificky navrženo a nainstalováno jako část těchto instalací,
- dopravní prostředky pro přepravu osob nebo zboží, kromě elektrických dvoustopých vozidel, pro která nebylo uděleno schválení typu podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích

- nesilniční pojízdné stroje určené výlučně k profesionálnímu použití,
- zařízení specificky určená výhradně pro účely výzkumu a vývoje, která nejsou běžně dostupná pro spotřebitele,
- zdravotnické prostředky, pokud se očekává, že budou před ukončením životnosti zdrojem nákazy, a aktivní implantabilní zdravotnické prostředky

5.7.1 Skupiny elektrozařízení (§ 3 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Podskupiny elektrozařízení, které spadají do jednotlivých skupin stanovených v příloze č. 7 části I zákona, jsou uvedeny v příloze č. 38 části I. Podskupiny elektrozařízení, které spadají do jednotlivých skupin stanovených v příloze č. 7 části II zákona, jsou uvedeny v příloze č. 38 části II.

V případě pochybností o zařazení elektrozařízení do skupin je rozhodující, pro jaký účel použití výrobce elektrozařízení určil, nebo pro jaký účel je nebo bylo toto elektrozařízení obvykle určeno, jestliže výrobce elektrozařízení již neexistuje nebo neexistuje průvodní dokumentace, která stanoví účel použití elektrozařízení.

5.7.2 Základní pojmy (§ 37g zákona)

elektrické nebo elektronické zařízení (dále jen "elektrozařízení"): zařízení, jehož funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli nebo zařízení k výrobě, přenosu a měření elektrického proudu nebo elektromagnetického pole a které je určeno pro použití při napětí nepřesahujícím 1000 V pro střídavý proud a 1500 V pro stejnosměrný proud,

elektroodpad: elektrozařízení, které se stalo odpadem, včetně komponentů, konstrukčních dílů a spotřebních dílů, které v tom okamžiku jsou součástí zařízení,

elektrozařízení pocházející z domácností: použité elektrozařízení pocházející z domácností nebo svým charakterem a množstvím jemu podobný elektroodpad od právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání; o elektrozařízení pocházející z domácností se jedná vždy, je-li elektrozařízení možné použít jak v domácnostech, tak i jinými konečnými uživateli,

evidenční číslo provozovatele kolektivního systému: pořadové číslo zápisu provozovatele kolektivního systému do Seznamu,

evidenční číslo výrobce: pořadové číslo zápisu výrobce do Seznamu (§ 37i zákona),

fotovoltaický článek: článek tvořený polovodičovými nebo organickými prvky, které mění energii slunečního záření v energii elektrickou,

historické elektrozařízení: elektrozařízení pocházející z domácností, uvedené na trh do dne 13. srpna 2005, které je určeno ke zpětnému odběru,

historický elektroodpad: elektrozařízení nepocházející z domácností, uvedené na trh do dne 13. srpna 2005, které se stalo odpadem podle § 3 zákona,

individuální systém: systém vytvořený a provozovaný samostatně a na vlastní náklady jedním výrobcem,

kolektivní systém: systém vytvořený výrobcí nebo výrobcí pověřenou právnickou osobou a provozovaný právnickou osobou odlišnou od výrobce nebo výrobcem pověřené právnické osoby,

místo odděleného sběru místo určené výrobcem, ve kterém je odděleně sbírán elektroodpad,

místo zpětného odběru místo určené výrobcem, ve kterém jsou zpětně odebírána elektrozařízení pocházející z domácností,

nesilniční pojízdný stroj určený výlučně k profesionálnímu použití stroj s vlastním zdrojem energie, jehož provoz vyžaduje při práci buď mobilitu, nebo souvislý či částečně souvislý pohyb mezi sledem pevných pracovních míst a který je určen výlučně k profesionálnímu použití,

oddělený sběr elektroodpadu: odebírání použitých elektrozařízení nepocházejících z domácností od konečných uživatelů v místě odděleného sběru,

opětovné použití: použití zpětně odebraného nebo odděleně sebraného elektrozařízení nebo komponentů takového elektrozařízení bez jejich dalšího přepracování ke stejnému účelu, pro který byly původně určeny,

poslední prodejce právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku, dodává v rámci své podnikatelské činnosti elektrozařízení konečnému uživateli,

provozovatel kolektivního systému:	právnícká osoba založená jako obchodní společnost nebo družstvo nebo organizační složka zahraniční právnické osoby umístěná na území České republiky provozující kolektivní systém,
provozovatel solární elektrárny:	držitel licence na výrobu elektřiny podle zvláštního právního předpisu ve výrobě elektřiny, která vyrábí elektřinu ze slunečního záření,
příspěvek na historické elektrozařízení:	finanční částka, kterou výrobce přispívá do kolektivního systému na zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění kusu nebo kilogramu historického elektrozařízení.
příspěvek:	finanční částka, kterou výrobce přispívá do kolektivního systému na zajištění nakládání s kusem nebo kilogramem elektrozařízení pocházejících z domácností a na zajištění nakládání s kusem nebo kilogramem elektroodpadů,
solární elektrárna:	výrobní elektřiny využívající solární panely,
solární panel:	elektrozařízení tvořené fotovoltaickými články a určené k přímé výrobě elektřiny ze slunečního záření,
solidární systém:	systém vytvořený a provozovaný dvěma nebo více výrobci,
systém:	síť zařízení ke sběru elektroodpadů, míst zpětného odběru elektrozařízení a zařízení ke zpracování, využití a odstranění elektroodpadů a elektrozařízení a smluvní vztahy mezi jejich provozovateli a výrobcí elektrozařízení, jejichž cílem je zajištění zpracování a využití zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů,
velká pevná instalace	systém velkých rozměrů složený z několika typů přístrojů a případně dalších zařízení, které jsou montovány, instalovány a demontovány odbornými pracovníky, jsou určeny ke stálému použití jako součást budovy nebo konstrukce na předem určeném místě vyhrazeném k tomuto účelu a mohou být nahrazeny pouze zařízením specificky určeným k témuž účelu,
velké stacionární průmyslové soustrojí	sestava velkých rozměrů složená ze strojů, zařízení nebo součástí, které fungují společně k určitému účelu, jsou trvale instalovány a demontovány odbornými pracovníky na určitém místě a jejich použití a údržba jsou vyhrazeny odborným pracovníkům v prostorách pro průmyslovou výrobu nebo výzkum a vývoj,
výrobce:	právnícká osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která v České republice 1. bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku (§ 1820 občanského zákoníku) , pod vlastní značkou vyrábí a uvádí na trh elektrozařízení a je v České republice usazena, 2. bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku, prodává pod vlastní značkou elektrozařízení vyrobená jinými dodavateli, neobjevuje-li se na zařízení značka osoby podle bodu 1, a je v České republice usazena, 3. bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku, v rámci své podnikatelské činnosti uvádí elektrozařízení nabytá z jiného státu na trh a je v České republice usazena, nebo 4. prodává elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům do České republiky z jiného státu, kde je usazena
zpětný odběr elektrozařízení:	odebírání použitých elektrozařízení pocházejících z domácností od konečných uživatelů bez nároku na úplatu v místě zpětného odběru nebo v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení posledním prodejcem či v jeho bezprostřední blízkosti,
zpracování elektroodpadu:	jakákoli operace prováděná po převzetí elektroodpadu do zařízení ke zpracování elektroodpadu za účelem jeho dekontaminace, demontáže, drcení, využití nebo přípravy na odstranění nebo jakákoli jiná činnost provedená s cílem využití nebo odstranění elektroodpadu,

5.7.3 Základní povinnosti výrobců elektrozařízení (§ 37h zákona)

Výrobce splní povinnosti stanovené pro oddělený sběr, zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpad:

- a) samostatně, organizačně a technicky na vlastní náklady,
- b) společně s jiným výrobcem nebo výrobcí na základě písemně uzavřené smlouvy. Smluvní strany odpovídají za plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona solidárně,
- c) přenesením těchto povinností na jinou, právnickou osobu, zajišťující společné plnění povinností výrobců podle zákona o odpadech. Odpovědnost výrobců za plnění stanovených povinností, pokud tato právnická osoba povinnosti neplní, nezaniká.

Výrobce je povinen zpracovávat roční zprávu o plnění povinností za uplynulý kalendářní rok (dále jen "roční zpráva") a každoročně ji zasílat MŽP do 31. března. V případě, že výrobce plní povinnosti společně s jiným výrobcem, může spolu s ním zpracovat společnou roční zprávu. V případě podle písmene c) zpracovává roční zprávu příslušná právnická osoba.

Tato roční zpráva nahrazuje roční zprávu podle § 38 odst. 10 zákona (zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru). Vzor a obsah roční zprávy je uveden v příloze č. 4 vyhlášky č. 352/2005 Sb.

Výrobce je povinen vést evidenci toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu od místa zpětného odběru nebo místa odděleného sběru až po zpracování, využití a odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 352/2005 Sb. V případě podle prvního odst. písm. c) vede tuto evidenci příslušná právnická osoba (*povinnost vést evidenci platí ode dne 1. ledna 2015*).

Právnická osoba, zajišťující společné plnění povinností výrobců, podle písm. c), musí být založena nejméně čtyřmi výrobci elektrozařízení, anebo jinou právnickou osobou, sdružující nejméně čtyři výrobce elektrozařízení.

Bližší podmínky jednotlivých způsobů plnění povinností výrobců (§ 4 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Výrobci elektrozařízení zajišťují plnění svých povinností v rámci individuálního, solidárního nebo kolektivního systému.

Pokud se výrobce rozhodne plnit své povinnosti v rámci individuálního systému, plní povinnost finančního zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními společně s výrobcí stejné skupiny elektrozařízení prostřednictvím kolektivního systému.

Pokud se výrobce rozhodne plnit své povinnosti v rámci solidárního systému, plní povinnost podat návrh na zápis do Seznamu (dále jen „návrh na zápis“) a povinnost označit elektrozařízení samostatně. Povinnost finančního zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními plní společně s výrobcí stejné skupiny elektrozařízení prostřednictvím kolektivního systému.

Pokud se výrobce zapojí do kolektivního systému, plní povinnost označit elektrozařízení samostatně.

5.7.4 Seznam výrobců elektrozařízení (§ 37i zákona)

Výrobce, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona, je povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení (dále jen "Seznam"). Namísto výrobce podle § 37g písm. e) bodu 4 (dále jen "zahraniční výrobce") podává návrh na zápis do Seznamu svým jménem pověřený zástupce, kterého si tento výrobce určil v souladu s § 37q odst. 1 zákona.

Návrh na zápis do Seznamu podává výrobce nebo pověřený zástupce podle § 37q odst. 1 zákona MŽP k rozhodnutí v listinné podobě a současně v elektronické podobě, nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo prostřednictvím datové schránky, a to nejpozději do 60 dnů od

vzniku povinnosti. Návrh na zápis do Seznamu může ministerstvu způsobem podle věty první rovněž podat pověřený zástupce podle § 37q odst. 2 zákona. Výrobce není povinen podat návrh na zápis do Seznamu, jestliže jeho povinnosti plní pověřený zástupce podle § 37q odst. 2 zákona, který je v Seznamu zapsán.

Obsah návrh na zápis do Seznamu je uveden v § 37i odst. 3 zákona.

Plní-li výrobci nebo pověření zástupci své povinnosti stanovené v tomto dílu zákona prostřednictvím právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona, která dosud není zapsána v Seznamu pro danou skupinu elektrozařízení, podávají návrh na zápis do Seznamu spolu s touto právnickou osobou. Právnická osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) se v tomto případě zapisuje do Seznamu a její zápis je součástí zápisu výrobců nebo pověřených zástupců podle věty první. Výrobci nebo pověření zástupci, kteří plní své povinnosti stanovené v tomto dílu zákona prostřednictvím právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c), která je zapsána v Seznamu pro danou skupinu elektrozařízení, návrh na zápis do Seznamu nepodávají. Právnická osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) vkládá do Seznamu dálkovým přístupem údaje o výrobcích a pověřených zástupcích podle odstavce 3 písm. a) až g) zákona.

Osoba zapsaná v Seznamu provádí dálkovým přístupem změny předložených údajů do 30 dnů od jejich uskutečnění. Změna je potvrzena, pokud ministerstvo do 30 pracovních dnů od jejího provedení nevyzve osobu zapsanou v Seznamu k doložení podkladů prokazujících, že plnění jejích povinností stanovených v tomto dílu zákona je zajištěno. Osoba zapsaná v Seznamu je povinna oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu, do 30 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. Změny údajů o výrobcích a pověřených zástupcích vložených do Seznamu právnickou osobou nebo jejich výmaz provede tato právnická osoba dálkovým přístupem do 30 dnů ode dne, kdy změna nebo důvod k výmazu osoby nastaly.

Osoba zapsaná v Seznamu výrobců elektrozařízení před 1.10.2014, je povinna doplnit všechny údaje, které jsou vyžadovány v návrhu na zápis podle § 37i odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném od 1.10.2014 zákona, nejpozději do 4 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zápisu této osoby do Seznamu výrobců elektrozařízení, jestliže toto rozhodnutí nabylo právní moci až po uplynutí uvedené lhůty. Osobu, která nesplní tuto povinnost, Ministerstvo životního prostředí ze Seznamu výrobců elektrozařízení vyřadí.

Bližší podmínky způsobu plnění povinností a zajištění financování pro účely zápisu do Seznamu (§ 5 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Výrobci elektrozařízení, kteří plní povinnosti v rámci individuálního nebo solidárního systému, podávají návrh na zápis na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 2 k vyhlášce. Výrobci elektrozařízení, kteří plní své povinnosti prostřednictvím provozovatele kolektivního systému, který dosud není zapsán v Seznamu pro danou skupinu elektrozařízení, podávají návrh na zápis spolu s tímto provozovatelem na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 3 k vyhlášce. Výrobce se pro účely tohoto ustanovení rozumí též pověřený zástupce podle § 37q zákona.

Pokud výrobci plní povinnosti dané zákonem pro jednotlivé skupiny nebo podskupiny elektrozařízení v rámci více systémů, podávají návrhy na zápis samostatně za každý systém, ve kterém jsou zapojeni.

Součástí návrhu na zápis je popis zajištění financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a s elektroodpady nepocházejícími z domácností, bez ohledu na datum uvedení na trh, který obsahuje podrobnou metodiku financování, způsob a kontrolu použití příspěvků, zejména limitů mzdových prostředků a způsobu nakládání s vykázaným hospodářským výsledkem tak, aby žádný z výrobců přímo či nepřímo nezískal majetkový prospěch z titulu účasti v tomto systému.

Výrobci, kteří plní v rámci individuálního systému povinnosti nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, přikládají k návrhu na zápis také plán zajištění vkladů peněžních prostředků na již založený účelově vázaný bankovní účet nebo kopii uzavřené platné pojistné smlouvy.

Výrobci, kteří plní v rámci solidárního systému povinnosti nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, přikládají k návrhu na zápis dohodu o způsobu solidárního plnění s dalším nebo dalšími výrobci v něm sdruženými. Dohoda obsahuje zejména podíl výrobců na financování, kontrolní mechanismy solidárního systému a způsob zajištění financování nakládání s elektrozařízeními v případě zániku solidárního systému.

Provozovatelé kolektivního systému v návrhu na zápis též uvádí způsob výpočtu příspěvků nebo příspěvků na historické elektrozařízení a způsob, jakým výrobci budou odvádět příspěvky do kolektivního systému. Součástí příspěvků a příspěvků na historické elektrozařízení jsou i náklady výrobců na vytvoření a zprovoznění systému, s výjimkou nákladů na získání majetkové účasti v provozovateli kolektivního systému.

Zápis provozovatele kolektivního systému, který zajišťuje financování nakládání s historickými elektrozařízeními, do Seznamu se provádí stejným způsobem jako zápis provozovatele kolektivního systému, který zajišťuje financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005.

V návrhu na zápis provozovatele kolektivního systému do Seznamu pro zajišťování financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů musí být doloženo, že příspěvky v navržené výši zahrnují veškeré předpokládané budoucí náklady na zajištění předání ke zpracování, zpětného odběru a odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů.

Za účelem plnění povinností prostřednictvím kolektivního systému, s výjimkou plnění povinností podle § 37p zákona, lze uzavřít dohodu o tom, že kolektivní systém bude zajišťovat plnění povinností výrobců pro všechna elektrozařízení v rámci dané skupiny elektrozařízení bez ohledu na to, zda pocházejí z domácností či nikoli, a bez ohledu na datum, kdy byla elektrozařízení uvedena na trh. Dohoda uzavřená podle věty první je součástí návrhu na zápis.

5.7.5 Uvádění elektrozařízení na trh (§ 37j zákona)

Výrobce elektrozařízení zajistí, aby elektrozařízení bylo navrženo a vyrobeno tak, aby se usnadnila demontáž a využití, zejména opětovné použití těchto elektrozařízení a materiálové využití elektroodpadu, jeho komponentů

a materiálů v souladu s právními předpisy na ochranu životního prostředí, právními předpisy upravujícími technické požadavky na výrobky a požadavky na ekodesign výrobků a právními předpisy na ochranu veřejného zdraví (například zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky).

Ten, kdo v rámci své podnikatelské činnosti prodává elektrozařízení nepocházející od výrobce, který je zapsán v Seznamu podle § 37i (bod 5.7.4), nebo je místo něj v Seznamu zapsán jeho pověřený zástupce, nese odpovědnost výrobce za plnění jeho povinností stanovených podle zákona o odpadech v oblasti elektrozařízení.

Výrobce elektrozařízení uvedeného na trh (§ 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky) po 13. srpnu 2005 zajistí, aby z označení elektrozařízení bylo patrné, že bylo na trh uvedeno po tomto datu.

Evidence toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu (§ 7 vyhlášky č. 352/2005 Sb.):

Výrobce nebo provozovatel kolektivního systému vede evidenci toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu od místa zpětného odběru nebo místa odděleného sběru až po zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném v § 7 vyhlášky.

Způsoby označování elektrozařízení (§ 8 vyhlášky č. 352/2005 Sb.):

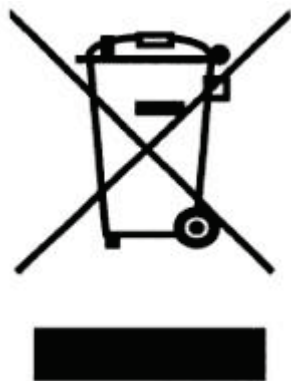
Elektrozařízení uvedená na trh po dni 13. srpna 2005 se označují symbolem výrobce a symbolem uvedení na trh.

Označení symbolem výrobce elektrozařízení se provádí:

- vyznačením jména a příjmení, nebo obchodní firmy,
- uvedením značky, pod kterou výrobce dováží nebo uvádí elektrozařízení na trh a kterou uvede v návrhu na zápis, nebo
- evidenčním číslem výrobce v Seznamu.

Označení symbolem uvedení na trh po dni 13. srpna 2005 se provádí:

- vyznačením data uvedení na trh,
- vyznačením symbolu „8/05“, nebo
- vyznačením grafického symbolu podle vzoru:

(vzor č. 1 přílohy č. 6 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Označení elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadů se provádí vyznačením grafického symbolu podle vzoru č. 1 nebo č. 2 uvedeného v příloze č. 6 vyhlášky:

(vzor č. 1 přílohy č. 6 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

(vzor č. 2 přílohy č. 6 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

nebo

Označení elektrozařízení se umístí na elektrozařízení tak, aby bylo viditelné, čitelné a nesmazatelné při jejich běžném používání. Pokud označení není možné umístit přímo na elektrozařízení, uvádí se v průvodní dokumentaci. V případě velmi malých elektrozařízení, která jsou vyměňována kus za kus a nejsou vybavena průvodní dokumentací, se postup označování nepoužije a výrobci tuto skutečnost uvedou v rámci návrhu na zápis.

5.7.6 Zpětný odběr elektrozařízení a oddělený sběr elektroodpadu

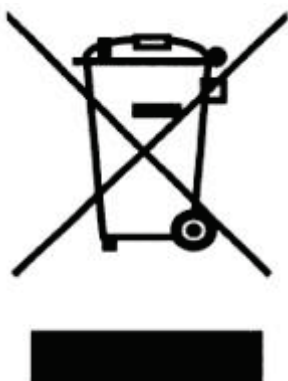
(§ 37k zákona)

Výrobce elektrozařízení zajistí zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností. Pro elektroodpad nepocházející z domácností výrobce elektrozařízení zajistí jeho oddělený sběr.

Výrobce elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu označí elektrozařízení grafickým symbolem. Není-li možné elektrozařízení takto označit vzhledem k jeho velikosti nebo funkci, označí se grafickým symbolem obal nebo návod k použití nebo záruční list elektrozařízení. Označení elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadů se provádí vyznačením grafického symbolu podle vzoru č. 1 nebo č. 2 uvedeného v příloze č. 6 vyhlášky:

(vzor č. 1 přílohy č. 6 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

(vzor č. 2 přílohy č. 6 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

nebo

Výrobce prostřednictvím distributorů (§ 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky) zajistí, aby byl konečný uživatel informován o způsobu provedení odděleného sběru.

Distributor informuje při prodeji elektrozařízení konečného uživatele o způsobu zajištění odděleného sběru.

Poslední prodejce elektrozařízení určených k použití v domácnostech zajistí, aby konečný uživatel měl možnost

- a) při nákupu elektrozařízení bezplatně odevzdat ke zpětnému odběru použité elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, a to ve stejném počtu kusů prodáváného elektrozařízení podobného typu a použití,
- b) odevzdat bezplatně ke zpětnému odběru použité elektrozařízení, u něhož žádný z vnějších rozměrů nepřesahuje 25 cm, bez ohledu na výrobní značku a bez vázání na nákup zboží, v místě prodeje nového elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti po celou provozní dobu, jestliže velikost prodejní plochy určené k prodeji elektrozařízení je alespoň 400 m².

Zbavit se elektrozařízení pocházejícího z domácností nebo elektroodpadu smí jeho držitel jen jeho předáním zpracovateli podle § 371 zákona nebo na místo zpětného odběru nebo odděleného sběru. Konečný uživatel se smí zbavit elektrozařízení pocházejícího z domácností také jeho předáním poslednímu prodejci. Zpětně odebraná elektrozařízení a odděleně sebraný elektroodpad musí být předány pouze zpracovateli, není-li elektrozařízení jako celek opětovně použito. Tím není dotčena možnost předání zpětně odebraného elektrozařízení posledním prodejcem na místo zpětného odběru. Jiné osoby než zpracovatelé, provozovatelé míst zpětného odběru nebo odděleného sběru a poslední prodejci nejsou oprávněny elektrozařízení pocházející z domácností a elektroodpad převzít.

Výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech je povinen:

- a) zřídit minimálně jedno místo zpětného odběru v každé obci, městském obvodu nebo městské části s počtem více než 2 000 obyvatel, kde se nachází prodejna elektrozařízení nebo v nichž jsou elektrozařízení, která uvádí na trh, dodávána konečnému uživateli při prodeji prostřednictvím prostředků komunikace na dálku. Počet obyvatel se posuzuje na základě bilance počtu obyvatel České republiky zpracované Českým statistickým úřadem k 1. lednu kalendářního roku. Za místo zpětného odběru pro účely tohoto ustanovení se nepovažuje místo dodávky výrobku u konečného uživatele. Ke splnění této povinnosti může výrobce na základě písemné dohody s obcí využít systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí, a to i v rámci mobilního svozu nebezpečného odpadu podle § 17 odst. 3 zákona,
- b) uzavřít smlouvu o využití systému sběru a třídění komunálních odpadů stanovených obcí s každou obcí, která o její uzavření projeví zájem a ve které jsou elektrozařízení určená k použití v domácnostech, která uvádí na trh, prodávána, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi,
- c) zřídit na vlastní náklady za podmínek obdobných jako s ostatními posledními prodejci místo zpětného odběru v každém prodejním místě posledního prodejce elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti, kde jsou elektrozařízení uváděná výrobcem na trh prodávána a kde velikost prodejní plochy určené k prodeji elektrozařízení je alespoň 400 m², pokud poslední prodejce o zřízení místa zpětného odběru projeví zájem.

Zpětný odběr elektrozařízení a oddělený sběr elektroodpadu ze solárních panelů, které jsou součástí výroben elektřiny s celkovým instalovaným výkonem do 30 kW, musí být zajištěn prostřednictvím sítě míst zpětného odběru a odděleného sběru o dostatečné četnosti a dostupnosti.

Provozovatel místa zpětného odběru elektrozařízení není povinen v režimu zpětného odběru elektrozařízení (viz pojem 'zpětný odběr' v bodě 5.7.2 - § 37g písm. g) zákona) odebrat elektrozařízení, které je nekompletní. Nekompletním elektrozařízením se rozumí elektrozařízení bez technologických částí, které jsou podstatné pro jeho klasifikaci.

Způsob provedení zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu, jejich přeprava a předání zpracovateli nesmí ztížit opětovné použití nebo materiálové využití elektrozařízení nebo jejich komponentů, nebo materiálové využití elektroodpadu. Do předání zpracovateli nesmí být elektrozařízení nebo elektroodpad předmětem úpravy, využití nebo odstranění.

5.7.7 Zpracování elektroodpadu (§ 37l zákona)

Výrobce elektrozařízení vytvoří systém pro zpracování elektroodpadu za použití nejlepších dostupných technik (zákon č. 25/2008 Sb., o integrované prevenci) jeho zpracování, využívání a materiálového využívání.

Výrobce elektrozařízení poskytne zpracovatelům elektroodpadu bezplatně veškeré informace, které jsou nutné k jeho zpracování a k přípravě k opětovnému použití, především údaje o obsažených nebezpečných látkách, možnostech opětovného použití elektrozařízení a materiálového využití elektroodpadu, případně způsobu jejich odstranění. Tyto informace výrobce elektrozařízení poskytne pro každý typ nového elektrozařízení do jednoho roku od data uvedení výrobku na trh.

Informace poskytne v návodech na použití nebo na technickém nosiči dat nebo prostředky dálkové komunikace.

Zpracovatel elektroodpadu je povinen:

- a) provozovat zařízení ke zpracování elektroodpadu v souladu s jeho provozním řádem a plnit další povinnosti oprávněné osoby,
- b) přednostně odstranit z elektroodpadu všechny látky a součásti stanovené vyhláškou č. 352/2005 Sb. (bod 5.7.7.2),
- c) skladovat a zpracovávat elektroodpad v souladu s technickými požadavky stanovenými vyhláškou č. 352/2005 Sb. (bod 5.7.7.1),
- d) zajistit využití elektroodpadu v souladu s bodem 5.7.8,
- e) vést v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 352/2005 Sb. evidenci o převzatém elektroodpadu a způsobu jeho zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje o zařízení (bod 5.7.7.3) (změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0).

Rozhodnutí, kterým se uděluje souhlas k provozu zařízení ke zpracování elektroodpadu a s jeho provozním řádem (§ 14 odst. 1 zákona), musí obsahovat podmínky nezbytné ke splnění požadavků podle písmem b) a c) a bodu 5.7.8.

Elektroodpad může být převezen přes hranice ke zpracování v souladu s předpisy Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství a v souladu s devátou částí zákona

(přeshraniční přeprava odpadů – bod 10.0). Zpracování elektroodpadu ve státě, který není členským státem Evropské unie, lze zahrnout do plnění požadavků stanovených v bodě 5.7.8, doloží-li vývozce, že využití, opětovné použití nebo materiálové využití proběhlo za podmínek srovnatelných s podmínkami stanovenými zákonem o odpadech.

Tímto ustanovením nejsou dotčeny povinnosti zpracovatele stanovené zvláštními právními předpisy pro zacházení s látkami, které poškozují ozonovou vrstvu, a s fluorovanými skleníkovými plyny (zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2010 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 517/2014 o fluorovaných skleníkových plynech. – část D).

5.7.7.1 Technické požadavky na skladování elektroodpadů (§ 9 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Skladování elektroodpadů musí splňovat obecné požadavky na shromažďování (soustřeďování) odpadů podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady). Sklady elektroodpadů musí být dále vybaveny v souladu s technickými požadavky stanovenými v příloze č. 40 a provozovány podle provozního řádu.

Při skladování a manipulaci s elektroodpady s obsahem nebezpečných nebo regulovaných látek podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci) nesmí dojít k poškození částí obsahujících nebezpečné nebo regulované látky a k úniku těchto látek. Elektroodpady, které obsahují nebezpečné nebo regulované látky, se přepravují tak, aby se zabránilo jejich poškození nebo rozbití a úniku nebezpečných nebo regulovaných látek (evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb.).

Provozovatelé skladů vedou o převzatých elektroodpadech nebo jejich částech odeslaných ke zpracování průběžnou evidenci.

5.7.7.2 Technické požadavky na přednostní odstranění látek a součástí elektroodpadů a na zpracování elektroodpadů (§ 10 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Zpracovatelé elektroodpadů vedou průběžnou evidenci o převzatých elektroodpadech a o způsobech jejich zpracování (bod 5.7.7.3), postupují podle provozního řádu a vedou provozní deník zařízení podle přílohy č. 40. Při demontáži elektroodpadů se postupuje v souladu s provozním řádem a přednostně se z nich vyjmou části a materiály uvedené v příloze č. 40.

5.7.7.3 Způsob vedení průběžné evidence a způsob ohlašování elektroodpadů (§ 11 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vedou průběžnou evidenci o elektroodpadech a jiných odpadech a způsobech nakládání s nimi za elektroodpady a jiné odpady vlastní a za elektroodpady a jiné odpady převzaté, a to za každou samostatnou provozovnu a za každý druh elektroodpadu a jiného odpadu zvlášť. Průběžná evidence se vede podle přílohy č. 41 (příloha č. 8 vyhlášky) a obsahuje:

a) datum a číslo zápisu do evidence a

b) jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje naplnění shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo převzetí odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě. V případech, kdy se jedná o nepřetržitý vznik odpadů, a při periodickém svozu komunálního odpadu se vede průběžná evidence v měsíčních intervalech.

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s vlastními i převzatými elektroodpady za uplynulý rok na formuláři uvedeném v příloze č. 41. Formulář se použije i pro hlášení o roční produkci a nakládání s odpady jinými, než jsou elektroodpady, jejichž ohlašování je povinné podle § 39 odst. 2 zákona.

Ohlašování se provádí zvlášť za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu. U zařízení pro mobilní sběr odpadů se hlášení zasílá obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla provozovatele zařízení nebo provozovny, která jeho provoz zajišťuje.

Provozovatelé zařízení ke sběru elektroodpadů vedou průběžnou evidenci podle přílohy č. 41 a zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady podle přílohy č. 41 v případě, že zařízení slouží zároveň ke zpracování, využívání nebo odstraňování elektroodpadů.

5.7.8 Využívání elektroodpadu

(§ 37m zákona)

Výrobce elektrozařízení vytvoří systém, podle kterého bude zajištěno využití elektroodpadu navazující na zpětný odběr elektrozařízení nebo oddělený sběr elektroodpadu.

Zpětně odebraná a odděleně sebraná elektrozařízení se před předáním zpracovateli přednostně opětovně použijí jako celek. Opětovně lze použít pouze elektrozařízení či jejich komponenty, které splňují požadavky příslušných právních předpisů (například zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky).

Výrobce elektrozařízení je povinen zajistit využití elektroodpadu, který byl předán zpracovatelům v souladu s § 37k odst. 5 zákona, minimálně v rozsahu stanoveném v příloze č. 14 zákona. MŽP stanoví vyhláškou (vyhláška č. 352/2005 Sb.) způsob, jakým se počítá dosažení minimální úrovně využití elektroodpadu.

Způsob výpočtu úrovně využití elektroodpadu (§ 11a vyhlášky 352/2005 Sb.):

Úroveň využití elektroodpadu pro účely splnění povinnosti stanovené v § 37m odst. 3 zákona se pro každou skupinu elektrozařízení vypočítá jako podíl hmotnosti odpadu, který po řádném selektivním zpracování elektroodpadu v souladu s § 10 odst. 2 vyhlášky vstupuje do zařízení k recyklaci nebo využití, včetně přípravy k opětovnému použití, a celkové hmotnosti zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu v každé skupině elektrozařízení. Takto vypočítaný podíl se vyjádří v procentech.

Do úrovně využití elektroodpadu se nezapočítávají činnosti předcházející recyklaci nebo využití elektroodpadu, jako například skladování, třídění nebo úprava.

5.7.9 Financování nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností (§ 37n zákona)

Je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, výrobce elektrozařízení je povinen financovat zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo zpětně odebráno podle § 37k a 38 zákona, jedná-li se o elektrozařízení, jehož je výrobcem podle zákona o odpadech.

Před uvedením elektrozařízení po dni 31. srpna 2005, je výrobce povinen poskytnout záruku prokazující, že nakládání s veškerým elektroodpadem bude finančně zajištěno. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo odevzdáno v rámci systému zpětného odběru vytvořeného a provozovaného podle § 37k a 38 zákona. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností samostatně (§ 37h odst. 1 písm. a zákona), poskytne záruku formou účelově vázaného bankovního účtu nebo pojištění za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 352/2005 Sb.). Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu nebo výši pojistného plnění za uplynulý rok uvádí v roční zprávě. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem MŽP k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností. Tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, ani exekuce, ani zahrnuty do majetkové podstaty výrobce. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností společně s jiným výrobcem nebo přenesením povinností na jinou právnickou osobu (podle § 37h odst. 1 písm. b) nebo c) zákona, záruku neposkytuje.

Bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, jsou k zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo zpětně odebráno podle § 37k a 38 zákona, výrobci povinni vytvořit systém, do kterého v odpovídajícím rozsahu, zejména podle podílu na trhu, přispívají všechny osoby, které jsou podnikatelsky činné v okamžiku vzniku příslušných nákladů.

Výrobce může při prodeji nového elektrozařízení uvádět náklady na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností odděleně. Uvádí-li výrobce náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmějí převýšit náklady známé výrobcí v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh, plní-li své povinnosti podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona, nebo prokazatelný odhad předpokládaných nákladů, plní-li své povinnosti podle § 37h odst. 1 písm. a) nebo b) zákona. Povinnosti posledního prodejce podle cenových předpisů (zákon č. 526/1990 Sb., o cenách) nejsou tímto ustanovením dotčeny.

Právnická osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona v případě, že se elektrozařízení prokazatelně nestane na území České republiky odpadem, vrátí obdržený příspěvek na zajištění nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností osobě, která prokáže, že elektrozařízení po uvedení na trh v České republice vyvezla nebo dodala do jiného členského státu Evropské unie. Není-li touto osobou výrobce, může právnická osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) vyžadovat doložení souhlasu výrobce s vrácením příspěvku. Požádat o vrácení příspěvku lze nejpozději do 28. února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž

byl příspěvek uhrazen, jinak právo na vrácení příspěvku zaniká. Osoba, která žádá o vrácení příspěvku, je povinna umožnit právnické osobě podle § 37h odst. 1 písm. c), aby provedla ověření splnění podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku, a to přímo nebo prostřednictvím auditora či jiné pověřené osoby; účelně vynaložené náklady na toto ověření je osoba, která žádá o vrácení příspěvku, povinna uhradit právnické osobě podle § 37h odst. 1 písm. c) pouze v případě, že ověření prokázalo nesplnění podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku.

Bližší podmínky financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005 (§ 12 vyhlášky č. 352/2005 Sb.):

Výrobci, kteří plní v rámci individuálního systému povinnosti stanovené pro nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, poskytují záruku pro účely jeho financování na zajištění nakládání s veškerými elektroodpady z těchto zařízení tak, že:

- a) zřídí účelově vázaný bankovní účet a ukládají na tento účet peněžní prostředky, nebo
- b) uzavřou pojistnou smlouvu.

Je-li finanční záruka poskytována formou účelově vázaného bankovního účtu, ukládají výrobci na tento účet v souladu s plánem zajištění vkladů peněžních prostředků, alespoň však jednou za kalendářní čtvrtletí, peněžní prostředky. Minimální výše těchto peněžních prostředků se vypočte jako součet násobků příspěvků na historické elektrozařízení a množství elektrozařízení, které výrobce uvedl na trh v předcházejícím roce, vyjádřené v kusech nebo v kilogramech. V rámci roční zprávy o plnění povinností provedou výrobci vyúčtování a uvedou plán zajištění vkladů peněžních prostředků na další rok. Úroky z peněžních prostředků na vázaném bankovním účtu se stávají součástí peněžních prostředků na zajištění. Vzor žádosti o souhlas MŽP s použitím peněžních prostředků z účelově vázaného bankovního účtu je uveden v příloze č. 9 vyhlášky č. 352/2005 Sb.

Je-li finanční záruka poskytována formou pojištění, musí být pojistné plnění sjednáno minimálně ve výši peněžních prostředků ukládaných na vázaný bankovní účet. Kopie uzavřené platné pojistné smlouvy je přílohou návrhu na zápis.

Výrobci odvádějí příspěvky na nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005 do kolektivního systému způsobem stanoveným provozovatelem kolektivního systému, který posuzuje ministerstvo před zápisem do Seznamu.

Bližší podmínky financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh do dne 13. srpna 2005 (§ 13 vyhlášky č. 352/2005 Sb.):

Pro každou skupinu elektrozařízení zajišťuje společné plnění financování nakládání s historickými elektrozařízeními jeden kolektivní systém.

Výrobci odvádějí příspěvky na historické elektrozařízení do kolektivního systému způsobem stanoveným provozovatelem kolektivního systému, který posuzuje ministerstvo před zápisem do Seznamu.

5.7.10 Financování nakládání s elektroodpadem

(§ 37o zákona)

Výrobce elektrozařízení s výjimkou solárních panelů zajistí financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu takto:

- a) je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, zajistí jeho financování sám,
- b) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005 a je-li nahrazováno výrobky stejného typu nebo výrobky, které plní stejnou funkci, zajistí financování výrobce takového nového výrobku při jejich dodávce, nejvýše však v počtu dodávaných elektrozařízení,
- c) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, není však nahrazováno výrobky stejného typu nebo výrobky, které plní stejnou funkci, zajistí financování koneční uživatelé, kteří nejsou spotřebiteli.

Výrobce může při prodeji nového elektrozařízení uvádět náklady na oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu odděleně. Uvádí-li výrobce náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmějí převýšit náklady známé výrobci v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh nebo prokazatelný odhad předpokládaných nákladů v případě, že náklady výrobci vzniknou až po tomto okamžiku.

Výrobce a konečný uživatel, který není spotřebitelem, mohou nejpozději při dodání nového elektrozařízení konečnému uživateli uzavřít písemnou formou dohodu o zajištění financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu odchylně od způsobů stanovených v prvním odstavci; ostatní ustanovení osmého dílu zákona zůstávají takovou dohodou nedotčena. Informaci o uzavření dohody a základních dohodnutých podmínkách financování zašle výrobce ministerstvu jako součást roční zprávy za kalendářní rok, v němž byla smlouva uzavřena.

Právnícká osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona v případě, že se elektrozařízení prokazatelně nestane na území České republiky odpadem, vrátí obdržení příspěvek na zajištění nakládání s elektroodpadem osobě, která prokáže, že elektrozařízení po uvedení na trh v České republice vyvezla nebo dodala do jiného členského státu Evropské unie. Není-li touto osobou výrobce, může právnícká osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) vyžadovat doložení souhlasu výrobce s vrácením příspěvku. Požádat o vrácení příspěvku lze nejpozději do 28. února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byl příspěvek uhrazen, jinak právo na vrácení příspěvku zaniká. Osoba, která žádá o vrácení příspěvku, je povinna umožnit právnícké osobě podle § 37h odst. 1 písm. c), aby provedla ověření splnění podmínek pro vrácení obdrženího příspěvku, a to přímo nebo prostřednictvím auditora či jiné pověřené osoby; účelně vynaložené náklady na toto ověření je osoba, která žádá o vrácení příspěvku, povinna uhradit právnícké osobě podle § 37h odst. 1 písm. c) pouze v případě, že ověření prokázalo nesplnění podmínek pro vrácení obdrženího příspěvku.

Bližší podmínky financování nakládání s elektroodpady (§ 14 vyhlášky č. 352/2005 Sb.):

Výrobci, kteří plní v rámci kolektivního systému povinnosti stanovené pro nakládání s elektroodpady, odvádějí příspěvky způsobem stanoveným provozovatelem daného kolektivního systému, který posuzuje MŽP před zápisem do Seznamu.

5.7.11 Financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů (§ 37p zákona)

Pro solární panely uvedené na trh po dni 1. ledna 2013, zajistí financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění výrobce. Před uvedením solárních panelů na trh je výrobce povinen poskytnout záruku prokazující, že nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů bude finančně zajištěno. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů, který byl odevzdán v rámci systému odděleného sběru vytvořeného a provozovaného podle § 37k zákona. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností podle § 37h odst. 1 písm. a) nebo b) zákona, poskytne záruku formou účelově vázaného bankovního účtu za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu za uplynulý rok uvádí v roční zprávě. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem ministerstva k zajištění financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů; tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, ani exekuce, ani zahrnuty do majetkové podstaty výrobce. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona, záruku neposkytuje.

Pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013 zajistí financování předání ke zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů, včetně plnění těchto povinností, provozovatel solární elektrárny, jejíž jsou solární panely součástí, prostřednictvím osoby podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona. Tuto povinnost musí zajistit prostřednictvím rovnoměrných dílčích plateb příspěvků, poskytovaných minimálně s roční periodicitou, počínaje od 1. ledna 2014, na základě smlouvy uzavřené nejpozději do 30. června 2013 s osobou podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona tak, aby financování bylo plně zajištěno nejpozději do 1. ledna 2019. Právnícká osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona stanoví příspěvky na předání ke zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů zejména v závislosti na jejich hmotnosti a složení.

O splnění povinností podle předchozího odstavce je povinna osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona zpracovat a zaslat ministerstvu nejpozději do 30. března 2019 úplnou a pravdivou zprávu.

Ministerstvo stanoví po projednání s Ministerstvem financí prováděcím právním předpisem bližší podmínky financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů, zejména způsob výpočtu minimální výše uložených finančních prostředků na účelově vázaném bankovním účtu a způsob jejich čerpání, dále bližší podmínky financování včetně minimální výše nebo způsobu výpočtu minimální výše příspěvků a způsobu finančního vypořádání po splnění povinností pro nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů, a dále rozsah a obsah zprávy.

Výrobce a konečný uživatel mohou nejpozději při dodání nového solárního panelu konečnému uživateli uzavřít písemnou formou dohodu o zajištění financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů odchylně od způsobu stanoveného v prvním odstavci; ostatní ustanovení tohoto dílu zákona zůstávají takovou dohodou nedotčena. Dohoda nesmí směřovat k omezení výše financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle tohoto zákona. Odpovídá-li na základě takové dohody za financování konečný uživatel, použijí se přiměřeně podmínky pro zajištění financování podle druhého odstavce s tím, že financování musí být plně zajištěno nejpozději do 5 let od uzavření této dohody. Informaci o

uzavření dohody a základních dohodnutých podmínkách financování zašle výrobce ministerstvu jako součást roční zprávy za kalendářní rok, v němž byla smlouva uzavřena.

5.7.12 Pověřený zástupce

(§ 37q zákona)

Za plnění povinností zahraničního výrobce stanovených v osmém dílu zákona odpovídá pověřený zástupce, kterého si zahraniční výrobce za tím účelem určil na základě písemného pověření.

Osoba usazená v jiném členském státě Evropské unie, která v České republice uvádí elektrozařízení na trh, nejde-li o zahraničního výrobce podle 1. odstavce, si může určit na základě písemného pověření svého pověřeného zástupce za účelem plnění povinností výrobce stanovených v tomto dílu zákona. Pověřený zástupce podle věty první odpovídá za plnění těchto povinností od okamžiku jeho zápisu do Seznamu podle § 37i zákona. Osoba podle věty první je povinna informovat své odběratele o určení, změně a odvolání pověřeného zástupce.

Pověřeným zástupcem může být pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je usazená v České republice.

Pověřený zástupce plní všechny povinnosti výrobce stanovené v osmém dílu zákona. Odpovědnost výrobce za plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona nezaniká, jestliže pověřený zástupce tyto povinnosti neplní. Osoba, která je usazena v České republice a prodává elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům v jiném členském státě Evropské unie, je povinna v souladu s právními předpisy tohoto členského státu určit na základě písemného pověření svého pověřeného zástupce za účelem plnění povinností ve vztahu k tomuto elektrozařízení vyplývajících z právních předpisů tohoto členského státu.

5.7.13 Přeshraniční přeprava použitých elektrozařízení

(§ 37r zákona)

Při přepravě použitých elektrozařízení do České republiky, z ní nebo přes ni je jejich držitel povinen prokázat na požádání celního úřadu nebo inspekce, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem. Za tímto účelem je povinen zajistit, aby při přepravě byly celním úřadům a inspekci k dispozici

- kopie daňového dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty a kopie smlouvy o převodu vlastnictví k přepravovanému elektrozařízení, v níž je uvedeno, že elektrozařízení jsou určena k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční,
- dokumentace (viz dále) o každém jednotlivém kusu přepravovaného elektrozařízení, která není starší než 3 měsíce, a
- prohlášení držitele, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem.

Ustanovení 1. odstavce písm. a) a b) a požadavek na dokumentaci se nepoužijí, pokud držitel elektrozařízení prokáže, že k přepravě dochází v rámci smluvního vztahu mezi podnikateli a že

- elektrozařízení jsou zasílána jako vadná zpět osobě, která je vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich svoji značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem na opravu v rámci záruky za jakost za účelem opětovného použití,

- b) použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití jsou zasílána na renovaci nebo opravu za účelem opětovného použití na základě smlouvy osobě, která elektrozařízení vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich svoji značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem do zemí, na něž se vztahují předpisy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití (Rozhodnutí Rady OECD C(2001) 107 v konečném znění o revizi rozhodnutí C(92) 39 v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití), nebo
- c) vadná použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití, jako jsou zdravotnické prostředky (zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích) nebo jejich součásti, jsou na základě smlouvy zasílána osobě, která je vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich svoji značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem za účelem analýzy hlavní příčiny závady v případě, že analýzu může provést pouze uvedená osoba nebo třetí osoba jednající jejím jménem.

Ustanovení 1. odstavce písm. a) a b) a požadavek na dokumentaci se dále nepoužijí v případě, že povaha a množství přepravovaných elektrozařízení prokazují, že mají sloužit výhradně k soukromému nebo osobnímu použití osob, které je přepravují, nebo jejich rodinných příslušníků, nebo mají sloužit jako dar.

Ke každému jednotlivému kusu přepravovaného elektrozařízení musí být vypracována dokumentace, která prokazuje, že byla ověřena jeho funkčnost a vyhodnocena přítomnost nebezpečných látek. V případě důvodných pochybností o funkčnosti přepravovaných použitých elektrozařízení jsou celní úřad nebo inspekce oprávněny jejich držitele vyzvat, aby funkčnost elektrozařízení na vlastní náklady prokázal.

Při přepravě použitých elektrozařízení do České republiky, z ní nebo přes ni musí být zajištěna ochrana elektrozařízení před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky, zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu.

Neprokáže-li držitel na základě uvedených dokladů, že přepravované použité elektrozařízení není odpadem, nebo není-li zajištěna ochrana elektrozařízení před poškozením, považuje se takové elektrozařízení za elektroodpad a jeho přeprava za nedovolenou přepravu odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů).

MŽP stanovuje ve vyhlášce č. 352/2005 Sb. způsob ověřování a prokazování funkčnosti použitých elektrozařízení, rozsah dokumentace a seznam dalších dokladů přikládaných k nákladu přepravovaných použitých elektrozařízení, včetně způsobu jejich přiložení, a výčet elektrozařízení s obsahem nebezpečných látek, která nesmí být přepravována jako použitá.

5.8 Sedimenty vytěžené z koryt vodních toků a nádrží (§ 37t zákona)

Sedimenty vytěžené z koryt vodních toků a vodních nádrží, pokud jsou odpadem, je možné využívat na zemědělském půdním fondu v souladu s § 14 odst. 2 (*tj. odpad jako vstupní surovina bez povolení KÚ*) pouze za splnění požadavků zvláštních právních předpisů (zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech).

Sedimenty vytěžené z koryt vodních toků a vodních nádrží, pokud jsou odpadem, je možné využívat na povrchu terénu a k zavážení podzemních prostor v souladu s § 14 odst. 2 za splnění podmínek pro využívání odpadů na povrchu terénu stanovených vyhláškou č. 294/2005 Sb. o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu.

Sedimenty vytěžené z koryt vodních toků a vodních nádrží, pokud jsou odpadem, je možné využívat jako stavební materiál v souladu s § 14 odst. 2 za splnění požadavků stanovených zvláštními právními předpisy (Zákon č. 183/2006 Sb., NV č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky).

Pokud jsou sedimenty vytěžené z koryt vodních toků a vodních nádrží určeny k využití na pozemcích tvořících zemědělský půdní fond, nevede jejich původce ani osoba, která je na pozemcích tvořících zemědělský půdní fond využívá, pro tyto sedimenty evidenci podle § 39 odst. 1 a nepodává hlášení podle § 39 odst. 2 a 3. Pro tyto sedimenty se vede evidence podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech).

5.9 Recyklace lodí

(§ 37u-w zákona)

Příslušným orgánem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o recyklaci lodí (Nařízení EU č. 1257/o recyklaci lodí) za Českou republiku je MŽP, s výjimkou případů, kdy tento zákon svěřuje působnost příslušného orgánu krajskému úřadu.

Zařízení na recyklaci lodí je zařízením k využívání nebo odstraňování odpadů. Krajský úřad zašle žádost o souhlas k provozování zařízení na recyklaci lodí k vyjádření orgánu ochrany veřejného zdraví.

Souhlas k provozování zařízení na recyklaci lodí se vydává na dobu určitou, nejdéle na dobu 5 let. Doby platnosti souhlasu k provozování zařízení krajský úřad prodlouží na základě žádosti provozovatele vždy nejdéle o dalších 5 let, pokud jsou splněny podmínky pro jeho vydání.

Provozovatel zařízení na recyklaci lodí je povinen předložit před každou recyklací lodí krajskému úřadu ke schválení plán recyklace lodí podle čl. 7 přímo použitelného předpisu Evropské unie o recyklaci lodí (Nařízení EU č. 1257/o recyklaci lodí). Krajský úřad neprodleně zašle plán recyklace lodí k vyjádření orgánu ochrany veřejného zdraví.

5.10 Odpad rtuti

(§ 37x zákona)

Odpad podle čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008 je odpadem podle zákona o odpadech.

Hospodářský subjekt podle čl. 12 odst. 1 nařízení 2017/852 zašle MŽP v listinné nebo elektronické podobě

- a) formulář obsahující údaje podle čl. 12 odst. 1 písm. a) až c) nařízení 2017/852 a
- b) kopie osvědčení podle čl. 14 odst. 1 až 3 nařízení 2017/852 obdržených v předchozím kalendářním roce.

Provozovatelé zařízení provádějících prozatímní uložení odpadní rtuti a provozovatelé zařízení provádějících konverzi a případně solidifikaci odpadní rtuti zasílají výkaz podle čl. 14 odst. 4 nařízení 2017/852 v listinné nebo elektronické podobě MŽP.

Vzor formuláře, vzory osvědčení a vzor výkazu je uveden ve vyhlášce č. 383/2001 Sb.

Hlášení se týká jen následujících velkých zdrojů (čl. 12 odst. 1 nařízení 2017/852):

- a) z průmyslu výroby chloru a alkalických hydroxidů;
- b) z čištění zemního plynu;
- c) z těžby a hutnictví neželezných kovů.

6.0 Zpětný odběr některých výrobků

(§ 38 zákona)

Zpětným odběrem se rozumí odebírání použitých výrobků povinnými osobami od konečných uživatelů bez nároku na úplatu za účelem jejich využití nebo odstranění.

Povinnost zpětného odběru se vztahuje na:

- *Poznámka: zpětný odběr baterií a akumulátorů nově řeší § 30-31r zákona (více bod 5.3).*,
- výbojky a zářivky,
- pneumatiky (blíže dále bod 6.2),
- elektrozařízení pocházející z domácností (§ 37g písm. f) zákona, tj.:
použité elektrozařízení pocházející z domácností nebo svým charakterem a množstvím jemu podobný elektroodpad od právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání.

Povinnost zajistit zpětný odběr použitých výrobků nabídnutých ke zpětnému odběru má právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvedené výrobky uvádí na trh (povinná osoba), a to bez ohledu na výrobní značku a do výše, které za vykazované období vyrobí nebo doveze. Na zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností se vztahuje bod 5.7.9 (§ 37n zákona).

Povinná osoba musí prostřednictvím právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, která prodává uvedené výrobky konečnému uživateli, (poslední prodejce) zajistit, aby byl konečný uživatel informován o způsobu provedení zpětného odběru těchto použitých výrobků.

Výrobce elektrozařízení dále zajistí informování konečného uživatele o

- a) požadavku, aby elektrozařízení nebyla odstraňována spolu se směsným komunálním odpadem, ale byla fyzickými osobami odkládána na místech k tomu určených nebo v místech jejich zpětného odběru,
- b) jejich úloze v opětovném použití elektrozařízení a materiálovém nebo jiném využití elektroodpadu,
- c) možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v elektrozařízení na životní prostředí a na lidské zdraví,
- d) významu grafického symbolu podle § 37k odst. 2 zákona pro označování elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu.

Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat konečného uživatele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebrat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od konečného uživatele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží. Poslední prodejce je při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, prostřednictvím prostředků komunikace na dálku povinen písemně informovat konečného uživatele o způsobu zajištění zpětného odběru.

Povinná osoba může na základě písemné dohody s obcí využít ke splnění své povinnosti systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí.

Zpětný odběr musí být proveden bez nároku na úplaty za tento odběr od konečného uživatele. Místa zpětného odběru musí být pro konečného uživatele stejně dostupná jako místa prodeje výrobků, na které se povinnost zpětného odběru vztahuje. Povinná osoba je povinna zajistit zpětný odběr způsobem odpovídajícím obvyklým možnostem konečného uživatele bez jeho nadměrného zatížení.

Zpětný odběr použitého výrobku lze odmítnout v případě, že použitý výrobek z důvodu kontaminace ohrožuje zdraví osob, které zpětný odběr provádějí (například vyhláška č. 427/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky hodnocení rizika chemických látek pro zdraví člověka, vyhláška č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli). Provozovatel místa zpětného odběru použitých výrobků je povinen na požádání konečného uživatele vystavit potvrzení o zpětném odběru výrobku s náležitostmi stanovenými prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 237/2002 Sb. o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků).

Povinná osoba musí zajistit využití nebo odstranění zpětně odebraných použitých výrobků v souladu se zákonem o odpadech a prováděcími právními předpisy, a to do konce kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byly odebrány.

Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem ve chvíli předání osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění.

Povinná osoba je povinna zpracovávat roční zprávu o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 248/2015 Sb. (zpětný odběr pneumatik) a tuto zprávu každoročně zasílat ministerstvu ŽP do 31. března (přes ISPOP).

6.1 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru

(vyhláška č. 237/2002 Sb.)

Vyhláška o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru se vztahuje na všechny výrobky uvedené v § 38 odst. 1 písm. a) až e) zákona. Na elektrozařízení pocházející z domácností [§ 38 odst. 1 písm. f) zákona] se vztahují pouze ustanovení § 1 odstavce 3 a § 3 vyhlášky.

Zpětný odběr se nevztahuje na výrobky, se kterými bylo nakládáno jako s odpadem (§ 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech) již před jejich předáním povinné osobě.

Na nakládání s odpady, které se ze zpětně odebraných použitých výrobků staly předáním provozovateli zařízení k jejich využití nebo odstranění, se vztahují povinnosti stanovené v zákoně o odpadech a prováděcích právních předpisech k němu.

Pokud je výrobek součástí funkčního celku, považuje se za povinnou osobu k jeho zpětnému odběru výrobce výrobku nebo dovozce funkčního celku.

Zajištění informovanosti prodejce a konečného uživatele

Povinná osoba obvyklým způsobem (např. v průvodní dokumentaci, na dodacím listu, letákem nebo elektronicky - internetem) zajistí informace o možnostech zpětného odběru svého výrobku právnické osobě

nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která prodává výrobky uvedené v § 38 odst. 1 zákona konečnému uživateli, (dále jen "poslední prodejce").

Informace o způsobu zajištění zpětného odběru, kterou předává konečnému uživateli podle § 38 odst. 5 zákona poslední prodejce, musí minimálně obsahovat:

- a) název, adresu a telefonní spojení místa zpětného odběru,
- b) druhy zpětně odebíraných výrobků,
- c) provozní dobu zpětného odběru,
- d) upozornění na bezplatnost zpětného odběru.

V případě provádění zpětného odběru přímo v provozovně posledního prodejce musí být místo zpětného odběru použitých výrobků zřetelně označeno nápisem "Místo zpětného odběru použitých výrobků", přičemž slova "použitých výrobků" mohou být nahrazena názvem výrobku, který se na tomto místě odebírá. Toto označení musí být čitelné z míst přístupných pro konečného uživatele.

Místa zpětného odběru výrobků se považují za stejně dostupná jako místa prodeje, pokud je stanoveno minimálně jedno místo zpětného odběru v každé obci nebo v každém městském obvodu nebo městské části (pokud jsou zřízeny), kde se nachází prodejny těchto výrobků.

6.2 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru pneumatik

(§ 38a -38h zákona)

Povinná osoba (§ 38 odst. 3 zákona - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvedené výrobky uvádí na trh) je povinna zajistit minimální úroveň zpětného odběru použitých pneumatik ve výši 35 % za každý kalendářní rok (od 1. ledna 2020 ve výši 65 %).

Minimální úroveň zpětného odběru se vyjadřuje jako procentuální podíl celkové hmotnosti pneumatik sebraných v rámci zpětného odběru povinnou osobou v daném kalendářním roce k celkové hmotnosti pneumatik uvedených touto povinnou osobou na trh v témže kalendářním roce.

Povinná osoba plní své povinnosti stanovené pro zpětný odběr použitých pneumatik, zpracování a využití odpadních pneumatik, informování konečného uživatele a zpracování roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru

- a) v individuálním systému, a to samostatně, organizačně a technicky na vlastní náklady, nebo
- b) v kolektivním systému, a to uzavřením smlouvy o zajištění plnění povinnosti zpětného odběru použitých pneumatik, zpracování a využití odpadních pneumatik (dále jen „smlouva o společném plnění“) s právnickou osobou oprávněnou k provozování kolektivního systému podle § 38c (dále jen „provozovatel systému“).

Pneumatikou se rozumí pružná součást sestavy kola, která je z přírodního nebo syntetického kaučuku a vyztužujících materiálů bez ráfku, s výjimkou kola k použití na zařízeních tažených či tlačných pěšky jdoucí osobou, na jízdních kolech a na osobních zdravotnických prostředcích či rehabilitačních a kompenzačních pomůckách.

Povinná osoba a distributor, včetně posledního prodejce, jsou povinni při prodeji pneumatik uvádět náklady na zpětný odběr použitých pneumatik a zpracování a využití odpadních pneumatik odděleně.

Seznam povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik:

Seznam povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik (dále jen "Seznam povinných osob") je veřejný seznam, který vede ministerstvo. Návrh na zápis do Seznamu povinných osob je povinná podat každá povinná osoba.

Návrh na zápis do Seznamu povinných osob se podává ministerstvu do 60 dnů ode dne prvního uvedení pneumatik na trh nebo prvního uvedení pneumatik na trh spolu s vozidlem, a to

- a) ve dvou listinných vyhotoveních a současně v elektronické podobě,
- b) v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem, nebo
- c) prostřednictvím datové schránky.

Návrh na zápis do Seznamu povinných osob obsahuje

- a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, adresu sídla, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a kopii podnikatelského oprávnění,
- b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firmu nebo název, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- c) značku pneumatik, které povinná osoba uvádí na trh,
- d) popis způsobu zajištění zpětného odběru použitých pneumatik, zpracování, využití a odstranění odpadních pneumatik a informování konečného uživatele.

Ministerstvo provede zápis povinné osoby do Seznamu povinných osob do 30 dnů ode dne doručení návrhu, který splňuje všechny stanovené náležitosti, a nejpozději do 30 dnů od provedení zápisu zveřejní tuto skutečnost na úřední desce ministerstva.

Povinná osoba zapsaná v Seznamu povinných osob je povinná oznámit ministerstvu změnu údajů nebo skutečnost, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu povinných osob, a to do 30 dnů od vzniku takové změny nebo skutečnosti.

Distributor pneumatik nepocházejících od povinných osob zapsaných v Seznamu povinných osob nebo od povinných osob, které plní své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému, má práva a povinnosti povinné osoby.

Pokud povinná osoba plní všechny své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému, nevztahuje se na ni povinnost na zápis do Seznamu povinných osob.

Podrobnosti k provozování kolektivního systému řeší § 38c-h.

Další úpravu řeší vyhláška č. 248/2015 Sb. o podrobnostech provádění zpětného odběru pneumatik:

- a) vzor návrhu na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik
- b) vzor žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému,
- c) obsah roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik za uplynulý kalendářní rok,
- d) podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru pneumatik a
- e) podmínky financování zpětného odběru pneumatik a nakládání s odpadními pneumatikami při kolektivním plnění povinností.

7.0 Evidence a ohlašování odpadů a zařízení

(§ 39 odst. 11-12 zákona)

Pokud není stanoveno jinak, jsou právnické osoby, fyzické osoby oprávněné k podnikání a orgány veřejné správy, které jsou povinny vést následující evidence, povinny tyto evidenci uchovávat nejméně po dobu 5 let.

Pro účely plnění evidenčních a ohlašovacích povinností přiděluje krajský úřad zařízením ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů, zařízením podle § 14 odst. 2 a malým zařízením podle § 33b odst. 1 identifikační číslo zařízení (IČZ). Při plnění evidenčních a ohlašovacích povinností je každý povinen přidělená IČZ používat. (Provozovatelé, kterým IČZ nebylo dosud přiděleno, oznámí tomuto krajskému úřadu obdobně podle § 39 odst. 3 zákona do 31. ledna 2016, zda je zařízení provozováno. Krajský úřad přidělí těmto zařízením IČZ do 30. dubna 2016.)

Při vedení průběžné evidence a v ročním hlášení o produkci a nakládání s odpady jsou původci odpadů a oprávněné osoby povinny IČZ používat u údajů o odpadech, které budou předány a převzaty po 30. červnu 2016.

7.1 Evidence a ohlašování odpadů

7.1.1 Evidence odpadů

(§ 39 odst. 1 zákona, § 21 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, vedou průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi za odpady vlastní a za odpady převzaté, a to za každou samostatnou provozovnu nebo zařízení a za každý druh odpadu zvlášť. Průběžná evidence se vede podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb.) a dále vždy obsahuje

- a) datum a číslo zápisu do evidence,
- b) jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje **naplnění** shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo **převzetí** odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě. V případech, kdy se jedná o nepřetržitý vznik odpadů, a při periodickém svozu komunálního odpadu se vede průběžná evidence v měsíčních intervalech.

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů a provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, kteří vedou průběžnou evidenci odpadů podle vyhlášky č. 352/2005 Sb. o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady (bod 5.7.7.3) nebo podle vyhlášky č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky (bod 5.6.5), nevedou průběžnou evidenci odpadů podle vyhlášky č. 383/2001 Sb.

7.1.2 Ohlašování odpadů

(§ 39 odst. 2, § 22 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Původci odpadů jsou povinni v případě, že produkují nebo nakládají **s více než 100 kg nebezpečných odpadů** za kalendářní rok nebo **s více než 100 tunami ostatních odpadů** za kalendářní rok, nebo v daném kalendářním roce produkují nebo nakládají s odpady stanovenými prováděcím právním předpisem bez ohledu na množství těchto odpadů, zasílat každoročně **do 15. února** následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Oprávněné osoby jsou povinny v případě, že nakládají v kalendářním roce s odpadem, zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

Původci odpadů a oprávněné osoby zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý kalendářní rok (dále jen "roční hlášení") podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky). K ročnímu hlášení připojují:

- a) provozovatelé čistíren odpadních vod a provozovatelé zařízení na úpravu kalů údaje o složení kalů předávaných k jejich využití na zemědělské půdě uvedené na listě č. 3 přílohy,
- b) obec údaje o systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen "obecní systém nakládání s komunálními odpady") na listě č. 5 přílohy č. 20 vyhlášky 383/2001 Sb.

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů a dále provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok podle vyhlášky č. 352/2005 Sb. o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady nebo podle vyhlášky č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky.

Ohlašování se provádí zvlášť za každou samostatnou provozovnu, zařízení, činnost, mobilní zařízení a za každý druh odpadu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností místně příslušnému podle místa nakládání s odpadem, s výjimkou mobilních zařízení ke sběru odpadů, za které se ohlašování provádí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla oprávněné osoby. Pokud původce nebo oprávněná osoba provozuje činnost, při níž vznikají odpady, nebo nakládá s odpady na území správních obvodů různých obcí s rozšířenou působností a nemá zde stanovené samostatné provozovny, zasílá každému z těchto úřadů jedno souhrnné roční hlášení za všechny činnosti realizované v jeho správním obvodu.

Hlášení se zasílají elektronicky prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (www.ispop.cz).

7.2 Rozsah a způsob ohlašování údajů o zařízení ke sběru a výkupu, využívání a odstraňování odpadů, zařízení podle § 14 odst. 2 zákona, malých zařízení podle § 33b odst. 1 zákona a činnosti dopravců odpadů (§ 39 odst. 3-14 zákona, § 23 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Provozovatelé zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů, provozovatelé zařízení podle § 14 odst. 2 (podle bodu 4.2.4.1), provozovatelé malých zařízení podle § 33b odst. 1 a dopravci odpadů, kteří nejsou zároveň osobou oprávněnou k převzetí odpadů do svého vlastnictví podle § 12 odst. 3, jsou povinni zaslat údaje o provozu zařízení nebo o činnosti dopravce odpadů krajskému úřadu příslušnému podle místa zařízení a u mobilních zařízení a dopravců podle sídla nebo bydliště provozovatele zařízení nebo dopravce odpadů, a to do 15 dnů od zahájení, ukončení, přerušení nebo obnovení činnosti dopravce odpadů nebo provozu zařízení včetně zahájení provozu podle změny souhlasu s provozem zařízení (termín 15 dnů platí od 1.1.2016, do té doby je termín 2 měsíce).

Provozovatelé skládek jsou povinni zasílat každoročně do 15. února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který jsou údaje zasílány, údaje o stavu vytvořené finanční rezervy, doložené výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky, a údaje o volné kapacitě skládky a dále údaje o poplatcích za ukládání odpadů na skládky krajskému úřadu příslušnému podle místa skládky.

Provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o počtu a stavu převzatých autovraků a o způsobech jejich zpracování a provozovatelé zařízení k oddělenému sběru, zpracování, využití a odstraňování elektroodpadů jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o typu, množství a

způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem každoročně do 15. února následujícího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

Obec, která je povinná podat hlášení, zasílá každoročně obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 15. února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je hlášení podáváno, hlášení o systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

Hlášení se zasílají elektronicky prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (www.ispop.cz).

Obsahy hlášení řeší vyhláška 383/2001 Sb.:

Provozovatelé zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů, provozovatelé zařízení podle § 14 odst. 2 zákona (využití odpadů jako vstupní suroviny - podle bodu 4.2.4.1) a provozovatelé malých zařízení podle § 33b odst. 1 zákona (zařízení na biologické zpracování biologicky rozložitelný materiál - např. kompostárny), včetně mobilních zařízení, zasílají údaje o provozu zařízení podle přílohy č. 22 vyhlášky.

Provozovatelé skládek odpadů zasílají údaje o stavu vytvořené finanční rezervy, údaje o volné kapacitě skládky a údaje o poplatcích za ukládání odpadů na skládky na listě č. 4 přílohy č. 20 vyhlášky.

Dopravci odpadů zasílají údaje o své činnosti podle přílohy č. 27 vyhlášky.

7.3 Evidence a ohlašování PCB, zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB

(§ 39 odst. 8 zákona, vyhláška č. 384/2001 Sb. o nakládání s PCB)

Osoby, které provozují zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci podle § 26 písm. c) nebo zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci podle § 26 písm. e), nebo vlastní nebo drží PCB definované v § 26 písm. a) nebo vlastní odpady perzistentních organických znečišťujících látek podle § 27a odst. 1, nebo provozují nebo vlastní zařízení lehce kontaminovaná PCB podle § 26 písm. d), jsou povinny vést samostatně evidenci o těchto zařízeních, PCB a odpadech perzistentních organických znečišťujících látek. Změny v evidovaných skutečnostech jsou tyto osoby povinny ohlásit ministerstvu neprodleně poté, co ke změně došlo. Osoby provozující zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci podle § 26 písm. e), u nichž provozovatel prokázal nepřítomnost PCB, změny v evidenci ministerstvu neohlašují. Povinnosti podle tohoto odstavce se nevztahují na laboratorní standardy používané ve výzkumu, vývoji, zkušebnictví nebo zdravotnictví.

7.4 Evidence při přepravě nebezpečných odpadů

(§ 40 zákona, § 25 vyhlášky 383/2001 Sb.)

V roce 2016 není nutné vést evidenci přepravy přes ISPOP, pokud je vedena v listinné podobě podle předchozích požadavků (tj. ve znění zákona před 1.1.2016).

Přeprava nebezpečných odpadů se ohlašuje MŽP prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (www.ISPOP.cz).

Odesílatel je povinen

- každou přepravu nebezpečných odpadů ohlásit před jejím zahájením v rozsahu ohlašovacího listu,
- ke každé zásilce nebezpečného odpadu přiložit v listinné podobě doklad obsahující informace podle ohlašovacího listu,
- v případě, že přeprava nebezpečných odpadů není zahájena v ohlášeném termínu, zrušit ohlášení přepravy nebezpečných odpadů do 3 pracovních dnů ode dne ohlášeného zahájení přepravy,

- d) nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy nebezpečných odpadů opravit údaje o přepravě a přepravovaných odpadech, pokud vznikl rozpor mezi skutečnými a ohlášenými údaji. Tyto údaje může opravovat pouze v případě, že byl ohlašovatelem.

Povinnosti odesílatele podle písm. a) a b) může za odesílatele splnit příjemce.

Při přepravě nebezpečných odpadů mobilním zařízením ke sběru odpadů může být odesílatelem pouze provozovatel tohoto zařízení.

Původce přepravovaných nebezpečných odpadů, pokud přepravuje tyto odpady mezi svými provozovnami, a provozovatel zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů nebo zařízení podle § 14 odst. 2, do kterého je nebezpečný odpad po dokončení přepravy fyzicky předáván (dále jen „příjemce“), je povinen

- a) nejpozději do 3 pracovních dnů od převzetí nebezpečných odpadů potvrdit převzetí nebezpečných odpadů z ohlášené přepravy v ISPOP ; po potvrzení přijetí již není možné provádět opravu,
- b) zadat do systému údaje o přepravě nebezpečných odpadů, která nebyla ohlášena, v rozsahu ohlašovacího listu, a to nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy,
- c) zrušit ohlášení přepravy nebezpečných odpadů do 3 pracovních dnů ode dne ohlášeného zahájení přepravy v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů a přeprava není zahájena v ohlášeném termínu,
- d) v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů, nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy opravit údaje o přepravě a přepravovaných odpadech, pokud vznikl rozpor mezi skutečnými a ohlášenými údaji. Tyto údaje může opravovat pouze v případě, že byl ohlašovatelem.

Na odesílatele se vztahují povinnosti při nakládání s nebezpečnými odpady stanovené zákonem o odpadech až do doby předání nebezpečného odpadu příjemci do zařízení.

Přeprava nebezpečných odpadů se neohlašuje, pokud nepřesahuje areál provozovny nebo v případě, že odesílatelem je nepodnikající fyzická osoba.

V případě přerušení provozu ISPOP je možné přepravu nebezpečných odpadů uskutečnit, pokud odesílatel vyplní ohlašovací list, jeden potvrzený si ponechá jako doklad o předání nebezpečného odpadu a druhý přiloží k zásilce a po dokončení přepravy si jej ponechá příjemce. Po obnovení provozu ISPOP je příjemce do 3 pracovních dnů povinen doplnit údaje o přepravě nebezpečných odpadů v rozsahu ohlašovacího listu do ISPOP.

§ 25 vyhlášky č. 383/2001 Sb.:

Ohlašovací list pro ohlášení přepravy nebezpečných odpadů od jednoho odesílatele k jednomu příjemci z jednoho nebo více míst nakládky do jednoho místa vykládky je uveden v příloze č. 19 (příloha č. 26 vyhlášky).

V případě, že se přeprava nebezpečných odpadů uskuteční vícekrát v jeden den jedním dopravním prostředkem z jednoho místa nakládky do jednoho místa vykládky, může být ohlášena na jednom ohlašovacím listu s uvedením, že se jedná o kyvadlovou přepravu.

Doklad přiložený v listinné podobě k zásilce nebezpečného odpadu obsahuje informace v rozsahu ohlašovacího listu uvedeného v příloze 19 (příloha č. 26 vyhlášky).

Pokud se jedná o přepravu nebezpečných odpadů vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany, ohlašuje se ministerstvu pouze v listinné podobě. Odesílatel vyplní dva ohlašovací listy, z nichž jeden si ponechá potvrzený. Druhý ohlašovací list odesílatel přiloží k zásilce nebezpečného odpadu a po dokončení přepravy si jej ponechá příjemce.

8.0 Plány odpadového hospodářství (POH)

(§ 41-44 zákona)

Plán odpadového hospodářství (POH) zpracovávají MŽP, kraje a obce. Zpracovává se za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi.

Do plánů odpadového hospodářství ČR a krajů lze veřejně nahlížet, pořizovat si z nich výpisy nebo kopie.

8.1 Plán odpadového hospodářství České republiky

(§ 42 zákona)

Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky zpracovává ministerstvo ve spolupráci s příslušnými orgány veřejné správy a veřejností. Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky projedná ministerstvo s kraji v samostatné působnosti.

Závaznou část POH České republiky vyhláší vláda svým nařízením. Plán byl vyhlášen vládním nařízením č. 352/2014 Sb.

Plán odpadového hospodářství České republiky se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

Plán odpadového hospodářství České republiky a jeho změny ministerstvo zveřejní na portálu veřejné správy.

8.2 Plán odpadového hospodářství kraje

(§ 43 zákona)

Kraj v samostatné působnosti zpracovává plán odpadového hospodářství kraje ve spolupráci s příslušnými orgány veřejné správy a veřejností pro jím spravované území a jeho změny.

Kraj v samostatné působnosti je povinen zpracovat a schválit návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny do 18 měsíců ode dne nabytí účinnosti nařízení vlády č. 352/2014 Sb., kterým se vyhláší nebo mění závazná část Plánu odpadového hospodářství České republiky.

Plán odpadového hospodářství kraje se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 1 roku od změny podmínek.

Kraj v samostatné působnosti je povinen zaslat návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny v elektronické podobě MŽP k posouzení.

Závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změnu vyhlásí kraj obecně závaznou vyhláškou. Závazná část plánu odpadového hospodářství kraje je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství obcí a pro rozhodovací a koncepční činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství a podkladem pro zpracovávání územně plánovací dokumentace kraje.

Rozhodnutí a vyjádření orgánů státní správy v oblasti odpadového hospodářství vydávané podle tohoto zákona musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství příslušného kraje.

Kraj každoročně vyhodnocuje pomocí soustavy indikátorů plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje a do 31. října kalendářního roku následujícího po 2 kalendářních letech, za které je vyhodnocení prováděno, zpracuje zprávu o plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje a tuto zprávu zašle do 15. listopadu ministerstvu.

Plán odpadového hospodářství kraje a jeho změny kraj zveřejní na portálu veřejné správy.

8.3 Plán odpadového hospodářství obce (§ 44 zákona)

Obec, která produkuje ročně více než 10 t nebezpečného odpadu nebo více než 1 000 t ostatního odpadu, zpracovává v samostatné působnosti plán odpadového hospodářství obce pro odpady, které produkuje, a odpady, se kterými nakládá.

Obec, která ke dni vyhlášení závazné části plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny produkuje množství odpadů nad limit stanovený, zpracuje návrh plánu odpadového hospodářství do 12 měsíců od vyhlášení závazné části plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny. Ostatní obce zpracují návrh plánu odpadového hospodářství do 12 měsíců od dosažení produkce odpadů nad stanovený limit.

Plán odpadového hospodářství obce se zpracovává na dobu nejméně 5 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 6 měsíců od změny podmínek.

Obce, které k zabezpečení svých povinností při nakládání s komunálním odpadem vytvořily dobrovolný svazek obcí, mohou na základě písemné dohody zpracovat společný plán odpadového hospodářství obce, který nahrazuje jednotlivé plány odpadového hospodářství obce.

Obec s výjimkou města Prahy je povinna zaslat návrh svého POH nebo jeho změny v elektronické podobě příslušnému krajskému úřadu.

9.0 Ekonomické nástroje

9.1 Poplatky za uložení odpadů

(§ 45-48 zákona)

Za ukládání odpadů na skládky je původce povinen platit poplatek. Poplatek platí i původce, který je sám provozovatelem skládky a tato skládka je na jeho vlastním pozemku.

Poplatky se neplatí za ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky za účelem technického zabezpečení skládky v souladu se schváleným projektem a provozním řádem skládky. Technologickým materiálem není odpad, který je ukládán nad rámec projektu určujícího nezbytné množství. Vyhláška č. 294/2005 Sb. stanovuje požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky. Maximální celkové množství odpadů uložených na skládku jako materiál pro technické zabezpečení skládky, za které se neplatí poplatek může dosahovat maximální výše 20 % celkové hmotnosti odpadů uložených na skládku v daném kalendářním roce.

Poplatek za ukládání odpadů na skládky se skládá ze dvou složek. Základní složka poplatku se platí za uložení odpadu, za uložení nebezpečného odpadu se dále platí riziková složka.

Poplatek od původce vybírá provozovatel skládky při uložení odpadů na skládku. Provozovatel skládky potvrdí původci vybrání poplatku. Provozovatel skládky odvádí vybrané poplatky příjemci poplatku vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce a současně ho informuje o dlužných poplatecích. Pokud původce nezaplatil poplatek ve stanovené výši, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím na návrh příjemce poplatku.

Pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírání se od této obce základní složka poplatku.

Kontrolu placení poplatků u provozovatele skládky provádí obec a krajský úřad, na jejichž katastrálním území leží skládka.

Pokud provozovatel skládky neodvedl obci nebo Státnímu fondu životního prostředí vybraný poplatek ve stanovené lhůtě, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím, na návrh příjemce poplatku. Za neodvedený poplatek se platí úrok z prodlení z prodlení ve výši 0,5 promile ze zadržené částky denně. Úrok z prodlení je příjmem obce.

Základní složka poplatku je příjmem obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionálně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí. Riziková složka poplatku je příjmem Státního fondu životního prostředí.

Výše sazby základní složky poplatku za ukládání odpadů v Kč/t:

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a dále
Nebezpečný	1100	1200	1400	1700
Komunální a ostatní	200	300	400	500

Výše sazby rizikové složky poplatku za ukládání nebezpečných odpadů v Kč/t:

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a dále
Nebezpečný	2000	2500	3300	4500

Odpady azbestu se zpoplatňují ve výši sazby za ukládání ostatních odpadů.

9.2 Finanční rezerva pro rekultivace a asanace skládek

(§ 49-52 zákona)

Provozovatel skládky je povinen vytvářet finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu.

Tvorba finanční rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky a tvorba této rezervy je výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Úroky z peněžních prostředků finanční záruky a finanční rezervy jsou její součástí.

Výše finanční rezervy činí:

- 100 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo odpadu uvedeného ve skupině 20 Katalogu odpadů, s výjimkou azbestu,
- 35 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu, odpadu ukládaného jako technologický materiál na zajištění skládky a odpadu azbestu.

Skládka nebo její část může být považována za uzavřenou až poté, co příslušný krajský úřad provede konečné místní šetření a udělí provozovateli souhlas s uzavřením skládky. Dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci stanoví individuálně pro každou skládku nebo její část příslušný krajský úřad jako součást provozního řádu. Lhůta nesmí být kratší než 30 let.

Bližší podrobnosti vytváření a čerpání finanční rezervy jsou uvedeny v § 49 – 52 zákona o odpadech a v § 10 – 11 vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.

9.3 Finanční zajištění první fáze provozu skládky

(§ 48a zákona)

Provozovatel skládky je povinen před zahájením první fáze provozu skládky nebo její části

- a) sjednat pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí na zdraví a na věci způsobenou provozem skládky nebo její části v první fázi provozu skládky a za škodu vzniklou z důvodu ukončení provozu během první fáze provozu skládky,
- b) uložit na zvláštní účet částku ve výši nákladů nutných na odstranění škod podle písmene a). Možné škody, jejich rozsah a výši částky stanoví znalecký posudek k tomu oprávněné osoby (zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících). Prostředky z tohoto účtu mohou být čerpány pouze na uvedený účel a se souhlasem příslušného krajského úřadu; účet lze zrušit po ukončení první fáze provozu skládky nebo její části nebo po ukončení provozu během první fáze provozu skládky se souhlasem příslušného krajského úřadu poté, co došlo k vypořádání případných škod nebo je nepochybné, že žádné škody nevznikly; úroky z peněžních prostředků na bankovním účtu se stávají součástí peněžních prostředků na zajištění provozu skládky, nebo
- c) zajistit náklady na odstranění škod podle písmene a) formou záruky vystavené právnickou osobou oprávněnou k poskytování záruk (§ 1 odst. 3 písm. e) zákona č. 21/1992 Sb., o bankách). Možné škody a jejich rozsah stanoví znalecký posudek k tomu oprávněné osoby (zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících). Záruka musí trvat po celou dobu první fáze provozu skládky.

10.0 Přeshraniční přeprava odpadů

(§ 53 zákona)

Tato část upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) přepravu odpadů do České republiky, z České republiky a přes Českou republiku (dále jen "přeshraniční přeprava odpadů").

Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je MŽP.

Ministerstvo stanoví vyhláškou č. 374/2008 Sb. rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) pro jednotlivé druhy přepravy.

Podrobnosti k přeshraniční přepravě odpadů jsou uvedeny ve vyhlášce č. 374/2008 Sb., o přepravě odpadů.

Obsah vyhlášky:

- § 2 Označení motorových vozidel přepravujících odpad
- § 3 Přeprava odpadů neuvedených na zeleném seznamu z České republiky do jiné země EU nebo vývoz z České republiky do třetích zemí
- § 4 Přeprava odpadů uvedených na zeleném seznamu z České republiky do členských států, na které se vztahují přechodná ustanovení dle čl. 63 přímo použitelného předpisu
- § 5 Přeprava odpadů do České republiky k materiálovému využití
- § 6 Přeprava odpadů do České republiky k energetickému využití
- § 7 Přeprava odpadů k předběžnému využití s následným jiným než předběžným využitím v České republice
- § 8 Společná ustanovení
- § 9 Přeprava odpadů ze třetí země
- § 10 Tranzitní přeprava odpadů přes území České republiky

Další podrobné informace, rady a návody pro jednotlivé druhy příhraničních přeprav odpadů naleznete v přehledné formě na internetových stránkách MŽP www.mzp.cz.

10.1 Přeshraniční přeprava odpadů

(§ 54 zákona)

Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice.

Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze.

Odpad vzniklý v ČR se přednostně využívá v ČR, nejedná-li se o jeho využití v jiných členských státech EU.

Zásady pro rozhodování ve věcech přeshraniční přepravy odpadů stanoví vláda nařízením.

10.2 Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů

(§ 55 zákona)

Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů), a to v českém, slovenském nebo anglickém jazyce. Účastníkem řízení zahájeného oznámením je pouze oznamovatel.

Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) pro jednotlivé druhy přepravy.

10.3 Souhlas, zákazy a námitky

(§ 56-56a zákona)

Na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ministerstvo rozhodne o udělení souhlasu nebo o námitkách podle čl. 9, 10, 11 nebo 12 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů).

Jestliže byl oznamovatel, příjemce nebo dopravce pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s nakládáním s odpady (§ 181e odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon), nebo jestliže mu v době 5 let před podáním oznámení byla pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů na úseku odpadového hospodářství, ministerstvo zakáže oznámenou přeshraniční přepravu odpadů týkající se této osoby.

Rozklad proti rozhodnutí MŽP, které bylo vydáno podle výše uvedených odstavců, nemá odkladný účinek.

Změny v přepravě po odsouhlasení a zrušení souhlasu:

Na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě odpadů podle čl. 17 odst. 1 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) ministerstvo rozhodne o změně nebo námitkách proti této změně podle § 56 zákona.

V případech podle čl. 9 odst. 8 a 9 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů ministerstvo rozhodnutím zruší souhlas vydaný podle čl. 9 odst. 1 tohoto předpisu ES o přepravě odpadů.

10.4 Finanční záruka a pojištění

(§ 57 zákona)

Finanční záruka podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů musí být složena nebo odpovídající pojištění podle tohoto předpisu musí být prokázáno při podání oznámení podle § 56 odst. 1 zákona. Ministerstvo může povolit složení finanční záruky nebo prokázání odpovídajícího pojištění nejpozději k okamžiku zahájení přepravy. Prostředky finanční záruky lze použít pouze v souladu s čl. 6 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů.

Finanční záruku nebo pojištění schvaluje ministerstvo. Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti o tom, zda poskytnutá finanční záruka nebo pojištění je v souladu s přímo použitelným předpisem ES o přepravě odpadů dostatečné, stanoví výši a druh finanční záruky nebo určí druh pojištění a výši pojistné částky pro tento účel. Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci jsou stanoveny v příloze č. 11 k zákonu o odpadech. Kalkulaci množství odpadu podle bodu 7.2 přílohy č. 11 k tomuto zákonu nelze provést, pokud v předchozích třech letech před podáním nového oznámení došlo k porušení podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva podle tohoto bodu a v novém a předchozím oznámení je uveden stejný oznamovatel i příjemce.

10.5 Povinnost vrácení odpadů

(§ 58 zákona)

Ministerstvo může uložit rozhodnutím povinnost:

- a) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 22 odst. 2 předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů),
- b) využití nebo odstranění odpadů podle čl. 22 odst. 3 předpisu ES o přepravě odpadů,
- c) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. a) předpisu ES o přepravě odpadů,
- d) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. b) předpisu ES o přepravě odpadů,
- e) využití nebo odstranění odpadů příjemcem podle čl. 24 odst. 3 písm. a) předpisu ES o přepravě odpadů,

- f) využití nebo odstranění odpadů jinou osobou než oznamovatelem nebo příjemcem podle čl. 24 odst. 5 předpisu ES o přepravě odpadů.

Pokud ministerstvo zajistí splnění povinností podle čl. 22 nebo 24 předpisu ES o přepravě odpadů, může uložit rozhodnutím osobám, které odpovídají za přepravu, kterou nelze dokončit, nebo za nedovolenou přepravu, povinnost uhradit náklady na dopravu, využití, odstranění a na uskladnění odpadů. Ministerstvo může uložit provedení úhrady těchto nákladů předem. Osoby, které odpovídají za nedovolenou přepravu, odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

Bezpečné uskladnění odpadů podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 předpisu ES o přepravě odpadů zajistí, hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu byl odpad zjištěn. Obecní úřad obce s rozšířenou působností uloží rozhodnutím úhradu takto vynaložených nákladů osobám, které za nedokončenou nebo nedovolenou přepravu odpovídají. Tyto osoby odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

Rozklad proti rozhodnutí ministerstva nemá odkladný účinek.

10.6 Zahájení přeshraniční přepravy odpadů

(§ 59 zákona)

Okamžikem, kdy MŽP obdrží kopii průvodního dokladu s vyplněným datem přepravy a dalšími příslušnými údaji v souladu přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) před uplynutím lhůty pro podání odvolání, se oznamovatel vzdává práva odvolání (rozkladu) proti souhlasu MŽP.

10.7 Přeshraniční přeprava odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států

(§ 60 zákona)

Ministerstvo financí může stanovit vyhláškou celní úřady pro přeshraniční přepravu odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států.

10.8 Aktuální změny v přeshraniční přepravě odpadů

Dnem 12.7.2007 se přeshraniční přeprava odpadů řídí novým nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č.1013/2006, o přepravě odpadů. Nové nařízení platí v České republice přímo a české předpisy upravují přeshraniční přepravu odpadu na základě zmocnění uvedeného v nařízení 1013/2006, případně v oblastech, které toto nařízení přímo neupravuje.

Nařízení 1013/2006 přináší řadu změn ve srovnání s nařízením Rady (EHS) č.259/93, o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a její kontrole. Dochází k zásadní změně u tzv. "barevných seznamů". Místo tří seznamů (zeleného, žlutého a červeného) se budou používat seznamy dva, které budou mít většinou nové kódy, odpovídající přílohám VIII a IX Basilejské úmluvy. Velmi zásadní pro dopravce jsou také změny v požadavcích na doklady, které mají provázet přeshraniční přepravu odpadů. Nařízení je v ČR v plném rozsahu závazné a přímo použitelné.

Z hlediska pravidel pro přepravu odpadů do ČR, z ČR a přes ČR jsou zásadní zejména následující změny:

- Odpady určené k využití jsou rozděleny do dvou seznamů, tzv. „zeleného“ a „žlutého“. „Zelený“ seznam tvoří příloha III nařízení č. 1013/2006, která obsahuje odpady uvedené v příloze IX Basilejské úmluvy (odpady označené kódem B a čtyřciferným číslem) a další „zbytkové“ odpady zeleného seznamu (označené kódem začínajícím písmenem G). „Žlutý“ seznam tvoří příloha IV nařízení č. 1013/2006, která obsahuje odpady uvedené v přílohách II a VIII Basilejské úmluvy (odpady označené kódem A a čtyřciferným číslem) a další „zbytkové“ odpady žlutého a červeného seznamu (označené kódem začínajícím písmenem A nebo R). Odpady určené k využití bude po 12. 7. 2007 pro účely přeshraniční přepravy nutno označovat kódy podle přílohy III nebo IV nařízení č. 1013/2006.
- K přepravě odpadů určených k využití uvedených v „zeleném“ seznamu v rámci EU nadále obecně není třeba písemného souhlasu. Toto pravidlo má však mnoho výjimek: Podle přechodných ustanovení uvedených v čl. 63 nařízení č. 1013/2006 je písemný souhlas třeba k přepravě těchto odpadů do Polska, Slovenska, Lotyšska, Bulharska a Rumunska. Vývoz odpadů zeleného seznamu do třetích zemí podléhá přísným omezením. V současné době EK připravuje seznam zemí a kontrolních režimů, které je nutné aplikovat při přepravě odpadů zeleného seznamu do jednotlivých třetích zemí (není-li tato přeprava zakázána).
- Nově je v příloze VII nařízení č. 1013/2006 závazně stanovena forma a obsah dokladu, který musí doprovázet zásilky zeleného seznamu, k nimž není třeba souhlasu. Tento doklad musí podepsat osoba, která přepravu zařizuje, a po ukončení přepravy příjemce odpadu. Podle čl. 18 nařízení č. 1013/2006 musí být uzavřena smlouva o využití příslušných odpadů „zeleného“ seznamu a o zajištění jejich zpětného převzetí pro případ, že přepravu odpadů nebo jejich využití nelze dokončit podle plánu. Smlouva musí být účinná nejpozději ode dne zahájení přepravy a na vyžádání musí být poskytnuta příslušným úřadům.
- K přepravě odpadů určených k využití uvedených ve „žlutém“ seznamu je vždy třeba písemného souhlasu příslušných úřadů ve všech zemích, které jsou přepravou odpadů dotčeny (tzv. „tichý souhlas“ může udělit pouze země tranzitu).
- Vývoz odpadů, považovaných za nebezpečné, do třetích zemí je zakázán (podrobnosti stanoveny v čl. 36 ve spojení s přílohou V nařízení č. 1013/2006).
- Z procedurálního hlediska dochází k významné změně v náležitostech oznámení: nařízení č. 1013/2006 stanoví nový Formulář oznámení a Průvodní doklad podle příloh IA a IB nařízení 1013/2006.
- Tyto přílohy budou v nejbližší době novelizovány (harmonizovány s formuláři Basilejské úmluvy a OECD). Poté, kdy bude konečná verze Formuláře oznámení a Průvodního dokladu vyhlášena v Úředním věstníku Evropské unie, bude zajištěno vydání formulářů distribuční společností SEVT, a.s.
- Do té doby je nutné, aby si oznamovatel vytiskl formuláře pro podávání oznámení z webových stránek MŽP. Čísla formulářů budou ministerstvem přidělována po doručení oznámení.

Příloha II nařízení č. 1013/2006 stanoví v části 1 a 2 náležitosti, které mají být v oznámení vždy obsaženy. Část 3 přílohy II obsahuje výčet doplňkových informací a dokumentace, které mohou dotčené příslušné orgány (tedy i Ministerstvo životního prostředí) požadovat navíc.

Nařízení č. 1013/2006 přináší i další změny týkající se podávání oznámení a vydávání souhlasů, základní postup však zůstává zachován: český oznamovatel podává oznámení Ministerstvu životního prostředí, v příslušném počtu kopií a v jazycích přijatelných pro všechny dotčené státy. Ministerstvo životního prostředí oznámení postoupí příslušným orgánům ostatních dotčených států.

Přeprava odpadů k odstranění do ČR je nadále zakázána. Z ČR do jiných členských zemí je možné přepravu odpadů k odstranění povolit jen v případě, že v ČR není k dispozici vhodné zařízení. Přeprava odpadů k odstranění do třetích zemí je zakázána.

11.0 Sankce

(§ 66-68 zákona)

11.1 Pokuty fyzickým osobám oprávněným k podnikání a právnickým osobám

Pokutu do výše:

- **300 000 Kč** uloží obecni úřad fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem bez písemné smlouvy s touto obcí nebo která nemá zajištěno využití nebo odstraňování odpadů v souladu se zákonem o odpadech.
- **1 000 000 Kč** uloží inspekce nebo příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která:
 - nevede evidenci odpadů a zařízení nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje,
 - nezabezpečí odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - nezpracuje identifikační list nebezpečného odpadu nebo místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem nevybaví,
 - jako vlastník PCB, odpadů PCB nebo jako vlastník anebo provozovatel zařízení obsahujícího PCB nezašle v rozporu s § 27 odst. 8 zákona ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB, plán dekontaminace zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010 nebo v rozporu s § 27 odst. 9 zákona nevypracuje seznam vlastněných, případně provozovaných zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, nebo jej nezašle do 31. prosince 2008 ministerstvu, nebo
 - neplní povinnosti stanovené v § 18 odst. 3 až 11 nebo § 37b odst. 1 písm. i).
- **10 000 000 Kč** uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která
 - nezařadí odpad podle Katalogu odpadů,
 - předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není oprávněna,
 - převezme odpad, přestože k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,
 - provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,
 - provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,
 - nevede ve stanoveném rozsahu evidenci PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci,
 - nezajistí zpětný odběr použitých výrobků určených ke zpětnému odběru nebo nesplní jinou povinnost související se zpětným odběrem,
 - neustanoví za stanovených podmínek (původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s NO v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatel skládky NO nebo KO) odpadového hospodáře,

- vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, nebo hodnotí nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena,
 - neprovede dekontaminaci nebo neodstraní zařízení podle § 27 odst. 1 zákona do 31. prosince 2010,
 - neurčí si pověřeného zástupce za podmínek stanovených v § 37q,
 - provozuje zařízení na recyklaci lodí v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o recyklaci lodí,
 - v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o recyklaci lodí provede recyklaci lodí bez schváleného plánu recyklace lodí nebo v rozporu s ním.
- **50 000 000 Kč** uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která
- zařadí odpad uvedený v § 6 odst. 1 písm. a), b) nebo c) (vymezení pojmu nebezpečného odpadu) jako odpad ostatní nebo nakládá s tímto odpadem jako s odpadem ostatním, aniž by měla osvědčení od pověřené osoby, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti,
 - nakládá s odpady v zařízeních, ve kterých nakládání s odpady je zakázáno nebo není povoleno,
 - ředí nebo mísí odpady za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku nebo mísí nebezpečné odpady navzájem nebo s ostatními odpady bez souhlasu příslušného správního úřadu,
 - nakládá s nebezpečnými odpady bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním,
 - ukládá na skládku odpady, které jsou zakázány ukládat na skládku, nebo při ukládání odpadů na skládku nedodržuje stanovené podmínky,
 - neplní stanovené povinnosti při nakládání s vybranými výrobky nebo odpady nebo zařízeními,
 - poruší při přeshraniční přepravě odpadů povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) nebo neplní podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva vydaném podle tohoto předpisu ES nebo podle části deváté zákona (§ 53-60 - bod 10.0),
 - nakládá s odpady perzistentních organických znečišťujících látek v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2019/1021 o perzistentních organických znečišťujících látkách) nebo nevede evidenci o odpadech perzistentních organických znečišťujících látek nebo neohlašuje údaje podle § 39 odst. 8 zákona,
 - zajišťuje společné plnění povinností výrobců nebo povinných osob, k němuž je potřeba oprávnění k provozování kolektivního systému podle § 31l nebo 38c zákona, bez tohoto oprávnění, nebo bez oprávnění k provozování kolektivního systému nabízí třetím osobám uzavření smluv, jejichž obsahem je činnost, k jejímuž výkonu je oprávnění třeba, nebo
 - jako provozovatel systému podle § 31l nebo 38c poruší některou povinnost, kterou provozovateli systému ukládá tento zákon.
- **1 000 000 Kč** uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou zákonem o odpadech nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě zákona o odpadech,

- Pokutu do výše **1 000 000 Kč** uloží příslušný krajský úřad fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která nezašle ve stanoveném rozsahu nebo lhůtě příslušnému krajskému úřadu údaje týkající se zařízení k nakládání s odpady.
- Pokutu do výše **500 000 Kč** uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která jako zpracovatel odpadních baterií nebo akumulátorů nesplní povinnost zaslat ministerstvu zprávu o recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího prováděcí pravidla pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů.

Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl. Pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

Poruší-li právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v době 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle stejnou povinnost, za niž byla pokuta uložena, uloží správní úřad další pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení. Pokuty uložené inspekcí vymáhá příslušný správce daně. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí a obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty inspekce.

O odvolání proti rozhodnutí inspekce o uložení pokuty rozhoduje MŽP. O odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností rozhoduje krajský úřad.

Uložením pokuty za porušení povinností vyplývajících ze zákona odpadech nejsou dotčena příslušná ustanovení trestního zákona.

11.2 Přestupky

(§ 69 zákona)

Obecní úřad uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že:

- a) se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem,
- b) odloží elektrozařízení mimo místa k tomu určená nebo mimo místa jejich zpětného odběru.

Inspekce uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že:

- a) převezme odpad do svého vlastnictví,
- b) přepravuje odpad v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) nebo uskuteční přeshraniční přepravu odpadů v rozporu s povolením,

- c) soustřeďuje odpad nebo s ním jinak nakládá na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady nebo tato místa či objekty za účelem soustřeďování nebo jiného nakládání s odpady pronajímá jiné osobě.

12.0 Výkon veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

Veřejnou správu v oblasti odpadového hospodářství vykonávají:

- Ministerstvo životního prostředí,
- Ministerstvo zdravotnictví,
- Ministerstvo zemědělství,
- Česká inspekce životního prostředí,
- Česká obchodní inspekce (dle § 76a kontroluje plnění povinností týkajících se uvádění baterií a akumulátorů na trh nebo do oběhu, jejich označování a zajištění zpětného odběru výrobcem a posledním prodejcem; tyto osoby jsou povinny jí na žádost prokázat způsob zajištění zpětného odběru.),
- celní úřady,
- Policie České republiky,
- orgány ochrany veřejného zdraví,
- krajské úřady,
- obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- obecní úřady a újezdni řady.

Dále jsou uvedeny nejčastější oblasti působení vybraných úřadů veřejné správy.

12.1 Ministerstvo ŽP

(§ 72 zákona)

- je ústředním orgánem státní správy v oblasti odpadového hospodářství,
- vykonává funkci ohniskového bodu Basilejské úmluvy,
- vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů a funkci kontaktního subjektu pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek,
- vydává rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů a podle části deváté zákona (§ 53-60 – bod 10.0),
- pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření,
- zařazuje odpad v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů,
- rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu.

12.2 Celní orgány

(§ 77 zákona)

Celní úřady (zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky):

- kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů,
- kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie,
- předávají podněty MŽP k uplatnění vrchního státního dozoru,
- ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů.

Celní úřady kontrolují, zda při dovozu baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz uvedený v § 31a odst. 1 zákona a zda je dovážené zboží označeno podle § 31c zákona.

Při vnitrostátní přepravě nebezpečných odpadů celní úřady kontrolují, zda je odpad vybaven doklady podle zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů a zda odpad odpovídá údajům v dokladech uvedeným.

Při přeshraniční přepravě odpadů celní úřady dále kontrolují:

- zda odpad je vybaven doklady podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů, zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů,
- zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech,
- zda přepravované zboží, které není vybaveno doklady požadovanými pro přepravu odpadů, není odpadem,
- zda přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s přímo použitelným předpisem ES o přepravě odpadů a zákonem o odpadech.

Při kontrolách jsou celní úřady oprávněny zastavovat vozidla, nařizovat odstavení vozidla na vhodné místo, kontrolovat doklady provázející odpad a zboží, doklady prokazující totožnost osoby přepravující odpad, provádět fyzickou kontrolu odpadů a zboží, odebírat a analyzovat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

Pokud celní úřady zjistí při kontrole přepravy odpadů porušení přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů nebo zákona o odpadech, jsou v řízení oprávněny provádět šetření také na místě vzniku odpadů u původce, držitele nebo oznamovatele a na místě určení u konečného příjemce.

V případě, že celní úřad pojme podezření, že přeshraniční přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů nebo že přeshraniční přeprava odpadů je uskutečňována v rozporu s povolením, může nařídit přerušení přepravy a odstavení vozidla na místo k tomu určené, zadržet doklady k vozidlu a k nákladu, zakázat pokračování v jízdě a zabránit v další jízdě použitím technického prostředku.

Náklady spojené s jízdou vozidla na místo k tomu určené a dobou, po kterou je vozidlo odstaveno, jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby tím není dotčena.

Celní úřad vydá zadržené doklady a oznámí řidiči, že může pokračovat v jízdě, pominou-li důvody, pro které bylo odstavení vozidla nařízeno.

O zjištěném porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů nebo tohoto zákona při přepravě odpadů celní úřady neprodleně informují ministerstvo a inspekci.

Celní úřady zboží nepropustí do navrženého režimu podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 13/1993 Sb.) jestliže

- a) zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem,
- b) zboží deklarované jako odpad není vybaveno doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů, podle zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů nebo odpad neodpovídá údajům uvedeným v těchto dokladech,
- c) vývoz zboží, deklarovaného jako odpad, do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo dovoz tohoto zboží z těchto států je zakázán, nebo

- d) dovozem baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie, je porušen zákaz uvedený v § 31a odst. 1 nebo není dodrženo označení baterií nebo akumulátorů podle § 31c.

Celní úřady si při kontrole podle předchozích odstavců mohou vyžádat odbornou pomoc inspekce.

V případě pochybností, zda přepravované zboží není odpadem, požádá celní úřad o rozhodnutí krajský úřad místně příslušný místu provedení kontroly.

12.3 Orgány ochrany veřejného zdraví

(§ 75 zákona)

- jsou dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle zákona o odpadech v oblasti ochrany lidského zdraví,
- hodnotí a řídí zdravotní rizika a vydávají z hlediska ochrany zdraví lidí odborné stanovisko k návrhům při nakládání s odpady, zejména k jejich využívání, úpravě a odstranění,
- vyjadřují se k provozním řádům zařízení k využívání, odstraňování, sběru a výkupu odpadů.

12.4 Kraje

(§ 78 zákona)

Kraj a krajský úřad:

- vyhláší obecně závaznou vyhláškou kraje závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změny,
- uděluje souhlas k provozování zařízení a k plánu úprav skládky,
- uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady,
- uděluje souhlas s uzavřením skládky, stanovuje dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci,
- rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností
- uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady,
- rozhoduje v pochybnostech, zda se movitá věc považuje za odpad, a to na žádost vlastníka této movité věci nebo z moci úřední,
- uděluje souhlas k nakládání s nebezpečným odpadem podle § 16 odst. 3 (bod 4.2.5) v množství větším než sto tun nebezpečného odpadu za rok,
- uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2 zákona původci, který nakládá s odpady v množství větším než 100 tun nebezpečného odpadu za rok,
- uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 18 odst. 2 zákona,
- může zakázat provoz zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se nakládání s odpady a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,
- může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout,
- vede, pravidelně aktualizuje a zveřejňuje seznam osob oprávněných ke zpracování autovraků a doplňuje informační systém sledování toků vybraných autovraků způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- rozhoduje podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách; v rozhodnutí může stanovit podmínky.

Krajský úřad zruší nebo změní rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence, v případě, že:

- dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání rozhodnutí o udělení souhlasu,
- provozovatel zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí stanovené v právních předpisech nebo poruší zákaz výkupu odpadů stanovených prováděcím právním předpisem od fyzických osob nebo provozovatel skládky nemá vytvořenou finanční rezervu podle § 49 až 51 zákona a v určené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, nebo
- právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které byl udělen souhlas, opakovaně porušuje povinnosti stanovené zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

Krajský úřad může zrušit rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence, nebude-li nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře ustanoven nový odpadový hospodář a jeho ustanovení oznámeno krajskému úřadu nebo nebude-li ustanovený odpadový hospodář splňovat podmínky odborné způsobilosti.

12.5 Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

(§ 79 zákona)

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

- uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady v množství do 100 tun ročně,
- uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2 zákona, nejde-li o případ podle § 78 odst. 2 písm. k) zákona,
- na požádání podává informace žadatelům o sídle zařízení vhodných k odstranění nebo využití jimi vyprodukovaného odpadu,
- kontroluje, jak jsou právnickými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- ukládá provozovateli zařízení k odstraňování odpadů v mimořádných případech, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí, a pokud je to pro provozovatele technicky možné, povinnost odstranit odpad. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal. Náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba, která je za tento odpad odpovědná,
- ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení povinností podle § 66 odst. 2 a 5 zákona; může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy rozhodnutím,
- může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí,
- uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům,
- zajišťuje bezpečné uskladnění odpadu podle § 58 odst. 3 zákona.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností zruší rozhodnutí o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady, který spadá do jeho kompetence, v případě, že osoba, které byl souhlas udělen, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností dává vyjádření zejména:

- ke zřízení zařízení k odstraňování odpadů,
- v územním a stavebním řízení z hlediska nakládání s odpady,
- k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby, které mají vliv na nakládání s odpady,
- ke zřízení malých zařízení pro biologické zpracování využitelných biologicky rozložitelných odpadů.

12.6 Obecní úřad

(§ 80 zákona)

Obecní úřad:

- kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu se zákonem o odpadech,
- kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání mají zajištěno využití nebo odstranění odpadu v souladu se zákonem o odpadech,
- kontroluje u provozovatele skládky placení poplatků za ukládání odpadů na skládky.

12.7 Policie České republiky

(§ 77a zákona)

Policie České republiky:

- a) v rámci pohraničního odbavování a v pásmu do 25 km od státních hranic (§ 2 zákona č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic)) zaznamenává a podle možností dokumentuje podezřelé jevy a okolnosti nasvědčující nelegální přeshraniční přepravě odpadů do České republiky,
- b) předává zjištěné podněty orgánům inspekce a celních úřadů k provedení vlastních nápravných opatření,
- c) spolupracuje a v rámci součinnosti poskytuje odbornou pomoc a přiměřené podmínky orgánům inspekce a celních úřadů.

Policie České republiky v rámci spolupůsobení a při získávání informací potřebných pro plnění těchto úkolů postupuje a využívá oprávnění podle příslušných právních předpisů (například zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, zákon č. 216/2002 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích).

Policie České republiky si při plnění těchto úkolů může vyžádat odbornou pomoc orgánů inspekce nebo celních úřadů.

12.8 Kontrola v oblasti odpadového hospodářství a nakládání s odpady

(§ 81 zákona)

Inspektoři a pověřeni zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost v oblasti odpadového hospodářství a nakládání s odpady podle zákona se při výkonu kontrolní činnosti prokazují průkazem vydaným příslušným kontrolním orgánem, který je dokladem o jejich pověření ke kontrole.

Inspektoři mohou po vyzvání celních úřadů a v jejich doprovodu provádět odbornou kontrolní činnost zaměřenou na plnění povinností na úseku přeshraniční přepravy odpadů vyplývajících z právních předpisů

Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a jejich kontrolu, zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

12.9 Inspekce

(§ 76 zákona)

- kontroluje, jak jsou PO, FO oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- minimálně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadů z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství,
- dává podněty krajskému úřadu k zákazu provozu zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,
- kontroluje, zda osoby využívající sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků k zavážení podzemních prostor a úpravám povrchu terénu mají doklady, které osvědčují, že sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků vyhovují limitům znečištění pro zavážení podzemních prostor a úpravám povrchu terénu; může odebírat vzorky sedimentů a kontrolovat skutečné koncentrace škodlivin, jejichž limity jsou stanoveny v příloze č. 9 k tomuto zákonu (příloha č. 13 příručky),
- kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s přímo použitelným předpisem ES o perzistentních organických znečišťujících látkách a zákonem,
- provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství.

V rámci přeshraniční přepravy odpadů je inspekce oprávněna provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a na hraničních přechodech. Je oprávněna též provádět kontrolu dokladů podle právních předpisů EU upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci EU, do něj a z něj a jejich kontrolu a podle zákona o odpadech, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky.

13.0 Platnost původních rozhodnutí

(vydaných podle zákona č. 125/1997 Sb.)

Platnost původních rozhodnutí (tj. rozhodnutí vydaná do 31.12.2001) vydaných podle:

- § 5 odst. 2 (souhlas okresního úřadu k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování vzhledem k následnému způsobu využití nebo zneškodnění odpadů),
- § 5 odst. 5 (souhlas okresního úřadu k nakládání s nebezpečnými odpady),
- § 6 odst. 1 písm. f) (souhlas okresního úřadu osobě oprávněné provádět sběr a výkup odpadů k nakládání s nebezpečnými odpady nebo provozovat zařízení ke sběru a výkupu nebezpečných odpadů),
- § 6 odst. odst. 2 (souhlas okresního úřadu osobě oprávněné provádět sběr a výkup odpadů k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování vzhledem k následnému způsobu využití nebo zneškodnění odpadů),
- § 7 odst. 1 (souhlas okresního úřadu k provozování zařízení ke zneškodňování odpadů a dále zařízení k úpravě a využívání nebezpečných odpadů, včetně souhlasu s provozním řádem tohoto zařízení),
- § 11 odst. 3 (souhlas MŽP s dovozem, vývozem a tranzitem odpadů uvedených na červeném seznamu),
- § 11 odst. 4 (oznamovací povinnost k dovozu a tranzitu odpadů),
- § 15 odst. 1 (souhlas MŽP k vývozu odpadů, s výjimkou odpadů, které jsou podle zákona o odpadech volně obchodovatelným zbožím),
- § 34 odst. 1 (autorizace k nakládání s nebezpečnými odpady, které svým charakterem nebo kumulací svých nebezpečných vlastností představují mimořádně vážné riziko pro životní prostředí § 3 odst. 3),

zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, se **omezuje na dobu 2 let** od nabytí účinnosti zákona o odpadech č. 185/2001 Sb., tj. **do 31.12.2003**.

Osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle dosavadních právních předpisů se považují za osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle zákona o odpadech č. 185/2001 Sb. Osvědčení o vlastnostech odpadů vydané podle dosavadních právních předpisů se považuje za osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů podle zákona o odpadech č. 185/2001 Sb.

Osoby, které ke dni 1.1.2002 provozují zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, k jejichž provozování podle zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, nebyl třeba souhlas příslušného orgánu státní správy (zařízení k využívání nebo úpravě odpadů kategorie ostatní), mohou tato zařízení provozovat po 1.1.2003 pouze se souhlasem k provozování těchto zařízení podle bodu 4.2.4.

Osoby, které ke dni 1.1.2002 provádějí sběr nebo výkup odpadů a chtějí tuto činnost nadále vykonávat, jsou povinny získat souhlas k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů podle bodu 4.2.4, a to nejdéle do 31.12.2002.

14.0 Přechodná ustanovení novel

14.1 Zákon č. 188/2004 Sb.

Provozovatelé dopravních firem již provozovaných ke dni **23. dubna 2004** jsou povinni zaslat údaje o této firmě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla nebo bydliště provozovatele do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (*tj. do 23.10.2004*).

Skládky provozované ke dni **23. dubna 2004**, které nesplňují podmínky provozování skládek stanovené zákonem o odpadech a prováděcím právním předpisem, lze do 16. července 2009 provozovat na základě plánu úprav skládky, schváleného místně příslušným krajským úřadem po projednání s dotčenými orgány veřejné správy. Provozovatel skládky předloží návrh plánu úprav skládky příslušnému krajskému úřadu ke schválení do šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (*tj. do 23.10.2004*).

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů vydaná do 1. ledna 2002 pozbývají platnosti uplynutím 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (*tj. do 23.10.2004*).

Souhlasy vydané podle § 16 odst. 2 zákona před dnem **23. dubna 2004** se považují za souhlasy podle zákona o odpadech ve znění zákona č. 188/2004 Sb.

14.2 Zákon č. 169/2013 Sb.

Přechodná ustanovení zákona 169/2013 Sb. (účinnost zákona je 1. 10. 2013):

1. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zdravotnictví zašlou osobám, které byly pověřeny k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů před nabytím účinnosti tohoto zákona, přihlašovací údaje do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí do 31. srpna 2014.
2. Osoby, které provozují nebo vlastní zařízení lehce kontaminované PCB podle § 26 písm. d), jsou povinny zaslat jeho evidenci ministerstvu podle § 39 odst. 8 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Povinná osoba, která poprvé uvedla na trh pneumatiky nebo pneumatiky spolu s vozidlem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, podá návrh na zápis do Seznamu povinných osob podle § 38b odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Elektrozařízení podle § 37g písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, na která se nevztahuje omezení obsahu olova, rtuti, kadmia, šestimocného chromu, polybromovaných bifenyly (PBB) a polybromovaných difenyléterů (PBDE) podle § 37j odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, mohou být s výjimkou zdravotnických prostředků¹⁾, monitorovacích a řídicích přístrojů, diagnostických zdravotnických prostředků in vitro²⁾ a průmyslových monitorovacích a řídicích přístrojů uváděna na trh do dne 22. července 2019.
5. Kopie smluv uzavřených podle § 37 odst. 7 písm. c) přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zašlou osoby oprávněné ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků ministerstvu nejpozději do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

14.3 Zákon č. 223/2015 Sb.

Přechodná ustanovení zákona 223/2015 Sb. (účinnost základní části zákona je 1. 10. 2015):

1. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zdravotnictví sdělí osobám, které byly nebo budou pověřeny k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle § 9 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (*tj. před 1.10.2015*) před 1. lednem 2016, přihlašovací údaje do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí do 31. prosince 2015.
2. Baterie nebo akumulátory, které je zakázáno uvádět na trh nebo do oběhu podle § 31a odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (*tj. po 1.10.2015*), mohou být uváděny do oběhu až do vyčerpání zásob, pokud jde o
 - a) knoflíkové články, které obsahují více než 0,0005 % a méně než 2 % hmotnostních rtuti, uvedené na trh do 30. září 2015,
 - b) přenosné baterie nebo akumulátory určené pro použití v bezšňůrových elektrických nástrojích, které obsahují více než 0,002 % hmotnostních kadmia, uvedené na trh do 31. prosince 2016, nebo
 - c) ostatní baterie nebo akumulátory uvedené na trh do 26. září 2008.
3. Obce jsou povinny zaslat hlášení podle § 39 odst. 6 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (*tj. od 1.1.2016*), poprvé za kalendářní rok 2016.
4. Identifikační čísla zařízení přidělená před účinností tohoto zákona (*tj. před 1.10.2015*) a zveřejněná na portálu veřejné správy se považují za identifikační čísla zařízení přidělená podle § 39 odst. 12 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Provozovatelé zařízení ke sběru, výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů, provozovatelé zařízení podle § 14 odst. 2 a provozovatelé malých zařízení podle § 33b odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jejichž provoz byl zahájen před účinností tohoto zákona, a identifikační číslo zařízení jim nebylo přiděleno, případně není zveřejněno na portálu veřejné správy krajského úřadu příslušného podle místa zařízení a u mobilních zařízení podle sídla nebo bydliště provozovatele zařízení, oznámí tomuto krajskému úřadu obdobně podle § 39 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 31. ledna 2016, zda je zařízení provozováno. Krajský úřad příslušný podle místa zařízení a u mobilních zařízení podle sídla nebo bydliště provozovatele zařízení přidělí těmto zařízením identifikační čísla zařízení do 30. dubna 2016. Při vedení průběžné evidence a v ročním hlášení o produkci a nakládání s odpady jsou původci odpadů a oprávněné osoby povinny identifikační čísla zařízení používat u údajů o odpadech, které budou předány a převzaty po 30. červnu 2016.
6. Osoby, které provozují nebo vlastní zařízení lehce kontaminované PCB podle § 26 písm. d) podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinny zaslat jeho evidenci ministerstvu podle § 39 odst. 8 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 30. června 2016.
7. Přede dnem 31. prosince 2016 nejsou odesílatel a příjemce povinni ohlašovat přepravu nebezpečných odpadů podle § 40 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud vedou evidenci podle § 40 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. 8. Plány odpadového hospodářství přijaté podle § 42 až 44 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti po stanovenou dobu jejich platnosti. Na změny těchto plánů odpadového hospodářství se použijí § 42 až 44 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
9. Roční zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru olejů za uplynulý kalendářní rok podle § 38 odst. 10 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (*tj. před 1.10.2015*), se zpracovává naposledy za rok 2014.
10. Do dne 31. prosince 2015 nejsou původci a oprávněné osoby povinni zajistit, aby byly nebezpečné odpady označeny podle § 13 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud zajistí, aby nebezpečné odpady byly označeny podle § 13 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
11. Osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k zákonu č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H14 a H15 se považují za osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelného předpisu Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů pod označením HP 1 až HP 3, HP 12, HP 14 a HP 15. Osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k zákonu č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pod označením kódem H4 až H11 a H13 se považují za osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelného předpisu Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů pod označením HP 4 až HP 11 a HP 13.
12. Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 9 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelného předpisu Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů a zůstávají v platnosti až do uplynutí doby platnosti, která je v nich stanovena. To neplatí, byly-li splněny podmínky pro okamžité pozbytí platnosti osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu uvedené v § 9 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

15.0 Plnění ohlašovacích povinností prostřednictvím integrovaného systému

(§ 82 zákona, § 18 zákona č. 25/2008 Sb.)

Ohlašovací nebo oznamovací povinnost vůči orgánům veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství podle § 16 odst. 1 písm. g), § 18 odst. 1 písm. j), § 19 odst. 1 písm. e), § 20 písm. e), § 37a odst. 4 písm. b), § 37b odst. 1 písm. g), § 37c odst. 1 písm. h), § 37h odst. 2, § 37l odst. 3 písm. e), § 38 odst. 10 a § 39 odst. 2, 3, 5 a 8 zákona o odpadech (*tj. veškeré dosavadní ohlašování správním orgánům*) se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona č. 25/2008 Sb. o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (dále jen zákona o IRZ).

Časové rozlišení způsobu ohlašování - § 18 zákona č. 25/2008 Sb.:

1. **Povinné subjekty** (tj. subjekty podléhající plnění ohlašovacích povinností), *které jsou zároveň provozovateli povinnými plnit ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a podle zákona o IRZ*, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2009.

⇒ tj. provozovatelé, kteří mají ohlašovací povinnost podle zákona č. 25/2008 Sb.

2. **Povinné subjekty, které jsou zároveň provozovateli činností podle přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006**, a nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle bodu 1, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2010. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 a 2009 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

⇒ tj. provozovatelé, kteří provozují činnosti podle přílohy č. I nařízení EP 166/2006.

3. **Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti, které nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí** podle bodu 1 nebo 2, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2011. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 až 2010 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

⇒ tj. všechny ostatní subjekty.

16.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 185/2001 Sb.		
Zákon o odpadech a o změně některých dalších zákonů		
Účinné od	1.1.2002	
	1.1.2003	§ 31 odst. 5, § 38 odst. 3 až 9
	14.6.2001	(dnem vyhlášení) část šestnáctá
Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
477/2001 Sb.	1.1.2002	zákon; mění
76/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
275/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
356/2003 Sb.	() zákon; ruší část čtrnáctou	
167/2004 Sb.	() zákon; mění	
188/2004 Sb.	23.4.2004	zákon; mění
188/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; část devátou (viz body 77 až 86 novely)
317/2004 Sb.	27.5.2004	zákon; mění
7/2005 Sb.	6.1.2005	zákon; mění
7/2005 Sb.	13.8.2005	zákon; mění; viz čl. IV písm. a) novely
7/2005 Sb.	1.1.2009	zákon; mění; viz čl. I písm. b) novely
106/2005 Sb.	úplné znění	
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění (nahrazuje finanční úřady celními úřady)
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	22.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. I body 19, 20, 21 a 32 novely
314/2006 Sb.	1.4.2007	zákon; mění; viz čl. I body 5, 12 a 33 novely
296/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	1.10.2008	zákon; mění; viz ust. čl. I bodu 1 novely, pokud jde o § 24 odst. 1 písm. d)
383/2008 Sb.	1.1.2009	zákon; mění
9/2009 Sb.	23.1.2009	zákon; mění
157/2009 Sb.	1.8.2009	zákon; mění
223/2009 Sb.	28.12.2009	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
291/2009 Sb.	1.10.2009	zákon; mění
297/2009 Sb.	19.9.2009	zákon; mění
326/2009 Sb.	(k 1.7.2009)	vkládá nový § 37d
154/2010 Sb.	(k 1.7.2010)	mění, celkem 46 novelizačních bodů
31/2011 Sb.	18.2.2011	zákon; mění
77/2011 Sb.	25.3.2011	zákon; mění
264/2011 Sb.	31.8.2011	zákon; mění
18/2012 Sb.	1.1.2013	zákon; mění
85/2012 Sb.	19.4.2012	zákon; mění
165/2012 Sb.	1.1.2013	zákon; mění
167/2012 Sb.	1.7.2012	zákon; mění
69/2013 Sb.	19.3.2013	zákon; mění
169/2013 Sb.	1.10.2013	zákon; mění
	1.1.2015	zákon; mění; viz čl. I bod 47 novely
	1.1.2014	zákon; mění; viz čl. I bod 57 novely
	1.0.2016	zákon; mění; viz čl. I body 24, 58 až 67 a 104 novely
344/2013 Sb.	1.1.2014	zákonné opatření; mění
64/2014 Sb.	1.5.2014	zákon; mění
184/2014 Sb.	1.10.2014	zákon; mění
	1.6.2015	zákon; mění
229/2014 Sb.	1.12.2014, 1.1.2015	zákon; mění
223/2015 Sb.	1.10.2015, 1.1.2016 1.3.2016, 1.1.2017	zákon; mění
243/2016 Sb.	29.7.2016	mění § 4 odst. 2 písm. c), § 21 odst. 1 písm. a), § 77 odst. 11 a 14
298/2016 Sb.	19.9.2016	mění § 31e odst. 2 písm. b), § 37i odst. 2, § 38b odst. 2 písm. b), § 38d odst. 2
183/2017 Sb.	1.7.2017	mění, celkem 23 novelizačních bodů
225/2017 Sb.	1.1.2018	mění § 14, § 72, § 79 a § 82
45/2019 Sb.	1.3.2019	mění § 66, § 69 a vkládá v části čtvrté hlavě II nový díl 11
	1.1.2020	mění § 38a odst. 1

Podřazené předpisy (případné novelizace jsou uvedeny v Obsahu doprovodného CD nebo na samotném CD)	
383/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech nakládání s odpady
384/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o nakládání s polychlorovanými bifenylly, polychlorovanými terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB)
237/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků
294/2005 Sb.	Vyhláška o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady
352/2005 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)
341/2008 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady)
352/2008 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky)
374/2008 Sb.	Vyhláška o přepravě odpadů
170/2010 Sb.	Vyhláška o bateriích a akumulátorech a o změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů
321/2014 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředěného složení komunálních odpadů
352/2014 Sb.	o Plánu odpadového hospodářství České republiky pro období 2015-2024
248/2015 Sb.	Vyhláška o podrobnostech provádění zpětného odběru pneumatik
93/2016 Sb.	Vyhláška o Katalogu odpadů
94/2016 Sb.	Vyhláška o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
437/2016 Sb.	Vyhláška o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady a změně vyhlášky č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady
130/2019 Sb.	Vyhláška o kritériích, při jejichž splnění je asfaltová směs vedlejším produktem nebo přestává být odpadem

Zákon č. 157/2009 Sb.

Zákon o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
168/2013 Sb.	21.6.2013	zákon; mění
168/2013 Sb.	1.1.2014	zákon; mění; viz čl. I bod 19 novely

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

- 2019/1021** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2019/1021 o perzistentních organických znečišťujících látkách
- 1013/2006** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů
- 333/2011** Nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.
- 1179/2012** Nařízení Komise (EU) č. 1179/2012 ze dne 10. prosince 2012, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy skleněné střepy přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.
- 715/2013** Nařízení Komise (EU) č. 715/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.
- 1357/2014** Nařízení Komise (EU) č. ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic